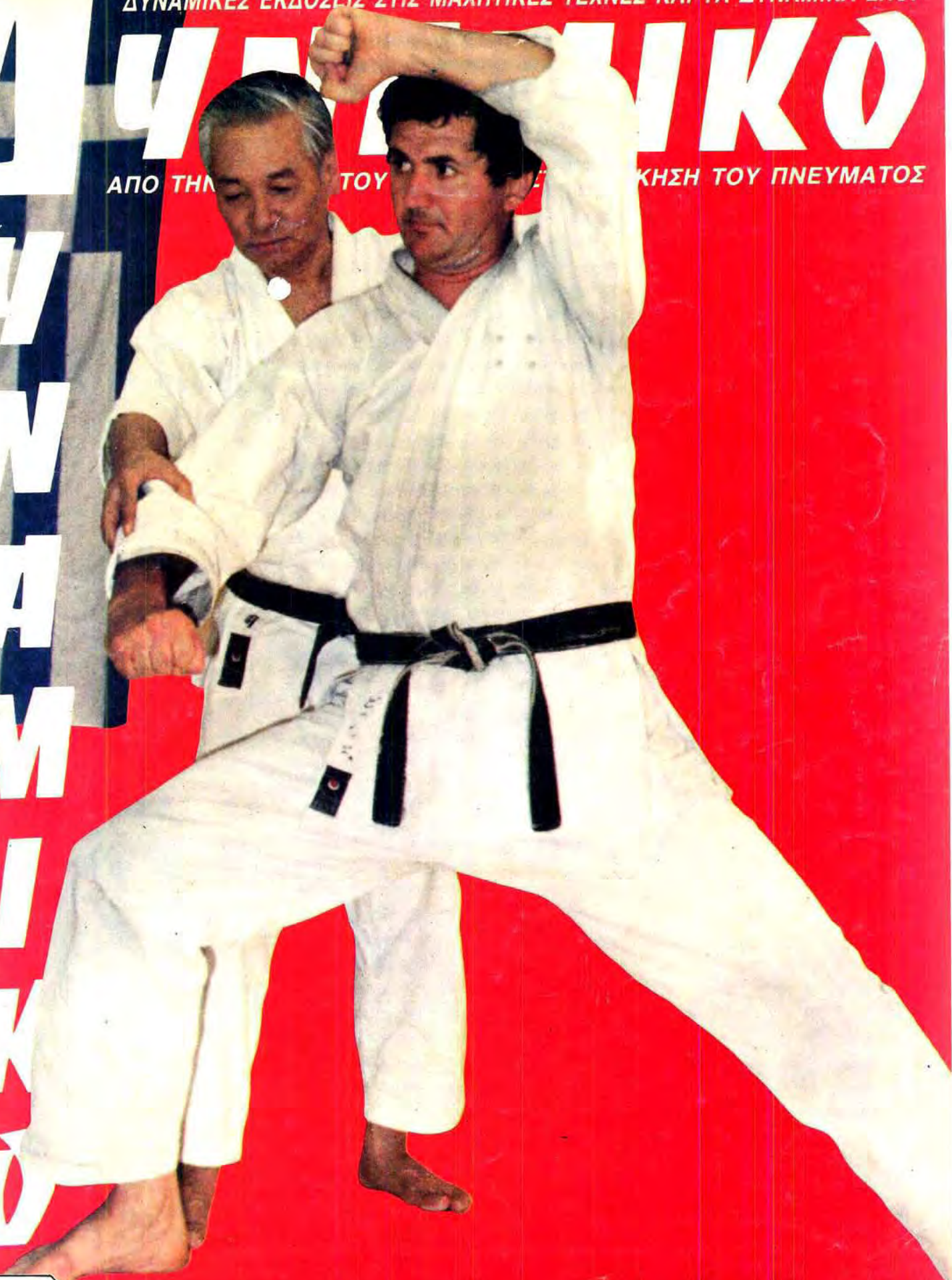

ΔΥΝΑΜΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΜΑΧΗΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΔΥΝΑΜΙΚΑ ΣΠΟΡ

ΔΥΝΑΜΙΚΟ

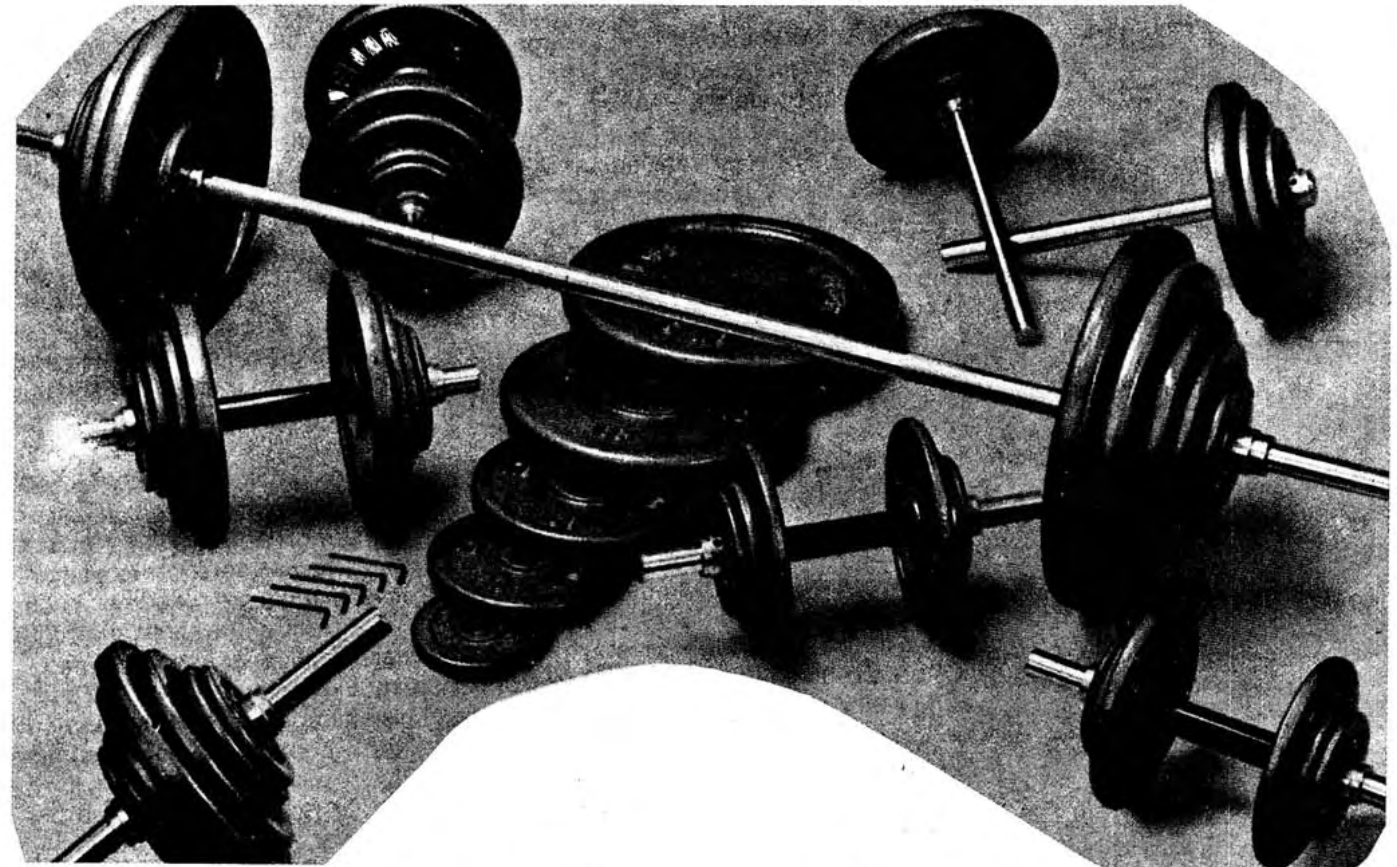
ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΟΥ ΚΑΡΑΤΕ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ ΤΗΣ ΚΙΝΗΣΗΣ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

ΔΥΝΑΜΙΚΟ

ΤΧ. 220
No 1, To 9
ΕΠ. 85

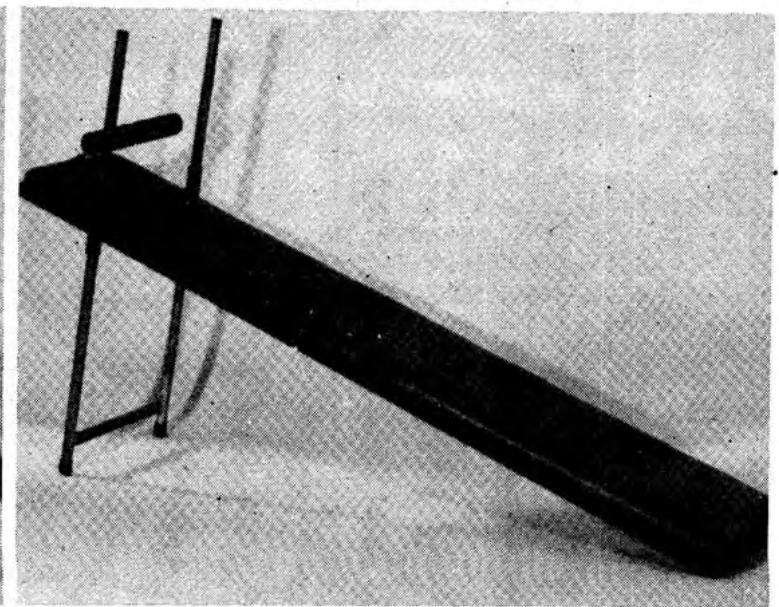
ΤΟ ΜΙΚΡΟ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

Για προπόνηση με βάρη η βάση είναι ο χώρος. Τα λεφτά βρίσκονται! Αν έχετε ένα χώρο 2x3 μ. μπορείτε να φτιάξετε το προσωπικό σας γυμναστήριο, για το οποίο και σας προτείνουμε σε πρώτη φάση: **Πάγκο Πιέσεων, Πάγκο Κοιλιακών, Μπάρα 1,60 ή 1,80 με 37,5 βασικά κιλά (2x1,25 και 2x2,5 και 2x5 και 2x10) και όσα θέλετε 10άρια από κει και πάνω** για να έχετε όλες τις διαβαθμίσεις, **Δύο Μπαράκια 35 εκ. με 35 βασικά κιλά (4x1,25 και 4x2,5 και 4x5) και όσα θέλετε 5άρια από**

κει και πάνω για όλες τις διαβαθμίσεις, **Ορθοστάτες Μπάρας, Θήκη Δίσκων-Αλτήρων, Μονόζυγο Πόρτας Μάξι Πάουερ και Ελατήρια Εκτάσεων Χεριών.**

Όλα αυτά είναι... σίδερα. Τα παίρνετε για όλη σας τη ζωή. Όσο πιο καλή ποιότητα πάρετε, τόσο πιο πολύ θα σας «τραβάνε» να γυμνάζεστε. Και όλα αυτά θα τα βρείτε στις καλύτερες ποιότητες και τιμές στο: **ΔΥΝΑΜΙΚΟ, Ζαΐμη 38, 10683 Αθήνα, τ. 82.24.794.**

ΔΥΝΑΜΙΚΟ

ΔΥΝΑΜΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΜΑΧΗΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΔΥΝΑΜΙΚΑ ΣΠΟΡ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΣΚΗΣΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΑΣΚΗΣΗ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

ΔΥΝΑΜΙΚΟ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ
ΑΠΟ ΤΟ ΝΟΕΜΒΡΙΟ
ΤΟΥ 1977

Ιδρυτής -
Ιδιοκτήτης - Εκδότης:
ΘΥΜΙΟΣ Κ. ΠΕΡΙΣΙΔΗΣ
Γραφεία Περιοδικού:
ΖΑΪΜΗ 38, ΑΘΗΝΑ 106 83
Τηλ. 82.24.794

ΜΗΝΙΑΙΟ-ΑΘΛΗΤΙΚΑ-ΠΟΙΚΙΛΗ ΥΛΗ

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΥΛΗΣ

Ανταποκρίσεις από την Ιαπωνία:

ARTHUR TANSLEY: Professional Photographer, 4th dan Kodokan Judo, Tokyo resident.

DR. JOHN HANSON-LOWE: Διδάκτωρ του Πανεπιστημίου του Λονδίνου, 5 νταν Κόντοκαν Τζούντο, συγγραφέας αρθρογράφος, εκδότης, κάτοικος Τόκιο.

MASAE MATSUMOTO: Δημόσιες σχέσεις, Ανταποκρίσεις, Συνεντεύξεις από Ιαπωνία, κάτοικος Τόκιο.

JOHN ROBERTSON: 4th dan Kodokan Judo, Tokyo resident.

CLAUDE GABLE: Journalist and professional photographer, Tokyo resident.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ: Εύα Παπανικολάου

ΑΡΘΡΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Η έκδοση του περιοδικού ΔΥΝΑΜΙΚΟ σαν μια πρωτοπόρα ενημέρωση και παρουσίαση στον χώρο του αθλητισμού και της άσκησης κάνει ένα θαρραλέο βήμα προς την κάλυψη των σύγχρονων αθλημάτων που προσθέτουν στην προσωπικότητα του ατόμου και δέχεται ευχαρίστως άρθρα σχετικά με το αντικείμενό του για δημοσίευση από κάθε αναγνώστη του καθώς και νέα από εκδηλώσεις και αγώνες από όλη την Ελλάδα.

Τα ενυπόγραφα άρθρα δεν εκφράζουν απαραίτητα τις απόψεις του εκδότη. Χειρόγραφα και φωτογραφίες δεν επιστρέφονται.

Από τον Εκδότη

Μπερδεμένη η κατάσταση στις μαχητικές τέχνες και τα δυναμικά σπορ. Όλοι ιδρώνουν, όλοι προσπαθούν, όλοι φιλοδοξούν. Μια συνεχής κίνηση προς διάφορες κατευθύνσεις που άλλους κρατάει με νευρώμενα νεύρα και αυξημένο το ενδιαφέρον, ενώ άλλους τους αποδιώχνει για την έλλειψη οργάνωσης και ουσιαστικού αποτελέσματος.

Το ΤΖΟΥΝΤΟ έκανε δική του Ομοσπονδία. Πως διαγράφεται το μέλλον του; Πιο εύκολο ή πιο δύσκολο; Έφυγε από τους κόλπους του ΣΕΓΑΣ που ήταν το μεγάλο φρένο στην ανάπτυξη του, αλλά και ο "αποδιοπομπαίος τράγος" μια και του φορτώναμε και όλα τα λάθη της μέχρι τώρα διοίκησης. Πρόκειται να γίνουν εκλογές από την προσωρινή διοίκηση για την ανάδειξη της μόνιμης για τρία χρόνια διοίκησής του. Το πράγμα θέλει πολύ σκέψη από τους συλλόγους, γιατί πρέπει να ψηφίσουν για το καλό του Τζούντο. Αλλά πολύ σκέψη θέλει και από μέρους των υποψηφίων για τις διάφορες θέσεις στο διοικητικό συμβούλιο της Ομοσπονδίας. Προσοχή, γιατί οι ευθύνες για τα στραβοπατήματα θα πέφτουν ονομαστικά πλέον στις πλάτες ατόμων. Αλλά, κάτι μου λέει ότι ούτε οι πρώτοι σκέπτονται ώριμα, ούτε οι δεύτεροι! Μακάρι να κάνω λάθος. Θα δούμε!

Αν εξετάσουμε "μετρητικά" το θέμα, οι αντιπρόσωποι των συλλόγων (18-20) είναι πολύ λίγο περισσότεροι από τις έδρες του Διοικητικού Συμβουλίου (15). Δηλαδή, περίπου όλοι οι γνωστοί θα εκλεγούν μέλη του. Αρχίζει, όμως, να έχει ενδιαφέρον ποια ονόματα θα ... θρονιαστούν στις θέσεις του Προέδρου, των Αντιπροέδρων και του Γενικού Γραμματέα. Αν παραμερίσουμε τους τίτλους, που είναι πάντα ωραίοι, οι ευθύνες θα αρχίσουν να ζορίζουν. Το άθλημα θα διψάει για καλύτερευση και αν περάσουν πάλι τα ... χρόνια για να

Απαγορεύεται ρητά η κατά οποιονδήποτε τρόπο αναπαραγωγή άρθρου ή φωτογραφίας, αν δεν προηγηθεί έγγραφη άδεια του εκδότη.

Αν δεν βρίσκετε εύκολα το ΔΥΝΑΜΙΚΟ γραφτείτε ΤΩΡΑ συνδρομητές, ώστε να το στέλνουμε στη διεύθυνσή σας.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ 10 ΜΗΝΩΝ = 2200 ΔΡΧ.

Γραφτείτε τώρα συνδρομητές (με ταχυδρομική επιταγή), ώστε να μη χάνετε ούτε ένα τεύχος. Άλλωστε στην επαρχία κυκλοφορούμε ένα μήνα αργότερα απ' ό,τι στην Αθήνα.

Θερμή παράκληση: Ανανεώνετε τη συνδρομή σας αμέσως μόλις παίρνετε το προτελευταίο τεύχος που δικαιούστε (γράφουμε τον αριθμό του τελευταίου τεύχους σας πλάι στο όνομά σας στο φάκελλο αποστολής).

Ταχυδρομικές επιταγές προς:
Θύμιο Περισίδη, Ζαΐμη 38, Αθήνα 106 83

ΤΟΜΟΙ ΚΑΙ ΠΑΛΙΑ ΤΕΥΧΗ

Το περιοδικό «ΔΥΝΑΜΙΚΟ» εκδίδεται από το ΝΟΕ '77 σε 10 μηνιαία τεύχη κάθε χρόνο (από ΣΕΠ μέχρι και ΙΟΥΝ).

Κάθε 10 τέτοια τεύχη δένεται και ένας τόμος. Οι τόμοι έχουν σκληρά εξώφυλλα, ντυμένα με πολυτελές πανί ή πλαστικό και τυπωμένα με χρυσοτυπία. Χωρίς αμφιβολία αποτελούν ένα μοναδικό ελληνικό έργο με αντικείμενο τα δυναμικά σπορ.

Κάθε τεύχος φέρει έναν αύξοντα αριθμό που δείχνει τη σειρά του και τον τόμο του. Π.χ. το τεύχος 3/5 είναι το 3ο τεύχος του 5ου τόμου.

Κάθε Ιούλιο και Αύγουστο βρίσκονται σε όλη την επαρχία όλα τα τεύχη της χρονιάς που μόλις πέρασε.

Κάθε Σεπτέμβριο δένεται ο τόμος των τευχών του προηγούμενου χρόνου.

Τεύχη, τόμους και άλλες εκδόσεις μας μπορείτε να προμηθευτείτε από τα γραφεία μας οι ίδιοι ή ταχυδρομικά και από τα βιβλιοπωλεία με τα οποία συνεργαζόμαστε σε όλη την Ελλάδα.

δούμε προπονητή της προκοπής, αίθουσες, τατάμι και τζουντόγκι, τότε καλύτερα να μην πλησιάσετε ούτε την υποψηφιότητα, όσοι αγαπάτε μόνο τους τίτλους. Δεν θα φταίει το ΔΥΝΑΜΙΚΟ μετά!

Το ΚΑΡΑΤΕ ακόμα προσπαθεί την Ομοσπονδία. Άντε ντεεεεεε!

Το ΤΑΕ-ΚΒΟΝ-ΝΤΟ; Χαλαροί, παιδιά! Είσατε πολύ χαλαροί. Για δραστηριοποιηθείτε λίγο. Θέλουμε πιο δυνατούς αγώνες. Πιο συμπεκνωμένο θέαμα. Πιο καλή διαίτησή!

Το ΤΑΝΓΚ-ΣΟΥ-ΝΤΟ το έχουμε χάσει. Υπάρχει; Κάποτε βλέπαμε και κάποιο αγώνα ή επίδειξη. Τώρα τι γίνεται; Νομίζω πως πρέπει κι εσάς να σας οργανώσω λίγο!

Πολλές σχολές ΚΟΥΝΓΚ-ΦΟΥ ακούω να ξεφυτρώνουν γύρω-γύρω. Και πολλοί με ρωτούν για σχολές Κουνγκ-Φου. Για στείλτε όλοι τις διευθύνσεις σας να κάνουμε ένα κατάλογο. (Για να σας στέλνει και κάποιος φίλος τα διαφημιστικά του.)

ΝΙΝ.ΖΟΥΤΣΟΥ. Δεν λέω πολλά. Είναι η μόδα. Ακόμα και τα γάδικα σερβίρουν "Πίτσα Σούρικεν", "Κανελλόνια Τε-κάνγκι" κτλ. Και το χειμώνα θα φορεθούν πυτζάμες "Ιπτάμενος Νίντζα με κουκούλα". Η ουσία όμως είναι πολύ πιο βαθειά από την πρώτη εντύπωση.

Κάθε τόσο κάτι νέο μας δίνουν οι μαχητικές τέχνες όσο παραδοσιακές κι αν είναι. Κάτι νέο που βάζει τη φαντασία να δουλεύει. Αλλά μήπως δεν είναι η φαντασία που μας κρατάει όλους δεμένους με αυτά τα δυναμικά σπορ;

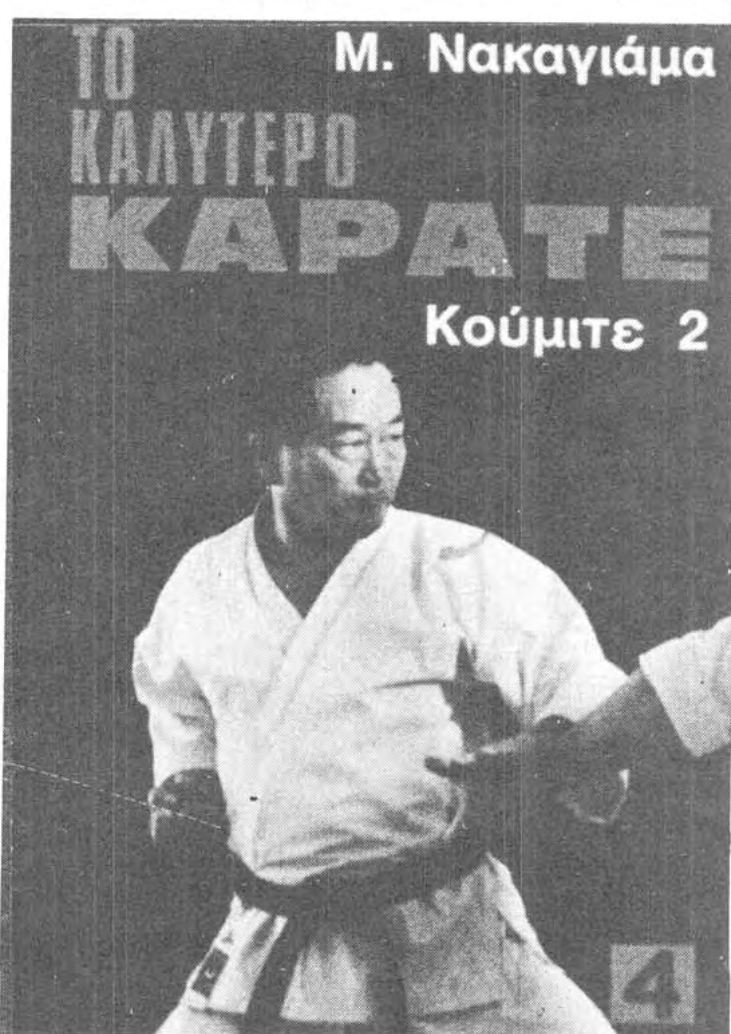
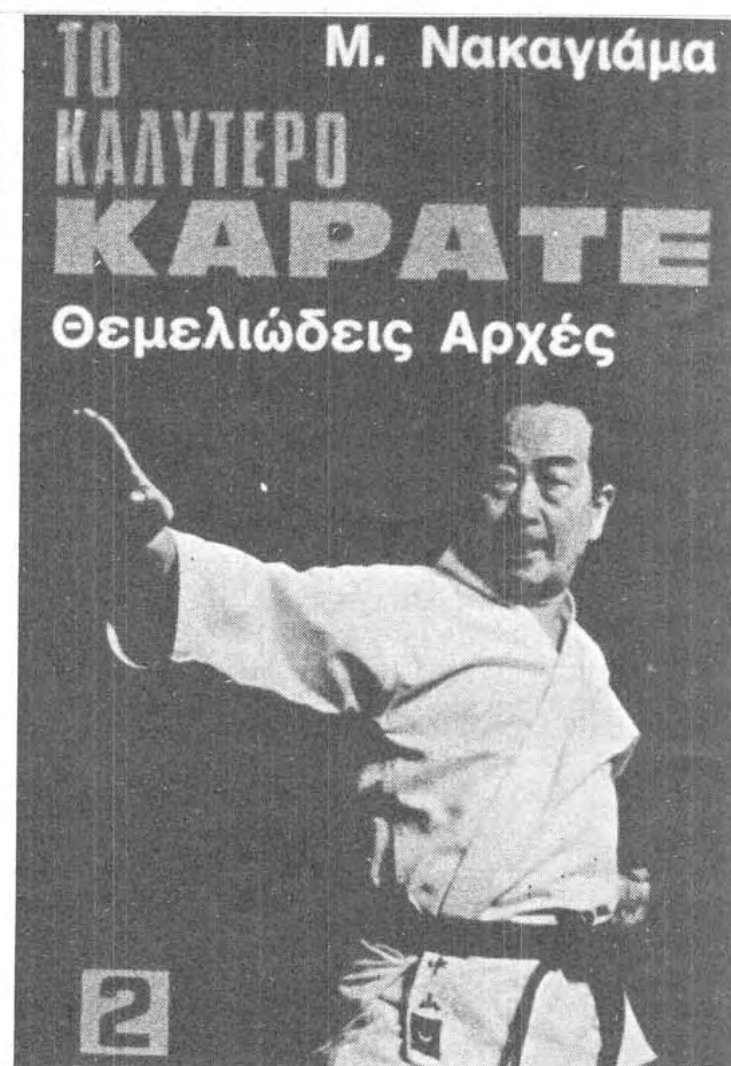
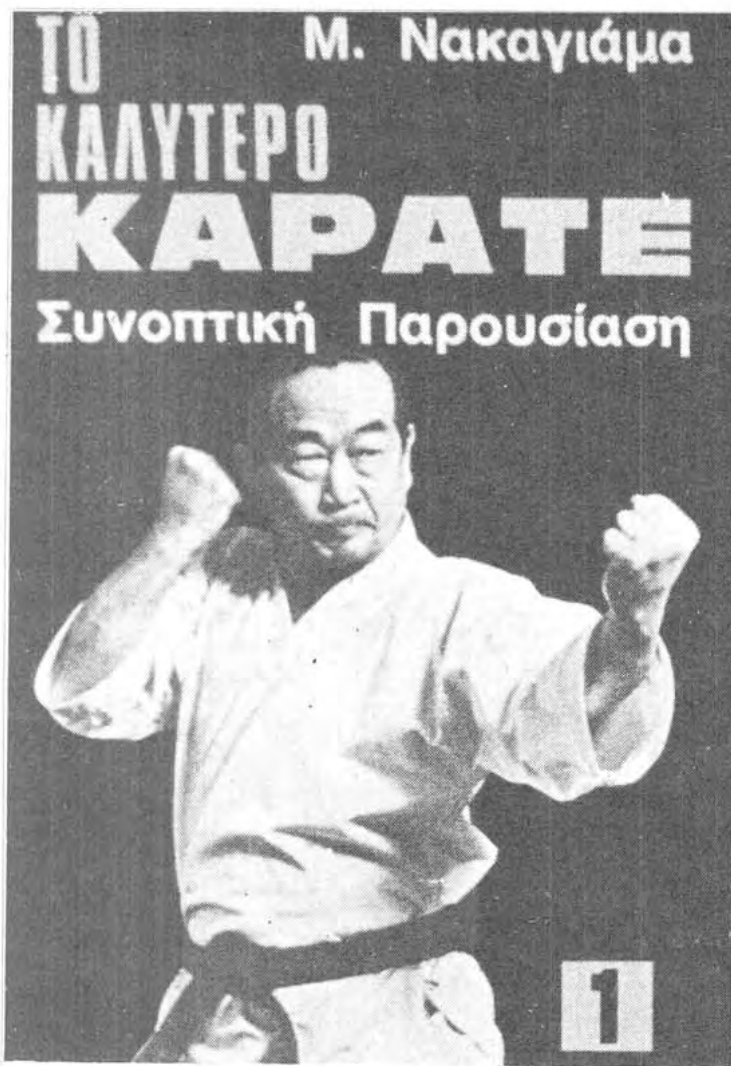
Θύμιο Περισίδης

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ο Σότζι σενσέι, 7 νταν, στην Αθήνα	5
6ο Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Τάε-κβον-ντο	12
Κανέτσκα σενσέι, επίσκεψη στην Αθήνα	18
Πανιαπωνικοί Αγώνες Τζούντο 1985	24
Νινζούτσου: Τέχνη και Στρατηγική	30
Πανευρωπαϊκοί Τζούντο Γυναικών	34
Οι Σαρώσεις σαν Επίθεση	37
Σεμινάρια Νινζούτσου	38
Θανατηφόρα Όπλα της Παλιάς Ιαπωνίας	42
Φιλικόι Αγώνες Καράτε Διαφορετικών Στυλ	46
Τεχνικές Αυτοάμυνας, που σώζουν ζωές	49
Μια λεπτή διευκρίνιση	54
Νέα-Ανακοινώσεις από Συλλόγους-Σχολές	55
Πανελλήνιοι Γυναικών και Θέμης Σολόπουλος	60
Η Σκιά του Σογκούν	66
Τα Νέα του Κυόκουσιν	76

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ – ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΑΒΒΑ Π. ΜΑΣΤΡΑΠΑ

Ο ΣΟΤΖΙ ΣΕΝΣΕΪ,

7 ΝΤΑΝ ΙΚΑ, ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Ο ΧΙΡΟΣΙ ΣΟΤΖΙ ΣΕΝΣΕΪ

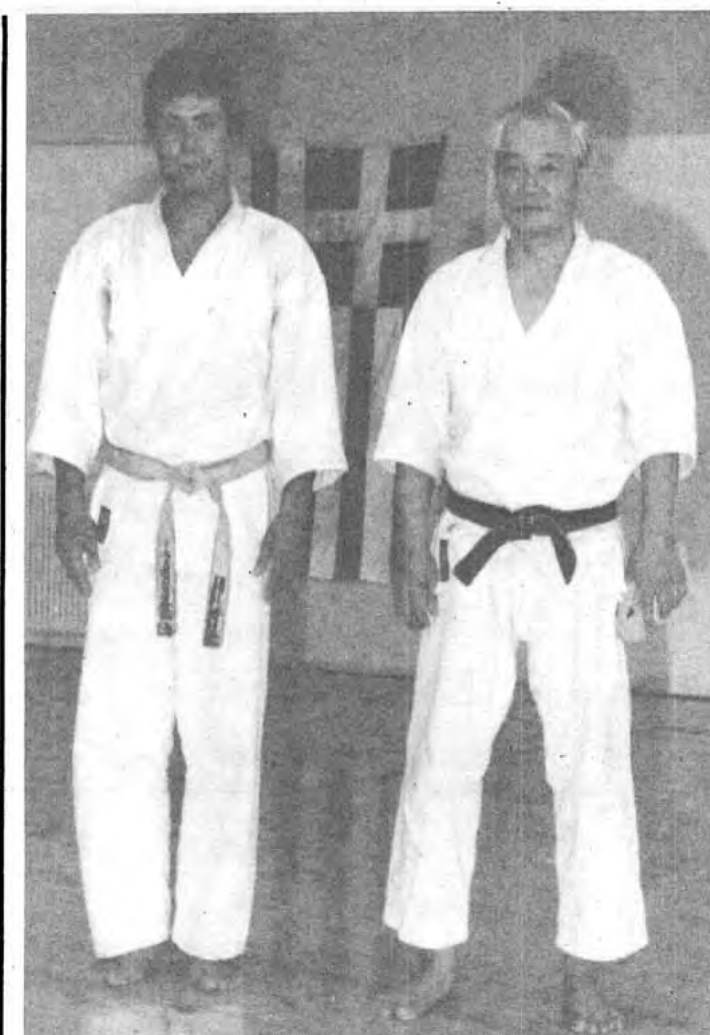
Ο Χιρόσι Σότζι Σενσέι, 7 νταν στο Στόκαν Καράτε, είναι σήμερα 55 ετών και στην ιεραρχία των δασκάλων της J.K.A. (ΙΑΠΩΝΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΚΑΡΑΤΕ) κατέχει την δεύτερη θέση, είναι δηλαδή αμέσως μετά τον Νακαγιάμα Σιχάν. Αρχηγός εκπαιδευτής στο τμήμα των δασκάλων της J.K.A., η συμβολή του στο Καράτε είναι αναμφισβήτητη πολύπλευρη. Έχει εκδώσει περίπου 10 βιβλία, με αντικείμενό τους τις "Βασικές Τεχνικές" και τα "ΚΑΤΑ", ενώ τελευταία έχει εκδώσει την αυτοβιογραφία του, σημαντικότερη πηγή για την ιστορική εξέλιξη του Καράτε, αφού τα τελευταία 35 χρόνια διαδραμάτισε, κατέχοντας διάφορα νευραλγικά πόστα, πρωταγωνιστικό ρόλο στη διάδοσή, τη διδασκαλία, την εξέλιξη και την οργάνωση του Καράτε-ντο.

Αλλά, ας δούμε τι γράφει ο ΝΑΚΑΓΙΑΜΑ Σιχάν για τον Σότζι Σενσέι, στον τέταρτο τόμο του βιβλίου του "ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΚΑΡΑΤΕ" (σελ.102).

"Ο Χιρόσι Σότζι ανήκει στο μικρό εκείνο αριθμό των Καρατέκα, που αποτελούν σύνδεσμο μεταξύ της παλιάς και της νέας γενιάς του Καράτε-ντο. Είναι αυθεντία στις βασικές τεχνικές "πραγματικής μάχης". Στηρίζεται σε μια μακρά παράδοση, αλλά επίσης ανήκει και στον κόσμο του καράτε των αγώνων, που έρχεται σαν καινούργιος άνεμος. Σαν αγωνιστής, έχει δύο φορές αναδειχθεί πρωταθλητής κατά και το ιστορικό του είναι καταπληκτικό."

Ο Σότζι Σενσέι ήρθε στην πατρίδα μας, συνοδεύοντας μια ομάδα από 30 μικρούς Ιάπωνες Καράτε κα 10-14 ετών -όλοι πρώτο κύου ή πρώτο νταν- που με επικεφαλής τους εκπαιδευτές τους ΝΟΝΤΑ Σενσέι, 5 νταν, και τον βοηθό του ΑΣΣΑΙ, 3 νταν, περιόδευαν σε χώρες της Ευρώπης (με πρώτο σταθμό την Ελλάδα) για κοινές προπονήσεις με Ευρωπαίους συνομήλικούς τους.

Είναι η τρίτη φορά που ο Σενσέι έρχεται στην Ελλάδα. Η πρώτη ήταν το 1974, όπου δίδαξε, πάλι για λίγο, στο Ντότζο του ΟΤΑΚΕ Σενσέι (του οποίου είναι δάσκαλος) και η δεύτερη το 1983, όταν πέρασε από εδώ επιστρέφοντας από το Παγκόσμιο

Ο Σότζι Σενσέι με τον Τετσού Οτάκε.

πρωτάθλημα της ΙΑΚΦ που έγινε στο Κάιρο, σαν αρχηγός της Ιαπωνικής Εθνικής ομάδας.

ΠΡΟΠΟΝΗΣΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

Κυριακή, 21 Ιουλίου, στο Γυμναστήριο της J. A.M.A., ώρα 11:43 π.μ., μόλις είχαμε τελειώσει

μια δύωρη προπόνησή με τον Σότζι σενσέι. Περίπου 35 προχωρημένοι αθλητές και δάσκαλοι από το γυμναστήριό μας (J.A.M.A.) και από το γυμναστήριο KUSIN-KAN του κ. ΣΑΝΙΩΤΗ. Ενώ περιμέναμε να διδάξει κάτι το "διαφορετικό", χωρίς να ξεφεύγει καθόλου από την ουσία του Καράτε-ντο, μάς δίδαξε την πρώτη ώρα βασικές τεχνικές και εφαρμογές τους εναντίων αντιπάλων και τη δεύτερη ώρα κάτα. Το έμπειρο μάτι του διέκρινε και διόρθωσε λάθη σε βασικές λεπτομέρειες των βασικών μας τεχνικών που εμείς θεωρούσαμε δεδομένο, ότι ήταν σωστές. Η δομή του μαθήματος, ο ρυθμός και η μεταδοτικότητα του δασκάλου, παρά τη δυσκολία της έκφρασης (δεν μιλά ούτε Αγγλικά) ήταν παραδειγματικά.

Είχα κανονίσει με τον ΟΟΤΑΚΕ σενσέι (που θα ήταν και ο διερμηνέας) μια συνάντηση για να πάρω συνέντευξη από τον Σότζι σενσέι αμέσως μετά το τέλος αυτής της προπόνησης. Θέλοντας, μάλλον, να ικανοποιήσω προσωπικές μου απορίες, ως επί πλείστον, που σίγουρα χωρίς την ιδιότητα του δημοσιογράφου, σαν αθλητής δεν θα μπορούσα να λύσω, φωνώντας το καρτέγκι μου, αλλά επιστρατεύοντας το δυνατό αδιάκριτο δημοσιογραφικό ύφος στο πρόσωπό μου, ξεχνώντας τις τυπικότητες και τα πολλά "ος" μόλις είδα να αποσύρονται στο γραφείο του γυμναστηρίου ο Σότζι σενσέι μαζί με το δάσκαλό μου, μπήκα χαιρετώντας μέσα. Το μάτι του Σότζι σενσέι έπεσε πάνω στα χαρτιά της "ανάκρισης" που κρατούσα στο χέρι μου, κατάλαβε και, πίνοντας μια γουλιά μύρα από το ποτήρι που κρατούσε, χαμογελώντας μου έδειξε το κάθισμα.

Κάθησα και άρχισα αμέσως:

-Σότζι σενσέι, είμαι συνεργάτης του περιοδικού μαχητικών τεχνών "ΔΥΝΑΜΙΚΟ", που κυκλοφορεί στην Ελλάδα από το 1977 και ασχολείται με όλες τις γνήσιες πολεμικές τέχνες. Θα ήθελα να σας κάνω μερικές ερωτήσεις.

Ο ΟΟΤΑΚΕ σενσέι μετέφρασε και ο Σότζι σενσέι απάντησε:

-Ακούω την πρώτη ερώτησή σας.

ΕΡ: Πώς πρωταρχίσατε να εκπαιδεύσετε στο Καράτε: Πότε και κάτω από πιο σκεπτικό έγινε αυτό;

ΑΠ: Ναι. Ήμουν 18 χρονών τότε, όταν μπήκα στο Πανεπιστήμιο έχω τελειώσει ξέρετε Οικονομική Σχολή. Ήθελα να ασχοληθώ με κάποιο σπορ. Τότε, όπως και τώρα, δηλαδή, στην Ιαπωνία όλοι οι φοιτητές ασχολούνταν με κάποιο σπορ. Οι περισσότεροι από τους συμφοιτητές μου συνέχισαν κάποιο σπορ που είχαν αρχίσει από το Λύκειο.

Εγώ, παρ'όλο που είχα ασχοληθεί με διάφορα σπορ κατά διαστήματα, δεν είχα ασχοληθεί ποτέ με τίποτα στα σοβαρά, πράγμα που ήθελα να κάνω τότε. Εκείνη την εποχή, το Καράτε δεν ήταν τόσο διαδεδομένο, όπως στη σημερινή εποχή. Όταν έτυχε να δω για πρώτη φορά, μου φάνηκε από πρώτη ματιά εντυπωσιακά επιβλητικό. Τούτο ήταν το ερέθισμα, για να αρχίσω. Πολύ γρήγορα διαπίστωσα, ότι δεν ήταν μόνο μια μέθοδος άοπλης μάχης, αλλά απέβλεπε σε γενικότερους στόχους, να σου φτιάξει υγιή και δυνατό χαρακτήρα. Είχε μια γενικότερη φιλοσοφική θεώρηση για τη ζωή.

Με γοήτευσε. Είχε κάτι που δεν το είχαν τα άλλα σπορ και συνέχισα να εκπαιδεύομαι πιο συστηματικά.

ΕΡ: Σίγουρα, Σότζι σενσέι, η εκγύμναση στο Καράτε εκείνη την εποχή ήταν κάπως διαφορετική. Μπορείτε να μας πείτε, πώς ήταν ακριβώς;

ΑΠ: Κατ'αρχήν, το πιο σημαντικό ήταν, ότι τότε δεν υπήρχαν αγώνες με άλλες σχολές.

Ήταν πιο "πραγματικό" το Καράτε. Αν κάναμε 3 ώρες προπόνηση, οι δύο ώρες ήταν Βασικές Τεχνικές και Κάτα και την υπόλοιπη ώρα εξασκούμασταν στη ΜΑΚΙΒΑΡΑ ή πάλι αντίστοιχα Βασικές Τεχνικές, Γκοχόν, Κιχόν Ιππόν και Τζιου Ιππόν Κούμιτε και πάλι ΜΑΚΙΒΑΡΑ. Ελεύθερο αγώνα δεν είχαμε τότε και στη ΜΑΚΙΒΑΡΑ δοκιμάζαμε και εξασκούσαμε όλες τις βασικές μας τεχνικές, ώστε να τις δυναμώσουμε και να τις κάνουμε όσο το δυνατό πιο αποτελεσματικές.

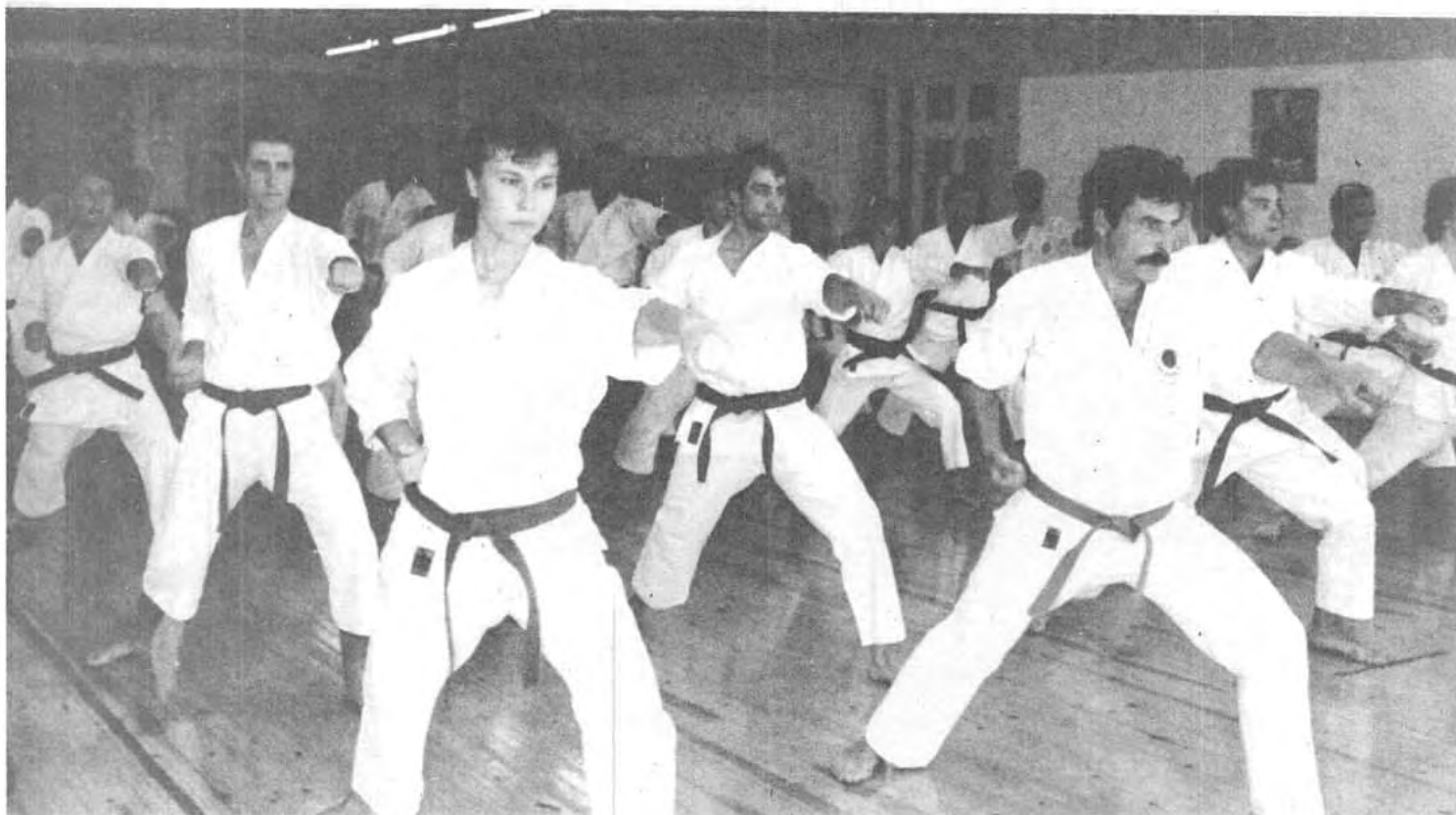
Τότε σκεφτόντουσαν οι μαχητές, όχι πώς θα πάρουν πόντο, αλλά πώς με ένα μόνο χτύπημα θα προκαλέσουν ολοκληρωτική ζημιά στον αντίπαλο.

Γι' αυτό δίναμε έμφαση σε μόνο μια τεχνική, που θα έπρεπε να είναι πολύ δυνατή και αποτελεσματική, ώστε να είναι και η τελευταία για αυτόν που θα την δεχόταν.

Οι φωτογραφίες είναι στιγμιότυπα από την προπόνηση που έκανε ο κ. Σότζι στη JAMA.

Ο Σότζι σενσέι με τους Έλληνες Καρατέκα.

ΕΡ: Μπορείτε, σενσέι, να επεκταθείτε, να κάνετε, αν θέλετε, περισσότερες συγκρίσεις, μια και θίξατε ένα θέμα που ενδιαφέρει πολύ κόσμο των μαχητικών τεχνών σήμερα; Το Καράτε σαν σπορ. Να αντιπαραθέσετε το πνεύμα του "πραγματικού" Καράτε της εποχής εκείνης με το πνεύμα του "Καράτε των Αγώνων" της εποχής της δικιάς μας;

ΑΠ: Ναι. Κοιτάξτε. Τώρα υπάρχουν οι διαιτητές. Ο αθλητής Καρατέκα πρέπει να κάνει προπόνηση στο πώς θα κερδίσει κάποιο καθαρό πόντο, για να του τον δώσει ο διαιτητής. Μεγάλος χρόνος της μοντέρνας προπόνησης καταναλώνεται για αυτό το πράγμα. Καταλαβαίνετε, ότι αυτό ξεφεύγει από την πραγματικότητα δεν είναι, ας πούμε, ρεαλιστικό.

Το πνεύμα της εποχής εκείνης περικλείεται με στα ακόλουθα:

"Αν ο αντίπαλος κόψει με κάποιο χτύπημά του τη φλούδα του δέρματός μου, εγώ θα πρέπει να του κόψω το κρέας. Αν ο αντίπαλος κόψει το κρέας μου εγώ θα πρέπει να του σπάσω τα κόκκαλα."

Τέτοια ήταν η ιδέα τότε. Αν με χτυπάει ο αντίπαλος, εγώ θα πρέπει να αντέχω και να προσπαθώ να τον χτυπήσω πιο καιρία, πιο δυνατά, προκαλώντας του περισσότερη ζημιά.

ΕΡ: Ποια η προσωπική σας άποψη για την τροπή που πήρε το Καράτε τώρα, σαν άθλημα που μπαίνει πια στους Ολυμπιακούς Αγώνες;

ΑΠ: Το Καράτε προσαρμόζεται στις νέες συνθήκες. Τώρα, πάρα πολλοί άνθρωποι σε όλη τη γη εξασκούνται στο Καράτε και αυτό είναι σίγουρα πολύ θετικό. Υπάρχει μια ιεραρχική πυραμιδοειδής διάταξη. Στην κορυφή βρίσκονται οι Μαύρες Ζώνες, που δεν είναι πολλές. Αυτοί θα πρέπει να εξασκούνται και στα "δύο είδη" του Καράτε: Και στο "Ρεαλιστικό" και στο "Καράτε των Αγώνων".

Τώρα, για τις πιο κάτω ζώνες, κύρια φροντίδα πρέπει να είναι η καλή εκπαίδευση και, όσο προχωράνε, ταυτόχρονα με την τεχνική τους πρόοδο να υπάρχει ανάλογη καλύτερευση και στον χαρακτήρα τους. Κύριο καθήκον τους πρέπει να είναι (προσωπικό μου και των άλλων δασκάλων του Καράτε), αν αρχίσει κάποιος Καράτε χτες, αύριο να είναι καλύτερος χαρακτήρας. Καθήκον του κάθε δασκάλου και πρώτα-πρώτα δικό μου πρέπει να είναι όλα τα παιδιά να είναι καλύτερα από σήμερα αύριο. Αυτό που με ευχαριστεί εμένα, είναι το γεγονός, ότι έρχονται μόνοι τους και προσαρμόζονται ενσυνείδητα όχι υποχρεωτικά σε αυτό το σύστημα εκπαίδευσης.

ΕΡ: Το Καράτε εξελίσσεται. Συνέχεια μελετούνται οι τεχνικές του, αναπροσαρμόζονται, εισάγονται νέες τεχνικές κτλ. Μπορείτε, Σότζι σενσέι, να μας μιλήσετε για αυτό;

ΑΠ: Όλες οι τεχνικές που διδάσκονται στο ΣΟΤΟΚΑΝ Καράτε-ντο υπάρχουν μέσα στα κάτω του. Αργότερα, όταν εισήχθη ο θεσμός του ελεύθερου αγώνα Κού-

192

Από την προπόνηση των μικρών Γιαπωνέζων.

μιτε, έπρεπε να προσαρμοσθεί και το Καράτε. Παρατηρήθηκε λοιπόν η ανάγκη να εισάγουμε και να διδάξουμε νέες τεχνικές, όπως είναι π.χ. το KIZAMI ZOUKI και τα διάφορα είδη των κυκλικών λακτισμάτων: MABAΣI ΓΚΕΡΙ, ΟΟΥΤΣΙ MABAΣI ΓΚΕΡΙ, ΟΥΡΑ MABAΣI ΓΚΕΡΙ, ΟΥΣΙΡΟ MABAΣI ΓΚΕΡΙ κτλ. Αυτός ήταν ο λόγος.

ΕΡ: Υπήρξε, μήπως, μια ανάλογη προσαρμογή και στα κάτα; Εισάγεται, δηλαδή, τίποτα το νέο σ' αυτά; Ή κάτι άλλο, που θα άξιζε να πείτε;

ΑΠ: Όχι. Τα κάτα είναι τα παραδοσιακά, αυτά που διδάσκονται στην J.K.A.

Υπάρχουν, όμως, αγώνες Κάτα. Υπάρχουν οι κριτές και σ' αυτούς πρέπει να φανεί ωραίο και σωστό για να δώσουν καλή βαθμολογία. Κάτι αλλάζει κι εδώ, ως προς αυτό που λέγαμε προηγουμένως "πραγματικό".

Νομίζω, ότι το κάτα έχει ανεξαρτητοποιηθεί πια. Κάποιος μπορεί να κατέβει σε αγώνες κι αυτό έτυχε και να κάνει δικό του κάτα.

Υπάρχουν, όμως, το πρόβλημα τότε, ποιος θα τον κρίνει, όπως υπάρχει και με αθλητές διαφορετικών στυλ Καράτε με αυτό των διαιτητών. Δεν είναι τότε δίκαιο, αν τον κρίνεις κατά προσέγγιση!

ΕΡ: Τι έχετε να πείτε για τους αγώνες Κούμιτε οι οποίοι γίνονται με κατηγορίες κιλών;

ΑΠ: Στις αληθινές πολεμικές τέχνες κυριαρχεί η ιδέα, ότι ένας μαχητής πρέπει να υπολογίζει και να προπονείται με όλους τους αντιπάλους, οποιασδήποτε σωματικής διάπλασης. Αν κάποιος είναι σωματώδης και υπερισχύει στον τομέα της δύναμης σ' έναν μικρόσωμο αντίπαλο, ο μικρόσωμος πρέπει να αναπτύξει και να τελειοποιήσει τις τεχνικές του, ώστε να μπορεί να ανταπεξέλθει.

Στους μοντέρνους αγώνες, τώρα, δεν υπάρχει καμιά επαφή μεταξύ των δύο αντιπάλων και μάλλον πλεονέκτημα έχει κάποιος μικρόσωμος αντίπαλος λόγω του ότι μπορεί να είναι πιο γρήγορος.

Αφού λοιπόν δεν κτυπάνε, γιατί να υπάρχουν κατηγορίες κιλών; Νομίζω, ότι αυτό είναι η Ευρωπαϊκή εκδοχή. Στην Ευρώπη θέλουν να υπάρχουν πολλοί πρωταθλητές. Να ο πραγματικός λόγος.

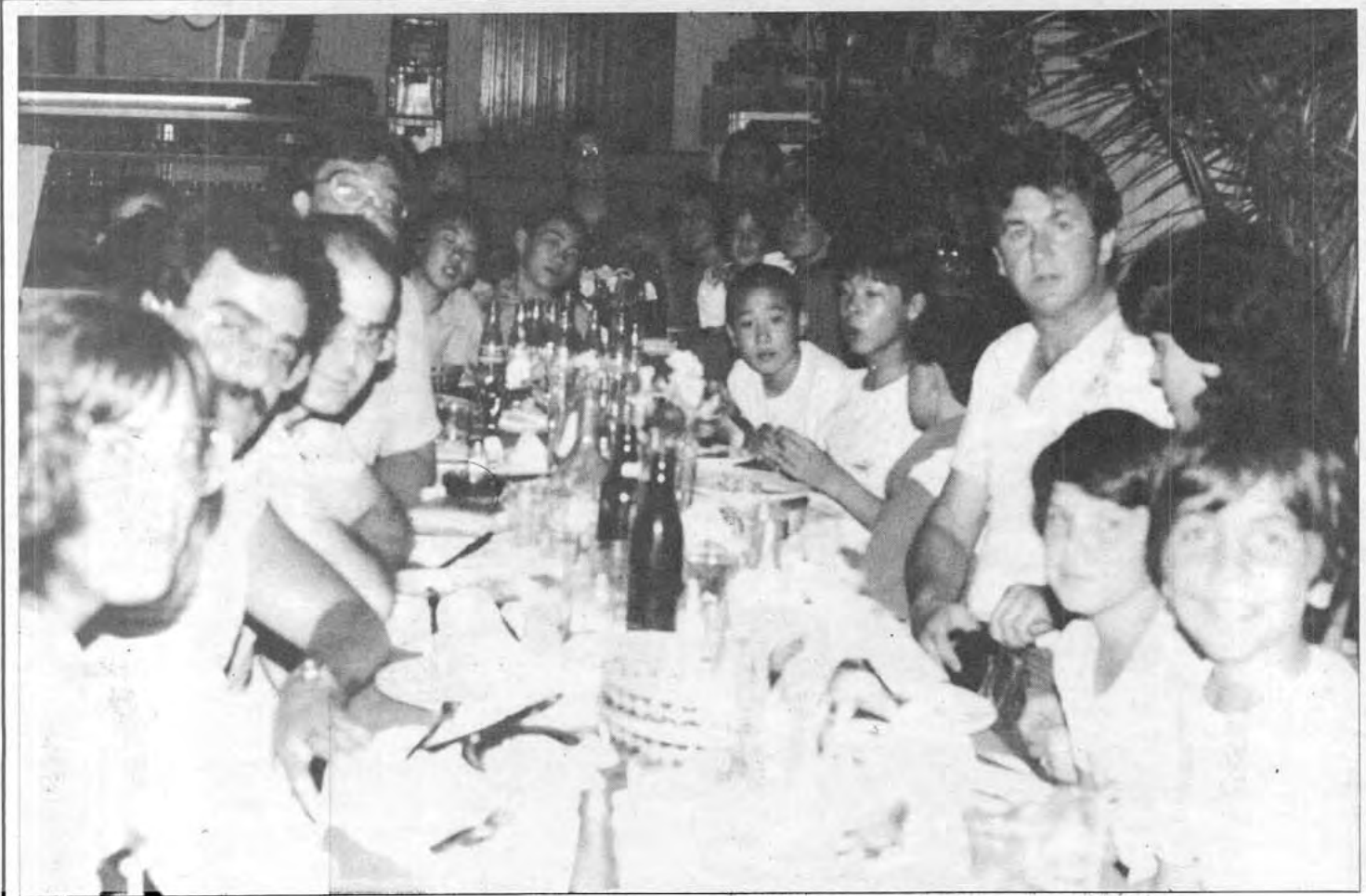
ΕΡ: Και μια τελευταία ερώτηση, Σότζι σενσέι: Πώς είδατε τους Έλληνες καρατέκα; Θέλετε να μας δώσετε κάποια συμβουλή;

ΑΠ: Παρακολούθησα τις προπονήσεις σας, χτες και σήμερα. Ευχαριστήθηκα πάρα πολύ για την καλή συμπεριφορά και το ήθος σας. Υπάρχει αρκετή όρεξη ενδιαφέρον και αγάπη για το Καράτε εδώ, περισσότερο απ' ό,τι στην Ιαπωνία.

Ο μεταφραστής ΟΟΤΑΚΕ σενσέι μεταφράζει, χαμογελά και μου λέει δήθεν εμπιστευτικά, με τα σπασμένα Ελληνικά του: "Σάββα, κομπλιμέντο είναι".

Και ο δάσκαλος συνεχίζει: Υπάρχει περιέργεια για να μαθαίνετε. Αν υπάρχει όρεξη, το πνεύμα και η εσωτερική διάθεση ανεβαίνουν, ανεβάζοντας και το επίπεδο των τεχνικών. Το βασικό υπάρχει, δηλαδή το πνεύμα. Αν δεν υπήρχε αυτό, δεν θα υπήρχαν σίγουρα προοπτικές καλύτερευσης των τεχνικών.

Και ο δάσκαλος συνεχίζει: Υπάρχει περιέργεια για να μαθαίνετε. Αν υπάρχει όρεξη, το πνεύμα και η εσωτερική διάθεση ανεβαίνουν, ανεβάζοντας και το επίπεδο των τεχνικών. Το βασικό υπάρχει, δηλαδή το πνεύμα. Αν δεν υπήρχε αυτό, δεν θα υπήρχαν σίγουρα προοπτικές καλύτερευσης των τεχνικών.

Και από το βραδινό τραπέζι.

Και κάτι άλλο που παρατήρησα, ήταν μια φιλική διάθεση μεταξύ των αθλητών. Ο λόγος είναι ότι κάνετε συχνά προπόνηση με τους ίδιους αντιπάλους και έτσι αναπτύσσεται αυτό το αίσθημα. Αυτό είναι λανθασμένο. Όταν γίνεται προπόνηση πρόσωπο με πρόσωπο, πρέπει να βλέπουμε τον αντίπαλο ανταγωνιστικά (πάντα με την καλή έννοια) σαν να είναι πραγματικά "εχθρός" μας και έτσι αν αντιμετωπίζετε ο ένας τον άλλο, ελπίζω να ανέβει το επίπεδο πιο πολύ.

ΔΥΝΑΜΙΚΟ: Ευχαριστώ πολύ, Σότζι σενσέι.

Ευχαριστώ πολύ τον ΟΟΤΑΚΕ σενσέι, που είχε την ευγενή καλοσύνη να κάνει την μετάφραση του διαλόγου.

ΣΑΒΒΑΣ Π. ΜΑΣΤΡΑΠΠΑΣ
Αθήνα, 21 Ιουλίου, 1985

**ΚΑΙ ΧΡΟΝΟΜΕΤΡΑ ΑΚΡΙΒΕΙΑΣ
ΘΑ ΒΡΕΙΤΕ ΣΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΔΥΝΑΜΙΚΟ**

ΕΥΧΡΗΣΤΑ - ΑΝΘΕΚΤΙΚΑ

ΔΥΤΙΚΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

6ο ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ ΤΑΕ-ΚΒΟΝ-ΝΤΟ

Στις 15 και 16 Ιουνίου έγιναν στο Κλειστό Γυμναστήριο του Πανελληνίου Γ.Σ. οι Πανελλήνιοι αγώνες ανδρών και γυναικών, οργανωμένοι από τον ΣΕΓΑΣ. Δυστυχώς, παρακολουθήσαμε μόνο τη δεύτερη μέρα, από όπου και οι φωτογραφίες μας.

Γενικά, η όλη διοργάνωση με το αρκετά μεγάλο πλήθος αθλητών και τα χαρακτηριστικά του αθλήματος μας δημιούργησε ορισμένες εντυπώσεις, που θα προσπαθήσουμε να αναλύσουμε εδώ.

Πρώτο και κύριο χαρακτηριστικό είναι η μεγάλη διάδοση που έχει το Τάε-κβον-ντο. Πραγματικά, είναι άξιο θαυμασμού το ότι το άθλημα αυτό, που γεννήθηκε στην άλλη άκρη της γης, έχει φτάσει να έχει οπαδούς ακόμα και σε μικρές επαρχιακές πόλεις ή και χωριά της Ελλάδας.

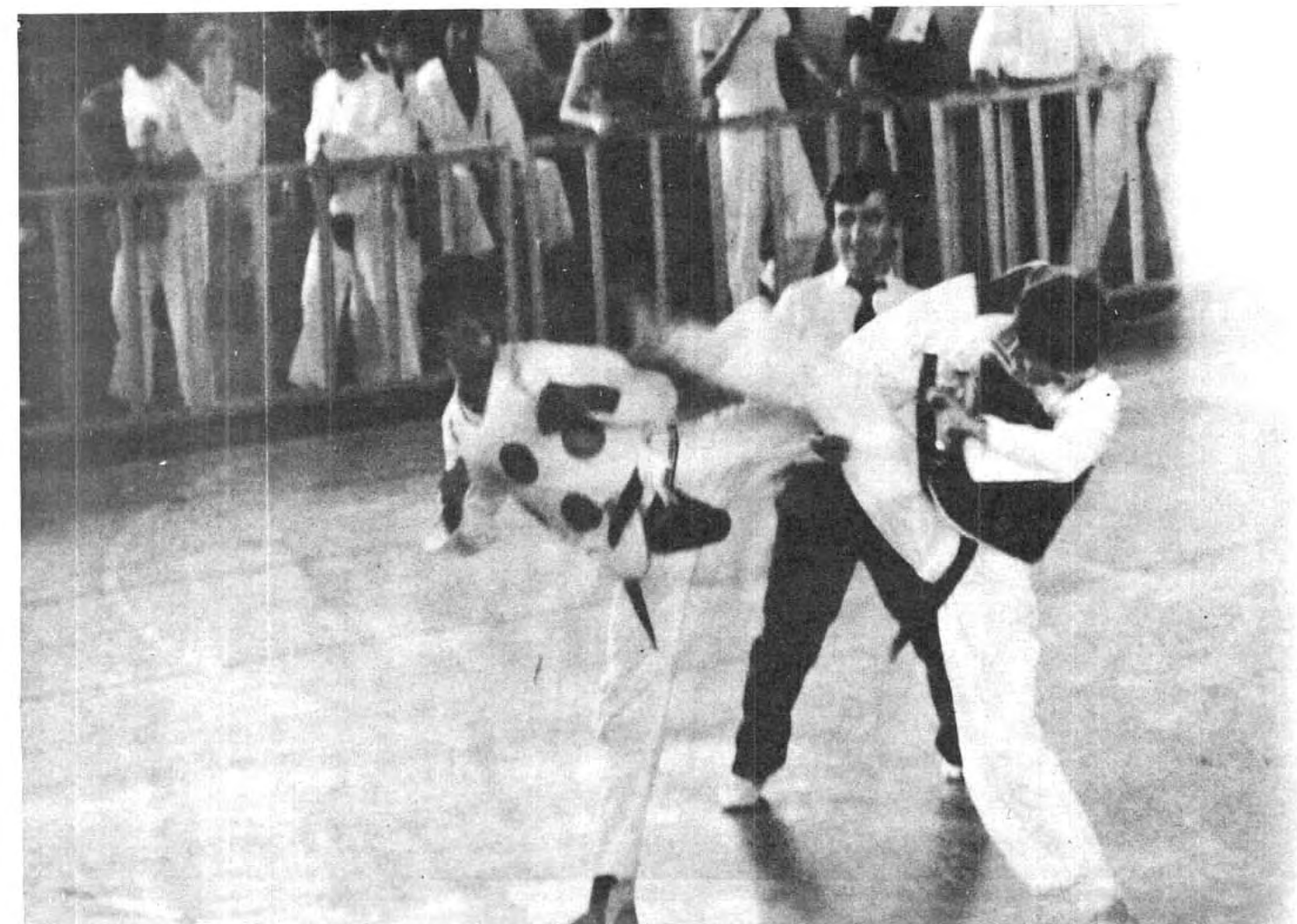
Δεύτερο χαρακτηριστικό είναι, πως η γενική διοργάνωση των αγώνων έδωσε μια μάλλον "χαλαρή" εντύπωση στους θεατές. Ας μην ξεχνάμε, πως θεατές δεν είναι... νοικοκυρές ή αδιάφοροι, που ήρθαν να περάσουν μια ελεύθερη ώρα τους. Ας θυμόμαστε καλά, πως οι αγώνες του αθλήματος, εκτός από τους ίδιους τους αθλητές και τους φιλάθλους του, έχουν θεατές και τους αθλητές ή οπαδούς άλλων συστημάτων καράτε ή άλλων μαχητικών τεχνών, που έχουν κάποιες απαιτήσεις να δουν αγώνες κάποιας έντασης. Και, ενώ οι αγώνες τζούντο, ας πούμε, ή καράτε (αρκετών στυλ) είναι φανερά "μάχες βαλμένες μέσα σε κανονισμούς", οι αγώνες Τάε κβον-ντο μοιάζουν με... ακροβασίες. Μεγάλο ρόλο για αυτό παίζουν οι κανονισμοί του αθλήματος. Π.χ. απαγορεύεται η γροθιά στο πρόσωπο, πράγμα αντίθε-

το προς κάθε μαχητική τέχνη. Δεύτερος μεγάλος παράγοντας και, ίσως ο μεγαλύτερος, είναι η έλλειψη μαχητικού πνεύματος. Οι αθλητές ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΘΕΤΙΚΟΙ. Αν ένας τέτοιος αγώνας είναι δύο γύρων των δύο λεπτών, τότε στα μάτια των θεατών δείχνει πολύ "εύκολος". Πιστεύουμε, πως το στοιχείο της επιθετικότητας θα πρέπει να προστατευτεί με αυστηρό κανονισμό, που να τιμωρεί την μη επιθετικότητα με αφαίρεση βαθμών. Τότε, το άθλημα θα γινόταν πολύ πιο ελκτικό και σαν θέαμα, αλλά και σαν πράξη.

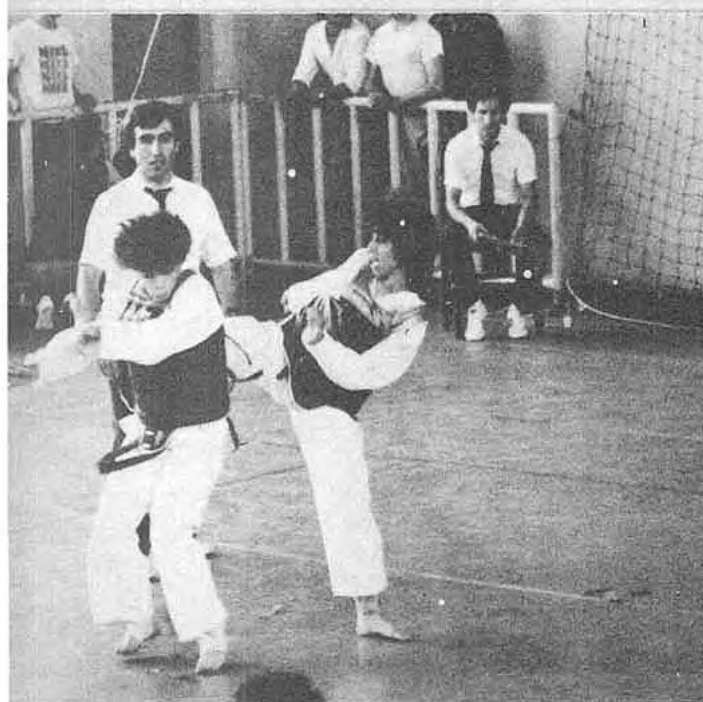
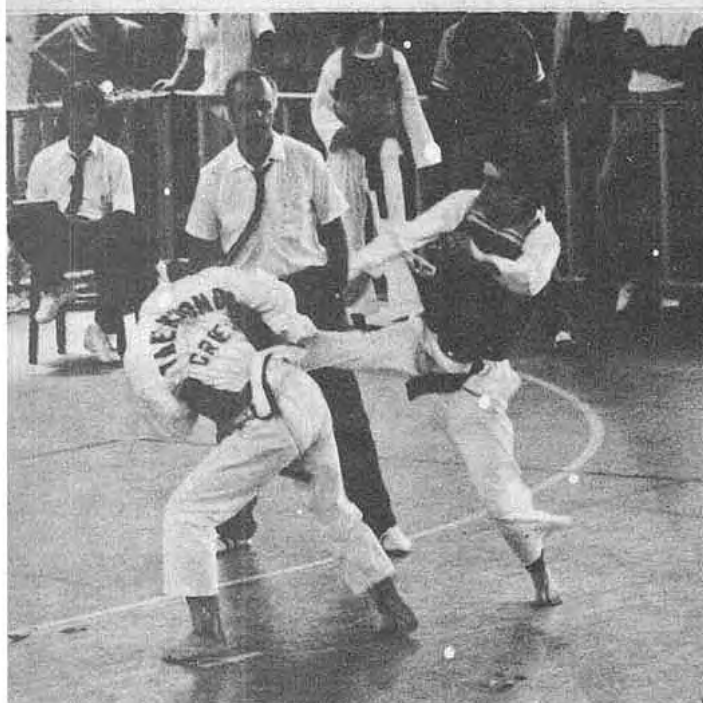
Το τρίτο χαρακτηριστικό των αγώνων είναι τα μικροεπεισόδια. Απαράδεκτο θέαμα η απειθαρχία. Αθλητής που δημιουργεί επεισόδιο πρέπει να τιμωρείται αυστηρά και παραδειγματικά, γιατί αυτή του η ενέργεια ΚΑΤΕΒΑΖΕΙ ΤΟ ΑΘΛΗΜΑ και τις προσπάθειες όλων. Και κάτι τέτοια έγιναν. Υπάρχουν προπονητές και αντιπρόσωποι συλλόγων να διαμαρτυρηθούν για κάτι στραβό. Τα άλλα δεν χρειάζονται.

Τέλος, το τέταρτο χαρακτηριστικό των αγώνων ήταν τα παράπονα όλων για τη διαιτησία. Αν έχουν παράπονα δυο-τρεις, τότε είναι αβάσιμα ή τυχαία. Αν έχουν όμως πολλοί, τότε φταίει πραγματικά η διαιτησία. Και εδώ είχαν πολλοί!

Οι κανονισμοί και η διαιτησία είναι η βάση του αθλήματος. Θα πρέπει να γίνει προσπάθεια, οι κριτές να αποκτήσουν όσο το δυνατό όμοια κριτήρια. Γι' αυτό, θα πρέπει να καθοριστούν 2-3 καλύτεροι, που να εκπαιδεύουν ΣΥΝΕΧΩΣ τους άλλους (αλλά και τους εαυτούς τους) σύμφωνα με τους διεθνείς κανονισμούς.

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Στη συνέχεια, δίνουμε τα αποτελέσματα των αγώνων Ανδρών, πρώτα, και Γυναικών, μετά, κατά κατηγορίες, καθώς και τις κατανομές μεταλλίων.

ΑΝΔΡΕΣ -50 κιλά

1. Κωνσταντίνου Σ. (Α.Σ. "Αθηναϊκός")
2. Σαφειρόπουλος Γ. (Α.Σ. "Αιγάλεω")
3. Πετρόπουλος Κων. (Α.Γ.Σ. Βύρωνα)
3. Δρόσος Ιάκ. (Α.Γ.Σ. Βύρωνα)

ΑΝΔΡΕΣ 50-54 κιλά

1. Κουσουπής Γ. (Ομ.Τζούντο Χολαργού)
2. Πανούσης Στ. (Πολίχνη)
3. Μοσάνος Γ. (Πανελλήνιος Θεσ/νίκης)
3. Γιαννόπουλος Ν. (Αλεξανδρούπολη)

ΑΝΔΡΕΣ 54-58 κιλά

1. Πράγαλος Σ. (Ομ.Τζούντο Χολαργού)
2. Ζιγκιρίδης Ν. (Α.Σ. Αθήνας)
3. Κανέλλος Μ. (Α.Σ. Αιγάλεω)
3. Μαρίνος Ι. (Πανελλήνιος Θεσ/νίκης)

ΑΝΔΡΕΣ 58-64 κιλά

1. Χανιαδάκης Ι. (Α.Σ. Αιγάλεω)
2. Σαμαράς Δ. ("Μακεδονικός"Καστορ.)
3. Γκετζέλης Ν. (Αλεξανδρούπολη)
3. Γκόβας Ι. (Α.Σ. Αιγάλεω)

ΑΝΔΡΕΣ 64-70 κιλά

1. Σιδέρης Γ. (Ομ.Τζούντο Χολαργού)
2. Λοϊτζίδης Χρ. (Α.Σ. Αιγάλεω)
3. Θεοδωρίδης (Α.Σ. "Αθηναϊκός")
3. Τοτικίδης Αν. (Πολίχνη)

ΑΝΔΡΕΣ 70-76 κιλά

1. Θωμαΐδης Αν. (Μαύρες Ζώνες)
2. Γκαντιάς Δ. (Α.Σ.Μακεδονικός Καστ.)
3. Κοκκώνης Παύλος (Α.Σ. "Αθηναϊκός")
3. Κοτσάφτης (Α.Σ. "Αθηναϊκός")

ΑΝΔΡΕΣ 76-83 κιλά

1. Τραμουντάνης (Ομ.Γ. Αλεξ/πολης)
2. Χατζής Κ. (Α.Σ. Αιγάλεω)
3. Πανταζόπουλος Κ. (Γ.Σ. Λάρισας)
3. Ηλιάδης Κ. (Μαύρες Ζώνες)

ΑΝΔΡΕΣ +83 κιλά

1. Ζουρνατζής Σταύρος (Α.Σ. Θεσ/νίκης)
2. Μελεκίδης Χ. (Α.Σ. Πολίχνης)
3. Γκούμας Στ. (Νέα Σμύρνη)
3. Αγραφιώτης Αν. (Α.Σ. Θεσ/νίκης)

ΓΥΝΑΙΚΕΣ 43-47 κιλά

1. Ντάσκα Β. (Γ.Σ. Λάρισας)
2. Αβραμίδου Κ. (Πολίχνη)
3. Δρακοπούλου Μ. (Α.Γ.Σ. Βύρωνα)

ΓΥΝΑΙΚΕΣ 47-51 κιλά

1. Πουλάκη Στ. (Μελιγαλάς Καλ.)
2. Νόση Αικ. (Α.Σ. Αθήνας)
3. Μπερκέτη Κυρ. (Α.Γ.Σ. Βύρωνα)

ΓΥΝΑΙΚΕΣ 51-55 κιλά

1. Χατζητάσκου Μ. (Μαύρες Ζώνες)
2. Χατζηποστόλου Λ. (Α.Σ. Αθήνας)
3. Καράλη Ειρ. (Μακεδονικός Καστ.)
3. Δούκα Μ. (Μακεδονικός Καστ.)

ΓΥΝΑΙΚΕΣ 55-60 κιλά

1. Ιωαννίδου Μ. (Ορεστιάδα)
2. Γιενναδοπούλου (Α.Γ.Σ. Βύρωνα)
3. Κασαπίδου Ολ. (Ομ.Τζούντο Χολαργού)
3. Λιόκα Ελ. (Γ.Σ. Βόλου)

ΓΥΝΑΙΚΕΣ 60-65 κιλά

1. Κυριαζάκου Θ. (Α.Σ. "Αθηναϊκός")
2. Ριζοπούλου Δ. (Α.Σ. Θεσ/νίκης)
3. Χρήστου Ι. (Α.Σ. Μακεδονικός Καστ.)
3. Κλαουράκη Ελ. (Ομ.Τζούντο Χολαργού)

ΓΥΝΑΙΚΕΣ 65-70 κιλά

1. Τρικούλη Θωμαΐς (Α.Σ. Αθήνας)
2. Χάλαρη Φ. (Ομ.Τζούντο Χολαργού)
3. Ηλιοπούλου Ρ. (Α.Σ.Μακεδονικός Καστ.)

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ ΜΕΤΑΛΛΙΩΝ

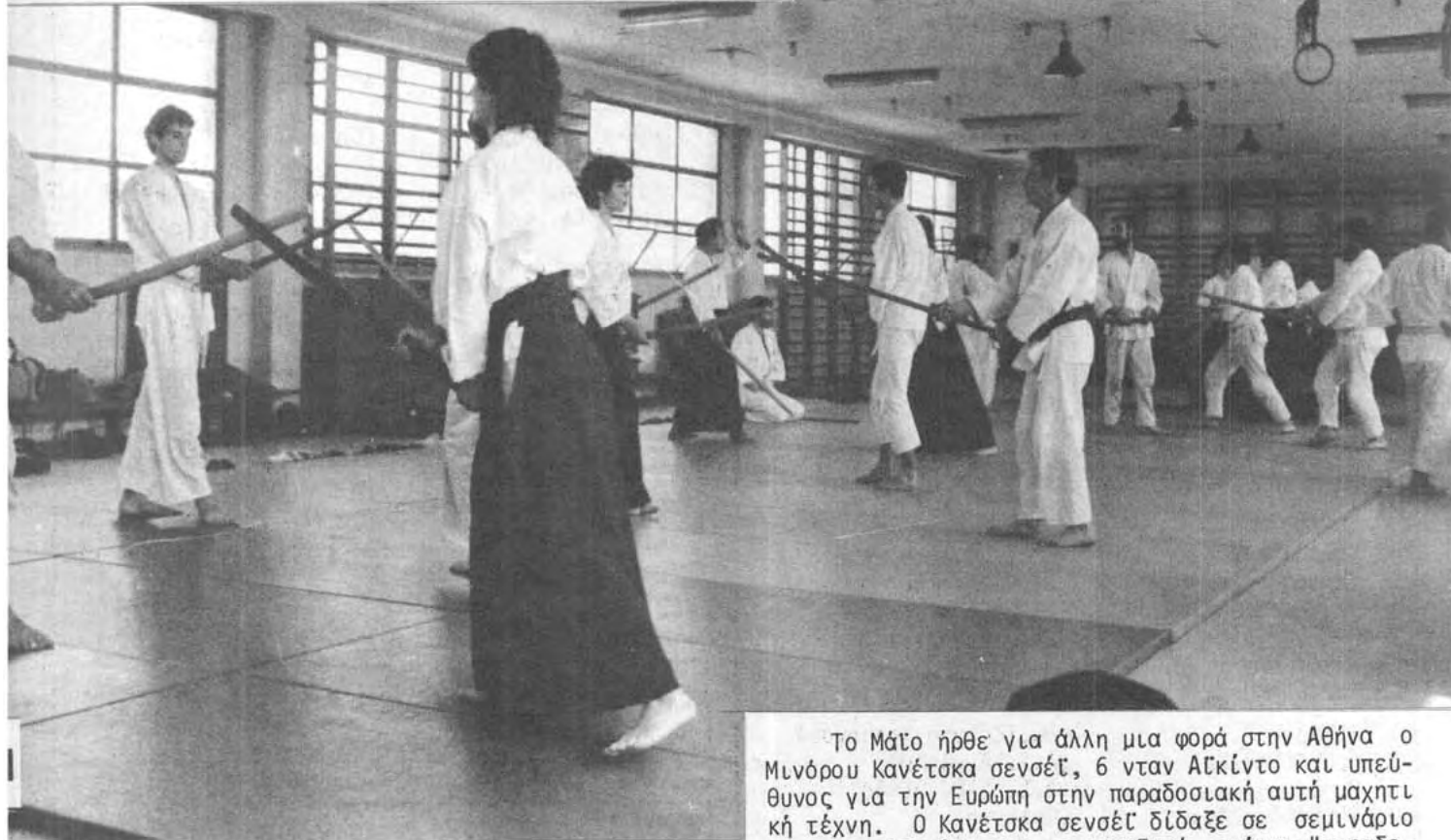
ΣΥΛΛΟΓΟΙ	ΑΝΔΡΕΣ			ΓΥΝΑΙΚΕΣ		
	Α	Β	Γ	Α	Β	Γ
ΟΡΕΣΤΙΑΔΑ	-	-	-	1	0	0
ΑΣ ΒΥΡΩΝΑ	0	0	2	0	1	2
ΟΜ.ΤΖΟΥΝΤΟ ΧΟΛΑΡΓΟΥ	3	0	0	0	1	2
ΓΣ ΒΟΛΟΥ	-	-	-	0	0	1
ΑΣ ΑΙΓΑΛΕΩ	1	3	2	-	-	-
ΑΣ ΑΘΗΝΑΪΚΟΣ	1	0	3	1	0	0
ΠΟΛΙΧΝΗ	0	2	1	0	1	0
ΜΑΥΡΕΣ ΖΩΝΕΣ	1	0	1	1	0	0
ΑΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΣ ΚΑΣΤ.	0	2	0	0	0	4
ΑΣ ΑΘΗΝΑΣ	0	1	0	1	2	0
ΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	1	0	1	0	1	0
ΟΜ.Γ.ΑΛΕΞ/ΠΟΛΗΣ	1	0	2	-	-	-
ΓΣ ΛΑΡΙΣΑΣ	0	0	1	1	0	0
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ	0	0	1	-	-	-
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ	0	0	2	-	-	-
ΜΕΛΙΓΑΛΑΣ ΚΑΛ.	-	-	-	1	0	0

Ελπίζουμε στο μέλλον σε σωστότερες και "δυνατότερες" διοργανώσεις.

Θύμιος Περισίδης

ΤΟ ΑΪΚΙΝΤΟ ΑΚΛΟΝΗΤΟ ΣΤΙΣ ΑΝΤΙΞΟΟΤΗΤΕΣ
ΠΡΟΟΔΕΥΕΙ ΑΡΓΑ ΑΛΛΑ ΣΤΑΘΕΡΑ ΚΑΙ ΣΙΓΟΥΡΑ

ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΚΑΝΕΤΣΚΑ ΣΕΝΣΕΪ

Το Μάτο ήρθε για άλλη μια φορά στην Αθήνα ο Μινόρου Κανέτσκα σενσέι, 6 νταν Αϊκίντο και υπεύθυνος για την Ευρώπη στην παραδοσιακή αυτή μαχητική τέχνη. Ο Κανέτσκα σενσέι δίδαξε σε σεμινάριο για μια εβδομάδα για το μοναδικό, επίσης "παραδοσιακό", ελληνικό τμήμα Αϊκίντο που λειτουργεί από χρόνια "κρυμμένο από κάθε δημοσιότητα. Το σεμινάριο δόθηκε στην αίθουσα του Γυμναστηρίου του Ε.Μ. Πολυτεχνείου όπου και λειτουργεί παράρτημα του κλάδου Αϊκίντο στην Ελλάδα.

3

Το ίδιο ζωτικός, επίμονος, ακούραστος και απαιτητικός ο δάσκαλος έδειχνε με συμπυκνωμένο τρόπο ατέλειωτες τεχνικές Αϊκίντο που με "τάι-σαμπάκι" πέρασαν από τη χρήση του σπαθιού στην αντιμετώπιση χωρίς όπλο ενός ή περισσοτέρων αντιπάλων. Τα φωτογραφικά στιγμιότυπα από μια προπόνηση του σεμιναρίου δείχνουν την έντονη κινητικότητα του δασκάλου παράλληλα με την αντίστοιχη "ταλαιπωρία" των μαθητών.

1,2.- Οι μαθητές εξασκούνται σε τεχνικές σπαθιού με τη χρήση του "μποκέν" (ξύλινου υποκατάστατου του σπαθιού, που αν το φάς στο κεφάλι, χάθηκε!).

3,4.- Διδασκαλία αμυντικής τεχνικής με σπαθί εναντίον επίθεσης από τρία σπαθιά.

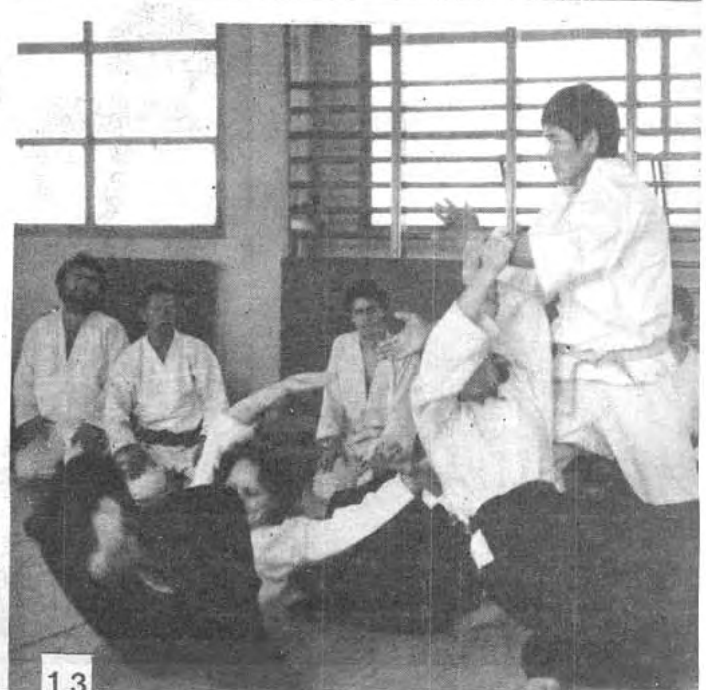
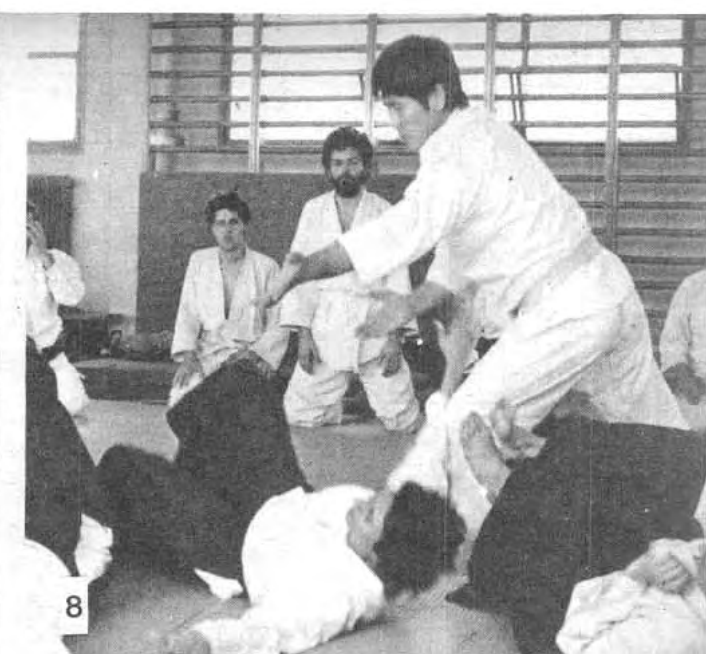
5 έως 8.- Τρεις αντίπαλοι (θηλυκοί) ακινητοποιούν το δάσκαλο, ο οποίος με συστροφή χεριών και τάι-σαμπάκι σώματος αρνείται στην ακινητοποίηση α νατρέποντας τις αντιπάλους.

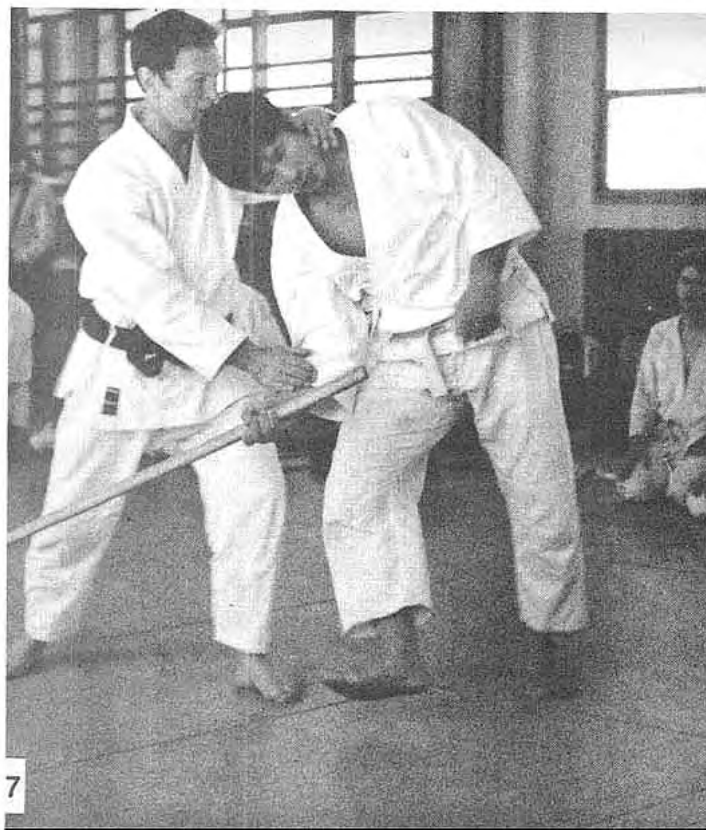
9 έως 13.- Η ίδια προηγούμενη τεχνική από άλλη οπτική γωνία.

14 έως 16.- Η ίδια τεχνική αλλά με αντιπάλους τρεις άνδρες μαύρες ζώνες.

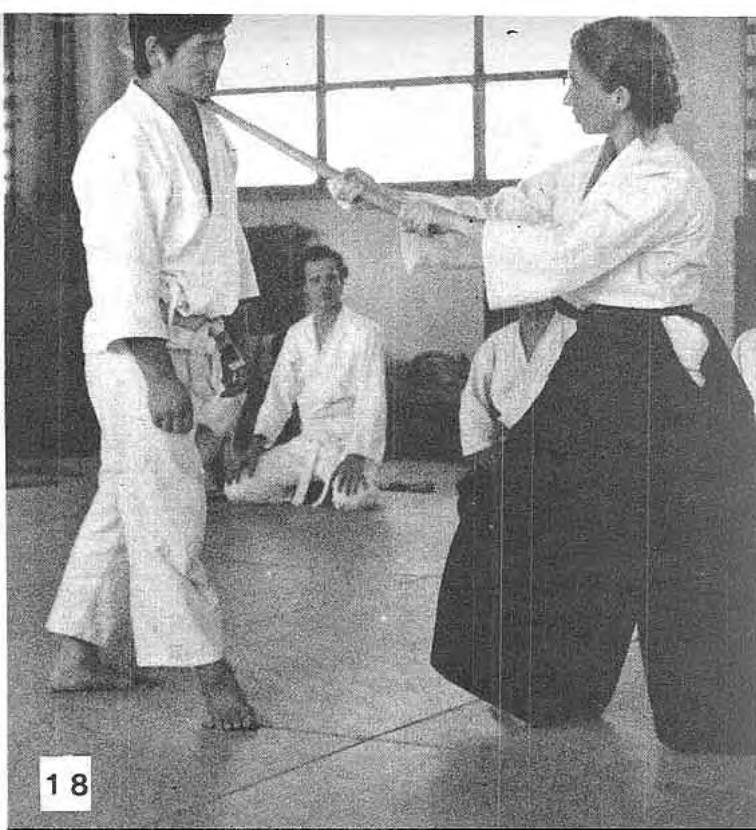

4

7

18

17 και 18.- Διδασκαλία σε τεχνικές άμυνας χωρίς όπλο σε επίθεση σπαθιού.

19. Και τέλος, δάσκαλος και μαθητές που διατηρούν την παραδοσιακή τέχνη του Αϊκίντο έντονα ζωντανή στην Αθήνα. Από αριστερά επάνω: Σωτήρης Λίβας, Μπάμπης Κεράνης, Γιάννης Γκιούλης, Αντώνης Λεφάκης, (άγνωστος για μας), Νίκος Κατσιάκας, (και δύο ακόμα άγνωστοι για μας). Από αριστερά στη μέ-

ση: Ηλίας Παπαθανάσης, Άνε Γκρίμσετ, Γεωργία Σκούρτη, Βάσω Ρήγα, (άγνωστος) και Μάκης Αράνης. Κάτω από αριστερά: Αλέξης Παμπάς (1ο νταν), Πήτερ Μεγκάν (2ο νταν και Γενικός Γραμματέας του Αϊκίντο στην Αγγλία), Μαρία Μαρνιέρου (1ο νταν) Μινόρου Κανέτσκα (6ο νταν), Δημήτρης Πατσιλίας (1ο νταν) και Αφροδίτη Ντούζα.

Θύμιος Περσιδής

PROVITA
Protein-Konzentrat für Starathleten und Leistungssportler

ANALYSE:
Protein 60%
Kohlenhydrate 26%
Fett 2,2%
Leucin 0,5%

ANALYSE:
Eiweiß 27%
Kohlenhydrate 58,4%
Fett 1,9%

Zusammensetzung:
Dextrose
Esterifiziertes Sojamehl
Fettreiner Kakao
Vitamine und Mineralien

Brennwert in 100 g:
358 Kcal = 1521 Kilojoule

ANALYSE:
Aminosäuren: 34,9 g
Valin 2,1 g
Threonin 2,0 g
Isoleucin 2,9 g
Leucin 0,5 g
Alanin 1,3 g
Glycin 1,1 g
Serin 1,2 g
Asparaginsäure 1,2 g
Glutaminsäure 1,1 g
Cystin 0,1 g
Histidin 0,1 g
Arginin 0,1 g
Tyrosin 0,1 g
Glutaminsäure 1,1 g
Proin 4,8 g

Vitamine:
B1 2 mg
B2 2 mg
B6 0,2 mg
B12 0,01 mg
C 445 mg

Mineralien:
Magnesium 10 mg
Natrium 25 mg
Kalium 500 mg
Calcium 25 mg
Phosphor 400 mg

PROTEINKONZENTRAT AUF WISSENSCHAFTLICHER BASIS

zeichnet sich durch ein ausgewogenes Mengenverhältnis der essentiellen Aminosäuren aus.

ist leicht verdauulich und wird damit schnell resorbiert.

PROTEINKONZENTRAT · DIÄTISCHE ZUSATZNAHRUNG

Gain Weight ist ein Nahrungskonzentrat ohne chemische Zusätze und ohne künstlichen Geschmack.

Gain Weight 1000

Ein kalorienkonzentriertes Getränk zur Gewichtszunahme

GEWICHTSZUNAHME bis zu 1 Pfund täglich

- * ohne chemische Zusätze
- * Kakao
- * Vitamine
- * Mineralien

Dosierung:
Täglich ca. 150 g (3 x 50 g) 1/2 Stunde nach den Mahlzeiten in 1 Liter Milch auflösen und langsam trinken

ΓΙΑ ΤΗΝ PROVITA

Το αποτέλεσμα μιας εκτεταμένης εργασίας είναι η δημιουργία αυτού του προϊόντος μεγάλης δραστηριότητας και μοναδικής ποιότητας. Αυτό το νέο, πλούσιο σε πρωτεΐνες, συμπυκνωμένο προϊόν κυριεύει τον κόσμο των «σπορ του αλήτρα». Παρασκευάζεται στη Γερμανία και εξαγεται στην Ευρώπη αποκλειστικά από την Επιχείρηση Εξαγωγών Ειδών Σπορ, για την οποία παρασκευάζονται μόνον υψηλής ποιότητας συμπυκνωμένα προϊόντα.

Κατά την παραγωγή της Provita, φροντίζουμε για την υψηλή παροχή σε θρεπτικά συστατικά και την γευστικότητα για την άνετη λήψη, χωρίς να μας εμποδίζει το κόστος της διαδικασίας παραγωγής ή των άλλων υλικών.

Με την Provita έχετε σίγουρα αποτελέσματα στην ανάπτυξη της αντοχής της δύναμης, της ενέργειας και της ζωτικότητας.

Η Provita διακρίνεται για το υψηλό ποσοστό σε απαραίτητα αμινοξέα, που αποτελούν τους οικοδομικούς λίθους κάθε ανθρώπινου ιστού.

Η Provita έχει μια εξαιρετική γεύση και αναμιγμένη στο γάλα γίνεται γρήγορα και εύκολα ένα εύγευστο, κρεμώδες ρόφημα.

Για την εύκολη πέψη και απορρόφηση από το αίμα, που δημιουργεί και αναπληρώνει τους μυϊκούς ιστούς, δεν είναι αναγκαία η χρήση τεχνικών πεπτικών ενζύμων ή άλλων συμπληρωμάτων.

Η Provita χρησιμοποιείται από όλους τους αθλητές και κυρίως από τους Bodybuilders για τους οποίους η δύναμη, η αντοχή, η ζωτικότητα και η υγεία είναι πολύ σημαντικά.

Σύσταση: Πρωτεΐνες 60%, Υδατάνθρακες 26%, Λίπος 2,2% και Λευκίνη 0,5. Εμπεριέχονται Αμινοξέα, Βιταμίνες και Μέταλλα.

Δοσολογία: 3 κουταλιές σούπας (περίπου 180 γρ.) σε 1/4 ή 1/2 του λίτρου νερό ή γάλα.

ΓΙΑ ΤΟ GAIN WEIGHT

Κάντε το σώμα σας δυνατό και μυώδες, με βαριά προπόνηση, μέσα σε 14 μέρες με το εντυπωσιακό νέο Gain Weight 1000. Αξεπέραστο σε βιολογική αξία, προσφέρει: Αύξηση βάρους, ενέργεια, αντοχή, δύναμη και ελαστικότητα.

Το Gain Weight 1000 είναι ένα συμπυκνωμένο, πλούσιο σε θερμίδες, ρόφημα, που θα σας βοηθήσει να πάρετε ένα κιλό την ημέρα. Περιέχει μεγάλη ποσότητα συμπληρωματικού λευκώματος (πρωτεΐνης) που παρέχει ενέργεια και συμβάλλει στην ανάπτυξη της δύναμης, καθώς επίσης και μεταλλικά συστατικά για μια υγιή, χαρούμενη ζωή. Για να κάνετε το αδύνατο σώμα σας σε 14 μέρες δυνατό και μυώδες, πρέπει να το εφοδιάσετε με φυσικά συγκεντρωμένα θρεπτικά συστατικά ειδικής σύνθεσης, που περιέχουν υψηλής αξίας βιταμίνες και θερμίδες.

ΓΙΑΤΙ ΤΟ GAIN WEIGHT 1000 ΕΙΝΑΙ Η ΠΙΟ ΔΡΑΣΤΙΚΗ ΣΥΜΠΥΚΝΩΜΕΝΗ ΤΡΟΦΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΥΞΗΣΗ ΒΑΡΟΥΣ!

Περίπου 3000 θερμίδες χρειάζονται για να αυξηθεί το βάρος του σώματος κατά ένα κιλό. Αυτές οι επιπλέον θερμίδες δεν μπορούν να ληφθούν από τα συνηθισμένα τρόφιμα, γιατί τότε θα επιβαρυνόταν υπέρμετρα το σώμα και δεν θα μπορούσε να τις αφομοιώσει.

Τέσσερις κουταλιές Gain Weight 1000, αναμιγμένο με ένα τέταρτο ή μισό λίτρο γάλα θα σας βοηθήσει να κερδίσετε ένα κιλό την ημέρα περίπου. Με επιπλέον προσθήκη ενός ή δύο αυγών, μιας μπανάνας ή μελιού, μπορείτε να βελτιώσετε τη γεύση και ακόμα να ανεβάσετε την ποσότητα των θερμίδων. Το Gain Weight 1000 έχει τη γεύση ενός εξαιρετικού Milk Shake, περιέχει όλες τις εύπεπτες βιταμίνες και εφοδιάζει με τους αναγκαίους υδατάνθρακες και πρωτεΐνες, που σας βοηθούν να πάρετε τουλάχιστον ένα κιλό την ημέρα. Γι' αυτό, το Gain Weight 1000 δεν μπορεί να συγκριθεί με καμιά φθηνή απομίμηση.

Σύσταση: Πρωτεΐνες 27%, Υδατάνθρακες 58,4% και Λίπος 1,9%. 100 γραμμάρια περιέχουν 358 χιλιοθερμίδες.

Δοσολογία: 3 κουταλιές σούπας (περίπου 180 γρ.) σε 1/4 ή 1/2 του λίτρου νερό ή γάλα.

Ο ΣΑΪΤΟ ΑΠΟΤΥΓΧΑΝΕΙ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΤΟΥ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΚΤΗΣΗ ΤΟΥ ΠΑΝΙΑΠΩΝΙΚΟΥ ΤΙΤΛΟΥ ΤΖΟΥΝΤΟ

ΠΑΝΙΑΠΩΝΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΖΟΥΝΤΟ 1985

Από τον Τζων Ρόμπερτσον
Φωτο: Άρθουρ Τάνσλεϊ
Απόδοση: Εύα Παπανικολάου

Το όνειρο του Χιρόσι Σάιτο να «εκθρονίσει» τον Γιασουχίρο Γιαμάσιτα από τη θέση του Πρωταθλητή Ιαπωνίας στο Τζούντο και να ανακηρυχτεί ο ίδιος, καταποντίστηκε, όταν ο Γιαμάσιτα πήρε την απόφαση κατά του Σάιτο, στο φετεινό Πανιαπωνικό Πρωτάθλημα Τζούντο, στο Στάδιο Νιππόν Μπούντοκάν, στο Κούνταν του Τόκιο, στις 29 Απριλίου, την ημέρα των γενεθλίων του Αυτοκράτορα, που έχει καθιερωθεί σαν εθνική εορτή. 16.000 θεατές στοιβάχτηκαν στην αίθουσα, μόνο και μόνο για να δουν τον Γιαμάσιτα να παίρνει για 9η συνεχή φορά τον τίτλο.

Οι αγώνες ξεκίνησαν στις 9:30 π.μ. με τον Τασίρο (4ο νταν) στον αγώνα του με τον Σιράισι (5ο νταν). Ο Τασίρο νίκησε τον Σιράισι με Γιόκο - Σίχο - Γκατάμε μέσα σε 4' 41". Αυτή ήταν η πιο ενδιαφέρουσα συνάντηση του πρώτου γύρου, μια και οι επόμενες τρεις δεν παρουσίασαν ενδιαφέρον. Σ' όλους τους αγωνιζόμενους δόθηκαν σίντο και τσούι - σε μερικούς παραπάνω από μια φορά. Ο Τακιγιόσι νίκησε τον Οκάντα με Γιούσέι. Με Γιούσέι επίσης πήρε τη νίκη ο Φοντζιβάρα σε βάρος του Μιχάρα. Ο Τοϊκάβα νίκησε τον Ουένο πάλι με τον ίδιο τρόπο. Τα τρία ζευγάρια έμοιαζαν να σπρώχνουν το ένα το άλλο από τη μια μεριά του αγωνιστικού χώρου στην άλλη και δεν έδειξαν αγωνιστικό πνεύμα. Οι οπαδοί φωνάζοντας διάφορα «κοσμητικά επίθετα».

Ο δεύτερος γύρος κάπως διέφερε. Ο Σιμπάτα διατήρησε σταθερά τον αγωνιστικό του ρυθμό και πήρε τη σημαία σε βάρος του Σουζούκι. Ο επόμενος αγώνας ανάμεσα στους Χ. Βατανάμπε (165 κιλά) και Μαένο (115 κιλά), βρήκε νικήτη τον Βατανάμπε με χαράι - μάκι - κόμι μέσα σε 1' 51", προς μεγάλη ευχαρίστηση των θεατών. Ήταν ένας αγώνας γεμάτος δράση και καλό τζούντο, όχι απλώς σπρωξίματα πάνω στα στρώματα. Ο Σάιτο χρειάστηκε λίγο περισσότερο χρόνο για να νικήσει τον Νομότα. Του έκανε κουζούρε - καμισίχο - γκατάμε και ο αγώνας έληξε μέσα σε 3' 58". Ο Κουριχάρα, στον αγώνα του με τον Τασίρο, πήρε την απόφαση, όπως και ο Κόντο στον αγώνα του με τον Ντάνγιο. Ο Ματσούι νίκησε με ιππόν, όταν πέταξε τον Τογιάμα με το αγαπημένο του χαράι - γκόσι - συνολική διάρκεια αγώνα 3' 45". Ο Κάσε με Γιούσέι τον Τανάκο, ο Τακιγιόσι, κι αυτός με Γιούσέι τον Χιράμα, ο Ματσάκι τον Σιμπούγια, ο Ίτο τον Καβαμπάτα, ο Κ. Βατανάμπε τον Χαγιόσι και ο Φοντζιβάρα με Γιούσέι τον Τακαχάτσι. Ο διαιτητής προειδοποίησε τα έξι αυτά ζευγάρια, ότι αν δεν έπαιζαν θα έπαιρναν ποινές. Οι περισσότεροι δεν έδωσαν σημασία στα λόγια του και τιμωρήθηκαν με σίντο και τσούι. Ο Οσάκο πέταξε τον Σακαμότο με καθαρό και σε καλό χρόνο σεοϊνάγκε και ο αγώνας (διάρκειας 2' 34") έληξε με νικήτη τον πρώτο. Ο συντομότερος αγώνας της ημέρας ήταν ο επόμενος,

ανάμεσα στο Γιαμάσιτα και τον Κουρόντα. Νικήτης ο Γιαμάσιτα μέσα σε χρόνο 48 δευτερολέπτων.

Στον τρίτο γύρο, ο Χ. Βατανάμπε νίκησε τον Σιμπάτα με σασάε - τσούρι - κόμι - άσι μέσα σε χρόνο 1' 15". Ο Σάιτο με αβάσε-βάζα επιβλήθηκε του Κουριχάρα σε χρόνο 2' 30", ο Ματσούι του Κόντο με Γιούσέι, ο Τακιγιόσι τον Κάσε, ο Ματσάκι τον Ίτο και ο Φοντζιβάρα τον Βατανάμπε. Άλλη μια προειδοποίηση του διαιτητή να αγωνιστούν, αλλιώς... Η λήξη του αγώνα Γιαμάσιτα - Οσάκα βρήκε νικήτη το Γιαμάσιτα (1' 54"), ενώ ο Τοϊκάβα νίκησε τον Ασάχι με τάνι-οτόσι σε χρόνο 4 λεπτών.

Τους προημιτελικούς άνοιξαν οι Χ. Βατανάμπε και Σάιτο. Νικήτης ανακηρύχτηκε ο Σάιτο με αβάσε βάζα που έκανε επί του αντιπάλου του. (Διάρκεια αγώνα 3' 02"). Ο Τακιγιόσι πήρε την απόφαση στον αγώνα με τον Ματσούι και ο Ματσάκι νίκησε τον Φοντζιβάρα. Ο Γιαμάσιτα νίκησε το σπουδαστή του (είναι και οι δύο από το πανεπιστήμιο του Τοκάι, όπου ο Γιαμάσιτα έχει αναλάβει χρέη καθηγητή). Η νίκη ήρθε μετά από ένα γιόκο - σίχο - γκατάμε. Η διάρκεια του αγώνα ήταν 1' 31".

Ο Σάιτο αδυνατούσε να ρίξει τον Τακιγιόσι στο έδαφος ή να πάρει γρήγορα την απόφαση στους ημιτελικούς και αναγκάστηκε να συμπληρώσει το

χρόνο των αγώνων (6 λεπτά) για να πάρει τελικά την απόφαση, ξοδεύοντας πολλή ενέργεια που φύλαγε για τον τελικό, στον αγώνα του με τον Γιαμάσιτα. Ο Γιαμάσιτα νίκησε τον Ματσάκι με γιόκο-σίχο-γκατάμε, σε χρόνο 2' 08".

Και φθάνουμε στον τελικό μεταξύ Γιαμάσιτα και Σάιτο. Ο 10λεπτος αγώνας είχε διαιτητή τον Καμινάγκα, δεύτερο ολυμπιονίκη στους ολυμπιακούς του Τόκιο (1964). Ο αγώνας διάρκεσε δέκα ολόκληρα λεπτά, χωρίς κάποιος από τους δύο να ρίξει τον άλλο στο έδαφος, αν και ο Σάιτο σχεδόν κατάφερε να σπρώξει τον Γιαμάσιτα στο στρώμα. Σε προηγούμενους αγώνες, ο Σάιτο δεν μπορούσε να εφαρμόσει την αγαπημένη του λαβή, μια και ο Γιαμάσιτα ήταν καλύτερος στις λαβές. Αυτή τη χρονιά, τα κατάφερε. Έβαλε τα δυνατά του να ρίξει κάτω τον Γιαμάσιτα και στο 4.20' στο δεκάλεπτο αγώνα, έκανε επίθεση με κο-ούτσι-γκάρι και οσότο-γκάρι χωρίς να τον σκώσει. Ο Γιαμάσιτα έκανε αντεπίθεση με χιντάρι-σασάε-τσούρι-κόμι-άσι, από την οποία ο Σάιτο κατάφερε να ξεφύγει και, σε κείνη ακριβώς τη στιγμή, ο Γιαμάσιτα έπεσε στο στρώμα με τον Σάιτο σχεδόν ολόκληρο από πάνω του. Σε κείνη τη φάση, ο Σάιτο σκέφτηκε ότι είχε το πλεονέκτημα, μια και ο Γιαμάσιτα είχε πέσει στο έδαφος. Από εκεί κι ύστερα κράτησε επιφυλακτική στάση απέναντι στον αντίπαλό του και προτίμησε να περιμένει μέχρι τη λήξη του αγώνα, παρά να κάνει επίθεση. Για αυτή την αδράνεια, έλαβε προειδοποίηση από το διαιτητή με τη

συμπλήρωση του βου λεπτού. Αυτό το σίντο στέρησε τον Σάιτο από τον τίτλο του Πανιαπωνικού Πρωταθλήματος Τζούντο 1985, με διαιτητή τον Άκιο Καμινάγκα. Όταν το κουδούνι χτύπησε τη λήξη, και ο Σάιτο και ο Γιαμάσιτα φώναξαν με ενθουσιασμό νομιζοντας ο καθένας πως ήταν ο νικήτης. «Είδα τον Σάιτο να σηκώνει τα χέρια του πανηγυρίζοντας και δεν ήθελα να δω τις σημαίες» είπε μετά ο Γιαμάσιτα. «Δεν ήθελα να σκέπτομαι αν νίκησα ή όχι».

Ο Σάιτο νόμισε ότι ήταν ο ίδιος νικητής του τίτλου και εξέφρασε την απογοήτευσή του, όταν ο Γιαμάσιτα ανακηρύχτηκε πρωταθλητής.

Ο διαιτητής Καμινάγκα δήλωσε μετά τη λήξη του αγώνα, ότι εάν ο Σάιτο είχε επιτεθεί στον Γιαμάσιτα, όταν εκείνος έπεσε στο έδαφος, μπορεί να είχε πάρει κόκα. Επειδή, όμως, ο Γιαμάσιτα ήταν αυτός που επιτέθηκε στον Σάιτο κι έπεσε κάτω από μόνος του, ο Σάιτο δεν πήρε βαθμό.

Ο Νομπουγιόκι Σάιτο επίσης είπε, ότι εάν ο Σάιτο είχε αγκιστρώσει το πόδι του Γιαμάσιτα, μπορεί να είχε πάρει γιόκο. (Μετά τον αγώνα, ο Γιαμάσιτα έκανε την ίδια παρατήρηση).

Ο Σάιτο θεώρησε την πτώση του Γιαμάσιτα στο έδαφος σαν πλεονέκτημα' το ίδιο και ο Γιαμάσιτα.

Το σχέδιο του ήταν το εξής: εάν ο Γιαμάσιτα έκανε επίθεση με ούτσι-μάτα ή σασάε-τσούρι-κόμι-άσι, θα έσπρωχνε το Γιαμάσιτα προς το στρώμα. Ο Γιαμάσιτα όμως δεν έπεσε εξαιτίας αυτής

της στρατηγικής. Όταν ο Γιαμάσιτα έπεσε στο έδαφος, ο Σάιτο νόμισε, ότι αυτός είχε το πλεονέκτημα ή πρωπορευόταν κατά κάποιο τρόπο του αντιπάλου του. Αυτός είναι και ο λόγος που ο Σάιτο είπε ότι δεν συμφωνούσε με την απόφαση του διαιτητή και ότι θα εξέταζε τον αγώνα όπως είχε μαγνητοσκοπηθεί.

Μετά τη λήξη, ο Γιαμάσιτα δήλωσε, ότι ήθελε να χρησιμοποιήσει την τεχνική του και να κάνει καλή εμφάνιση. Αλλά, δεν μπορούσε, επειδή ακριβώς ο Σάιτο κρατούσε τα χέρια του σφιχτά και τεντωμένα και ήταν δύσκολο να επιχειρήσει να τον ρίξει κάτω. Εξάλλου, ο Σάιτο βρισκόταν συχνά σε άμυνα. Αν κινιόταν γύρω-γύρω και έκανε προσπάθειες για τεχνική, θα ήταν πιο εύκολο να τον ρίξει. Επίσης, δήλωσε ότι ήταν πολύ απογοητευμένος που δεν αγωνίστηκε καλά αυτή τη φορά.

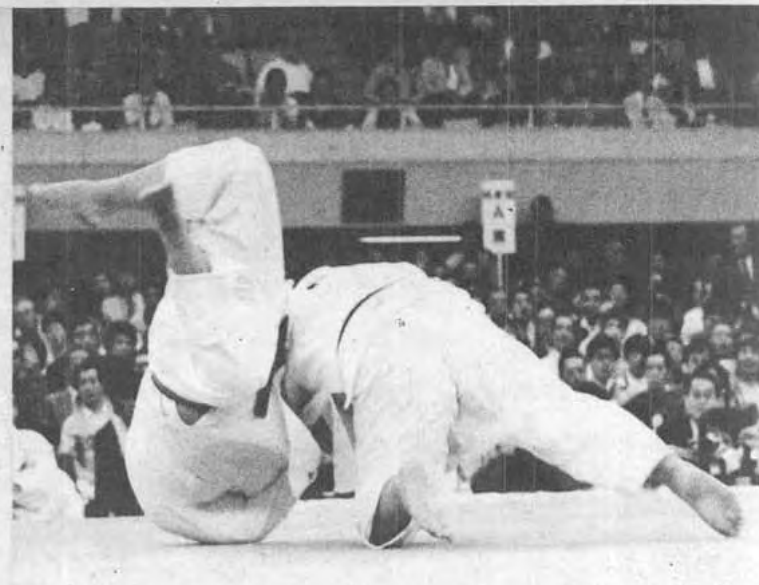
Ένας δημοσιογράφος ρώτησε τον Γιαμάσιτα, εάν σκέφτεται να αποσυρθεί από τον αγωνιστικό στίβο. Εκείνος του απάντησε, ότι προς το παρόν δεν πρόκειται να συμβεί κάτι τέτοιο, αλλά αν το θελήσει, θα το ανακοινώσει τουλάχιστον 2-3 μήνες πριν. Εάν καταλάβει, ότι στερείται του αγωνιστικού πνεύματος, «θα δηλώσει παραίτηση».

Ο Χαρούκι Ουεμούρα, Πρωταθλητής Ιαπωνίας στο Τζούντο 1973 και 1975 και προπονητής του πανεπιστημίου του Μέτζι δήλωσε στους δημοσιογράφους, ότι ο Σάιτο έχει γίνει ισχυρότερος σαν αντίπαλος στο τζούντο. Κατά τη γνώμη του, υπήρχε ένα μεγάλο χάσμα μεταξύ των δύο αθλητών τον προηγούμενο χρόνο. Φέτος όμως,

Ο Γιαμάσιτα σκοράρει με ιππόν επί του Κουρόντα.

Ο Σάιτο ρίχνει τον Βατανάμπε (165 κιλά) και παίρνει θαζαρί.

Ο Σινομάκι (έχει έρθει και στην Ελλάδα) δίνει οσαεκόμι στον Σάιτο που κρατάει τον Βατανάμπε.

Ο Ματσούι σκοράρει με χαράι-μακικόμι επί του Τομιγιόμα και πέρνει ιππόν.

Ο Γιαμάσιτα προσπαθεί αριστερό τάι-οτόσι επί του Μασάκι.

Ο Γιαμάσιτα ενώ παρασύρει στο έδαφος τον μαθητή του στο Τοκάι, Τοϊκάβα.

Ο Οσάκο σχεδόν ανατρέπει τον Γιαμάσιτα.

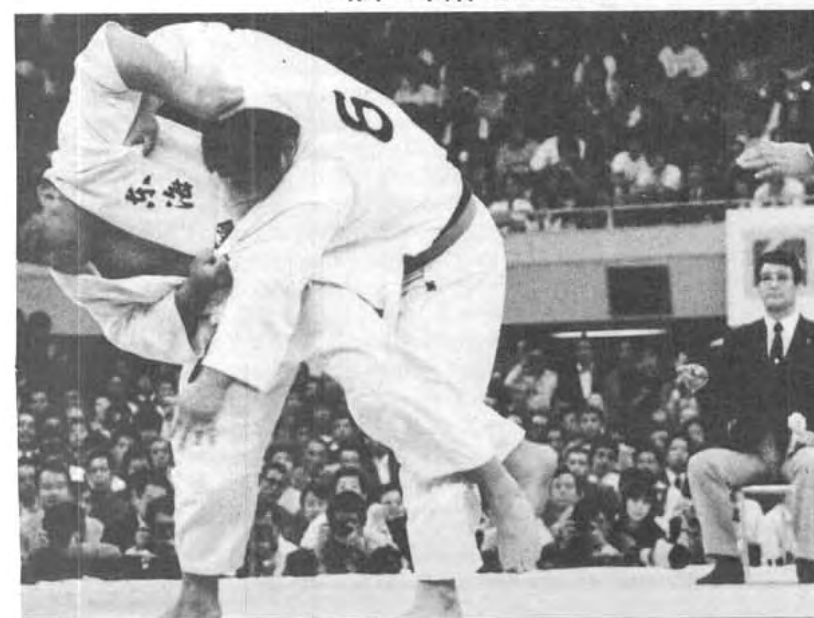
Ο Κόντο ρίχνει τον Ντάνγιο με ένα οσότο-μακικόμι.

Ο Γιαμάσιτα εναντίον του Σάιτο (απέναντι). Η στιγμή έναρξης του τελικού.

Η απονομή του κυπέλλου στον πρωταθλητή Γιαμάσιτα από τον Πρόεδρο του Κόντοκαν κ. Κάνο.

Ο Γιαμάσιτα προσπαθεί χωρίς επιτυχία ένα αριστερό χαράι-γκόσι.

το χάσμα έχει ελαχιστοποιηθεί. Η αδυναμία του Σάιτο στον τελικό έγκριτο στην επιφυλακτικότητά του μετά την πτώση στο έδαφος του Γιαμάσιτα: αμυντική συμπεριφορά, η οποία του στοίχισε τη νίκη. Έπρεπε να συνεχίσει τις επιθέσεις ενάντια στον αντίπαλό του, σύμφωνα με τον Ουεμούρα. Όταν ο αθλητής προκαλεί τον αντίπαλό του, δεν πρέπει να στηρίζεται στην άμυνα προκειμένου να νικήσει. Αντίθετα, πρέπει να επιτίθεται και να τον ρίχνει στο έδαφος, για να εξασφαλίσει τη νίκη. Ηττήθηκε εξαιτίας του μη επιθετικού τζούντο, που έπαιξε.

Όλοι οι αγώνες ήταν εξάλεπτοι, πλην του τελικού, ο οποίος ήταν δεκάλεπτος. Συμμετείχαν συνολικά 36 αθλητές. Αυτή ήταν και η 9η νίκη του Γιαμάσιτα στο Πανιαπωνικό Πρωτάθλημα Τζούντο. Τώρα πλέον έχει στο ενεργητικό του 203 νίκες σε Ιαπωνικά και Διεθνή Τουρνουά. Ο βαρύτερος αθλητής του πρωταθλήματος ήταν ο Χ. Βατανάμπε (165 κιλά). Οι ελαφρύτεροι ήταν οι Κάσε και Άμπε (78 κιλά). Ως προς το θέμα του ύψους, ο Φατζιβάρα ήταν ο ψηλότερος (1,92 μ.) ενώ ο Κάσε ο πιο κοντός (1,71).

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

1ος Γύρος: Ο Τασίρο νικάει τον Σιράισι με γιόκο-σίχο-γκατάμε σε 4' 41". Ο Τακιγιόσι τον Οκάντα με γιουσί. Ο Φουντζιβάρα τον Μιχάρα. Ο Τοϊκάβα τον Ουένο με απόφαση.

2ος Γύρος: Ο Σιμπάτα επιβάλλεται του Σουζούκι. Ο Χ. Βατανάμπε ρίχνει στο έδαφος τον Μαένο με χαρι-μάκι-κόμι σε χρόνο 1' 51". Ο Σάιτο νικάει τον Μομότα με κουζούρε-κάμι-σίχο-γκατάμε σε χρόνο 3' 58". Ο Κουριχάρα τον Τασίρο. Ο Κάτο τον Ντάνγιο. Ο Ματσούι ρίχνει τον Τογιάμα με χαράι-γκόσι σε χρόνο 3' 45". Ο Κάσε με απόφαση νικάει τον Τακάνο. Ο Τακιγιόσι τον Χιράμα. Ο Μασάκι τον Σιμπούγια. Ο Ίτο τον Καβαμπάτα, ο Κ. Βατανάμπε τον Χαγιάσι. Ο Φουντζιβάρα τον Τακαχάσι. Ο Οσάκο ρίχνει τον Σακαμότο με Σεοινάγκε (2' 34"). Ο Γιαμάσιτα με απόφαση νικάει τον Κουρόντα με ούτσι-μάτα μέσα σε 48". Ο Ασάχι τον Μιτάκε. Ο Τοϊκάβα τον Άμπε.

3ος Γύρος: Ο Χ. Βατανάμπε επιβάλλεται του Σιμπούγια με σασάε-τσούρι-κόμι-άσι σε χρόνο 1' 15". Ο Σάιτο νικάει τον Κουριχάρα σε 2' 30" με

αβάσε-βάζα. Ο Ματσούι τον Κόντο, ο Τακιγιόσι τον Κάσε. Ο Μασάκι τον Ίτο. Ο Φουντζιβάρα τον Κ. Βατανάμπε. Ο Γιαμάσιτα με ούτσι-γκάρι ρίχνει στο έδαφος τον Οσάκο: διάρκεια αγώνα 1' 54". Ο Τοϊκάβα ανακηρύσσεται με απόφαση νικητής στον αγώνα του με τον Ασάχι, του οποίου επιβάλλεται με τάνι-τόσι (4' 00").

ΠΡΟΗΜΗΤΕΛΙΚΟΣ: Ο Σάιτο νικάει τον Χ. Βατανάμπε με αβάσε-βάζα, σε χρόνο 3' 02". Ο Τακιγιόσι τον Ματσούι. Ο Μασάκι τον Φουντζιβάρα. Ο Γιαμάσιτα τον Τοϊκάβα με γιόκο-σίχο-γκατάμε μέσα σε 1' 31".

ΗΜΙΤΕΛΙΚΟΙ: Ο Σάιτο με απόφαση νικάει τον Τακιγιόσι. Ο Γιαμάσιτα τον Μασάκι με γιόκο-σίχο-γκατάμε σε χρόνο 2' 08".

ΤΕΛΙΚΟΣ: Ο Γιαμάσιτα επιβάλλεται του Σάιτο με γιουσί.

Τζων Ρόμπερτσον

χνίας από αρκετούς από τους βαρύτερους Τζουντόκα, με εξαίρεση καταφανή τους Γιαμάσιτα και Σάιτο. Η κατάσταση αυτή βοηθήθηκε αρκετά από τη συμπεριφορά που έδειξαν οι υπεύθυνοι της κριτικής επιτροπής. Η κακή αγωνιστική συμπεριφορά αθλητών, όπως του Τακιγιόσι (137 κιλά) και Φουντζιβάρα (127 κ.) απόδειξε, ότι οι ελαφρύτεροι και πιο επιδέξιοι αθλητές ήταν σε πλεονεκτικότερη θέση.

Στους αγώνες Τακιγιόσι - Κάσε (78 κ.) και Φουντζιβάρα - Γιακαχάσι (86 κ.), οι Κάσε και Γιακαχάσι επιβλήθηκαν των αντιπάλων τους με συνεχείς επιθέσεις. Σύμφωνα με τις στατιστικές, το μέσο βάρος των αθλητών στους προημιτελικούς ήταν 136 κ. Ο ελαφρύτερος του προημιτελικού γύρου, ο Τοϊκάβα ζύγιζε 120 κιλά τα οποία αντιστοιχούσαν σε ύψος 1,80 μ., ενώ ο βαρύτερος, ο Βατανάμπε, ζύγιζε 165 κ. και είχε ύψος 1,84 μ.

Καλές τεχνικές επίθεσης εκτελέστηκαν από τον Κόντο, ο οποίος έχασε από τον βαρύτερο Ματσούι, και ο Οσάκο (86 κιλά), ο οποίος σημείωσε ιππόν στον πρώτο γύρο με Σεόι -

Νάγκε, που ήταν ίσως η καλύτερη ρίψη της ημέρας. Στην ουσία, ο Οσάκο προκάλεσε την έκπληξη στο κοινό, όταν σχεδόν σήκωσε στον αέρα τον Γιαμάσιτα με φοβερό αριστερό Έρι-σεόι-τόσι. Ο Γιαμάσιτα, όμως, δεν είναι ο αθλητής που δίνει δεύτερο δικαίωμα. Σχεδόν αμέσως μετά πέταξε τον Οσάκο με ούτσι-γκάρι και πήρε ιππόν. Πάντως ο Οσάκο αποτελεί ελπίδα για το μέλλον. Αξιόλογες ήταν ακόμη οι παρουσίες του 21χρονου Τζ. Τοϊκάβα (5η θέση) και του 22χρονου Ντ. Ασάχι από το Πανεπιστήμιο Μέιτζι, ο οποίος έκανε το ντεμπούτο του στο Πανιαπωνικό Πρωτάθλημα. Ο Τοϊκάβα, ειδικά, φαίνεται να έχει μέλλον στους αγώνες αυτούς. Αν και χωρίς την παραμικρή χάρη, είναι πολύ δυνατός και νικήθηκε μόνον από τον Γιαμάσιτα, ο οποίος τον κράτησε στο έδαφος με Γιόκο-σίχο-γκατάμε!

Σε ανασκόπηση των δηλώσεων του Ιαπωνικού Τύπου την επόμενη των αγώνων, η Ντέιλι Γιομιούρι αναφέρει: «Ο κάτοχος του χρυσού στους Ολυμπιακούς του Λος Άντζελες και κάτοχος 6 νταν δεν κινδύνευσε καθόλου, αφού

νίκησε τον Σάιτο με απόφαση». Αυτό δηλώνει τη συμπεριφορά πολλών Ιαπώνων δημοσιογράφων και του κοινού, σύμφωνα με την οποία ο Γιαμάσιτα είναι αήττητος άσχετα από αντιπάλους.

Ο επικεφαλής διαιτητής στον τελικό ήταν ο κ. Άκιο Καμινάγκα πρώην Πρωταθλητής Ιαπωνίας. Σε μία συνέντευξη που παραχωρήθηκε στους Ιαπωνικούς Times, αναφέρθηκε ότι ο Σάιτο δεν έκανε επίθεση μετά την πτώση του Γιαμάσιτα, αλλιώς θα ήταν κόκα». Είναι παράξενο το ότι ο κ. Καμινάγκα ήταν της γνώμης ότι ο Γιαμάσιτα έπεσε.

Είμαστε της γνώμης, ότι αν ο αγώνας είχε διεξαχθεί έξω από την Ιαπωνία, ο Σάιτο σίγουρα θα είχε ανακηρυχτεί νικητής.

Αυτό που μένει να δούμε είναι κατά πόσο θα κατέβει ο Γιαμάσιτα στο φετινό Παγκόσμιο Πρωτάθλημα ή θα αποσυρθεί. Η απόφαση θα αναγγελθεί πριν το Πανιαπωνικό Πρωτάθλημα με κατηγορίες βάρους τον Αύγουστο.

Τζ. Όουτον
Μ. Φιτζέραλντ

ΠΑΝΙΑΠΩΝΙΚΟ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ 1985

Από τους Τζ. Όουτον, 2ο Νταν Κόντοκαν, Μ. Φιτζέραλντ, 3ο Νταν Κόντοκαν.
ΦΩΤΟ: Α. Τάνσλεϊ, 4ο Νταν Κόντοκαν.
Απόδοση: Εύα Παπανικολάου

Στις 29 Απριλίου, στο Μπούντοκαν Νιππόν του Τόκυο, ο 27χρονος πρωταθλητής Κόσμου και Ολυμπιονίκης, Γιασουχίρο Γιαμάσιτα, κατέκτησε για 9η συνεχή χρονιά τον Πανιαπωνικό τίτλο - ανεβάζοντας το ρεκόρ του συνεχών νικών στις 203. Φέτος, όμως, ο Γιαμάσιτα δεν φάνηκε τόσο αήττητος, όσο στα προηγούμενα διεθνή και εθνικά τουρνουά. Αξιοσημείωτοι αγώνες ήταν η νίκη του στο δεύτερο γύρο επί του Οσάκο και ο τελικός, όπου αγωνίστηκε εναντίον του 24χρονου Χιτόσι Σάιτο.

Η προσοχή του κοινού, όπως περίμενε κανείς, στράφηκε στον αγώνα Σάιτο - Γιαμάσιτα (και οι δύο Παγκόσμιο Πρωταθλητές).

Σε γενικές γραμμές, στους ημιτελικούς ο Γιαμάσιτα προξένησε τη με-

γαλύτερη εντύπωση. Σημειώνουμε εδώ, ότι κέρδισε όλους τους αγώνες με ιππόν. Ο Σάιτο, από την άλλη μεριά, αν και χωρίς δυσκολίες, δεν έδειξε την ίδια ηρεμία και την ίδια αυτοπεποίθηση με τον Γιαμάσιτα.

Ο 10λεπτος τελικός μεταξύ των δύο κατόχων του Παγκόσμιου Τίτλου Τζούντο θα μείνει αναμφίβολα στη μνήμη όλων σαν μία από τις κλασικές αναμετρήσεις στο τζούντο. Στη διάρκεια του πρώτου μισού του αγώνα, ο Σάιτο παρουσίασε πολύ εντυπωσιακή εικόνα, καθώς έκανε δυνατή επίθεση με «κούτσι-γκάρι» εναντίον του Γιαμάσιτα. Περίπου στο 4ο λεπτό, ο Γιαμάσιτα επιχείρησε αριστερό «σασάε-τσούρι-κόμι-άσι», αλλά έπεσε με δυναμη ανάσκελα. Προς έκπληξη του Σάιτο και των 11.000 θεατών και προς ανα-

κούφιση του Γιαμάσιτα δεν πήρε ποινή (κανονικά, θάπρεπε να έχει τιμωρηθεί με Γιούκο). Σε εκείνο το σημείο τα πράγματα αντιστράφηκαν. Ο Σάιτο έδειχνε να καταρρέει και οι επιθέσεις με «Οσότο γκάρι» και «Ουτσιμάτα» του Γιαμάσιτα έδωσαν νέα τροπή στον αγώνα. Σε μερικές περιπτώσεις, όταν ο Γιαμάσιτα έπεσε κάτω, ο Σάιτο προσπάθησε - χωρίς επιτυχία - να τον γυρίσει ανάποδα ή να πιάσει ένα από τα χέρια του Γιαμάσιτα με το περιφρόντο του «Χάρα Γκατάμε». Στα τελευταία λεπτά του αγώνα, ο Σάιτο πήρε σίντο λόγω παθητικής στάσης και έτσι ο Γιαμάσιτα νίκησε με απόφαση.

Υπήρξαν αρκετά αξιόλογα σημεία στο φετινό Πρωτάθλημα. Φυσικά, το πιο αξιοσημείωτο και πιο απογοητευτικό ζήτημα ήταν η έλλειψη δεξιοτε-

ΑΔΥΝΑΤΙΣΜΑ... ΤΩΡΑ!...

Για Άνδρες ή Γυναίκες που θέλουν να αδυνατίσουν γρήγορα προτείνουμε, μαζί με ένα κατάλληλο πρόγραμμα διαίτας, να γυμναστούν στο σπίτι φορώντας μια Ζώνη Αδυνατίσματος ή μια Φόρμα Αδυνατίσματος σε ασκήσεις με Σχοινάκι ή Στατικό Ποδήλατο ή τζόγκινγκ σε Διάδρομο Επιτόπιου Τρεξίματος για γενική εφίδρωση και καθολική λειτουργία του κυκλοφοριακού συστήματος, σε ασκήσεις για τη μέση με Ροδάκι ή Σανίδα ή Πάγκο Κοιλιακών, και σε ασκήσεις με Ελατήρια Σύσφιξης Στήθους ή Αυγίζομενη Μπάρα κυρίως για Γυναίκες, με συμπληρωματικό υδρομασάζ στήθους με το Roto-Star. Όλα αυτά θα τα βρείτε στο ΔΥΝΑΜΙΚΟ, Ζαΐμη 38, Αθήνα 10683, τηλ. 82.24.794.

ΝΙΝΖΟΥΤΣΟΥ: ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ

Από τον Κλωντ Γκέμπλ
Απόδοση: Εύα Παπανικολάου

Μυστικοπαθής, κρυμμένη στην αρχαία ιστορία, η αληθινή προέλευση του μυθικού Ιαπωνικού Νινζούτσου έχει διάφορες ερμηνείες. Στην Ιαπωνία οι παραδόσεις για τους Νίντζα λένε πως δημιουργήθηκε στη περίοδο της βασιλείας του Τοκουγκάβα για πολιτικούς λόγους. Σειρές στη τηλεόραση, ταινίες και εικονογραφημένα βιβλία συνεχίζουν να προπαγανδίζουν τη μυθική προέλευση των Νίντζα, δημιουργώντας ιστορίες υπέρ-ανθρώπων που μπορούσαν να χρησιμοποιούν μυστικές δυνάμεις για να ικανοποιήσουν τις επιθυμίες τους. Στο Δυτικό κόσμο υπάρχουν ελάχιστες αγγλόφωνες εκδόσεις, γενικής ιστορίας, που αναφέρουν για το μύθο των Νίντζα για πολεμικούς και κατασκοπευτικούς σκοπούς, απεικονίζοντας το σκοπό του Νινζούτσου σαν απλώς πολεμική τέχνη και αγνοώντας την αρχική πνευματική υπόσταση των ανθρώπων που είχαν μυηθεί σε τούτη την τέχνη και που αναγκάστηκαν από τα γεγονότα να γίνουν οι θάυμαστοι πολεμιστές της Γιαπωνέζικης φεουδαρχίας.

Είναι αλήθεια ότι η τέχνη του Νινζούτσου είναι τόσο ένας τρόπος σκέψης όσο και μια πολεμική τεχνική. Εξ'άλλου, μέρος της τέχνης του Νινζούτσου μπορεί να χρησιμοποιηθεί για προσωπική άμυνα, στοιχείο που ενδιαφέρει πολλούς μαθητές γενικά όλων των μαχητικών τεχνών. Η μαχητική πλευρά του Νινζούτσου σκιαγραφείται σ' αυτό το άρθρο μια και το αυξανόμενο ενδιαφέρον των Ελλήνων αναγνωστών αναζητάει πληροφορίες σχετικά με την μαχητική αυτή τέχνη.

Σε γενικές γραμμές, αυτές οι μαχητικές μέθοδοι απαιτούν κατάλληλη διάθεση και μαχητική πόζα που θα φέρει το επιθυμητό αποτέλεσμα, όταν απαιτείται κάτι τέτοιο, και αυτές οι ψυχικές καταστάσεις και στάσεις χαρακτηρίζονται από τα "πέντε στοιχεία της φύσης", που είναι η γη, ο άνεμος, η φωτιά, το νερό και ο χώρος.

Σε μια πάλη, σε ένα αυτοκινητιστικό αγώνα ή μια προφορική συναλλαγή μπαίνουν σε ενέργεια τα κέντρα της συνείδησης και της προσοχής και υπάρχουν κατάλληλοι ή ακατάλληλοι μέθοδοι για να χειριστεί κανείς μια κατάσταση που παρουσιάζεται από στιγμή σε στιγμή. Τα κέντρα αυτά της συνείδησης και η σχέση με τη φυσική προσωπική άμυνα δεν είναι συνέχεια "συγκεντρωμένα", ούτε βρίσκονται μόλις σε ενεργή κατάσταση. Υπάρχουν πολλοί τρόποι να τα τροφοδοτήσεις κατάλληλα και να ενεργήσεις, αφού ήδη έχουν έρθει στην επιφάνεια. Οι πληροφορίες αυτές μπορούν να είναι χαρακτηριστικά των μεθόδων μας, τα οποία έχουν σχέση με το συνεχές διαφοροποιούμενο περιβάλλον. Μία επιτυχής αντίδραση είναι το αποτέλεσμα μιας καλής εκτίμησης όλων των στοιχείων της συγκεκριμένης κατάστασης. Τα ανεπιτυχή αποτελέσματα προέρχονται από

έλλειψη συνείδησης ή γνώσεων για το τι χρειάζεται για να δημιουργηθεί ισορροπία.

Στο Νινζούτσου, πρέπει να χρησιμοποιείται η κατάλληλη μαχητική μέθοδος σε κάθε δεδομένη κατάσταση αυτοάμυνας. Η σωστή ενέργεια σε μια συμπλοκή, βασίζεται στους σχετικούς σκοπούς της όλης κατάστασης, σε σχέση με όλες τις λεπτομέρειες της. Το περιβάλλον, η προσωπική διάθεση, η έκταση του χώρου, κοινωνικές και ηθικές θεωρήσεις, ο αριθμός και ο όγκος των επιτιθέμενων, και η σοβαρότητα των προθέσεών τους αποτελούν καθοριστικά στοιχεία. Αντίθετα, σε ένα αθλητικό αγώνα, δεν υπάρχουν συμφωνίες, κατάταξη βάρους ή μέτρα ασφαλείας.

Κάθε μαχητική τεχνική που περιλαμβάνεται στην εκπαίδευση του Τογκακούρε-ρούου Νινζούτσου μπορεί να χαρακτηριστεί από ένα στοιχείο της φύσης. Η τεχνική μαχητική μέθοδος των Νίντζα διδάσκεται σαν ολοκληρωμένο σύστημα που περιλαμβάνει ράβδους, γροθιές, λεπίδες, ρίψεις, εξωτερική εμφάνιση που προκαλεί φόβο και πλήρη όψη προσωπικής αρμονίας, όπου χρειάζεται. Σαν γενικός κανόνας, οι παρακάτω σχέσεις που έχουν οι μαχητικές τεχνικές με τα ανάλογα στοιχεία της φύσης επιδρούν στη συνείδηση κατά τρόπο ώστε να ενεργοποιήσει την αντίδραση.

Από το στοιχείο της γης παίρνεις την εδαφική σταθερότητα εκτελώντας την επίθεση χωρίς να επιτρέψεις να σε επηρεάσει. Ξέρεις ότι η δύναμή σου θα υπερσχύσει. Οι γοφοί είναι το κέντρο κίνησης και συνείδησης του σώματος, ένα γνώριμο στοιχείο των αθλητών του Τζούντο. Τα εχθρικά σου συναισθήματα, σαν να αντιμετωπίζει ο αντίπαλός σου ένα βράχο, σε κάνουν να είσαι ανώτερός του σε όλα.

Από το στοιχείο του νερού της συνείδησης, πετάγεις και ρέεις κρατώντας την απόσταση και με αιφνιδιαστικές κινήσεις νικάς τον αντίπαλό σου. Είσαι βέβαιος ότι η ευκινησία σου και η εξυπνάδα σου θα υπερτερήσουν. Το κάτω μέρος της κοιλιάς είναι το κέντρο της κίνησης και της συνείδησης, ένα πολύ γνωστό στοιχείο στους εκπαιδευόμενους στο Αϊκίντο. Τα επιθετικά σου αισθήματα, σαν να αντιμετωπίζει ο αντίπαλός σου τα κύματα του ωκεανού, τον απομακρύνουν από την προνομιακή θέση και τον σπρώχνουν πίσω για να τον συντρίψουν.

Από το στοιχείο της φωτιάς ακολουθείς τον αντίπαλό σου με θερμές αντιδράσεις. Όσο πιο σκληρά μάχεται τόσο πιο έντονα γίνονται τα χτυπήματά σου. Είσαι διατεθειμένος να τον τραυματίσεις ανάλογα με τη δύναμη που χρησιμοποιεί εναντίον σου. Το ηλιακό πλέγμα είναι το κέντρο κίνησης και συνείδησης του σώματος και η γενική μετατόπιση του σώματός σου "μέσα" στον αντίπαλο είναι μια *γνω-

στή ενέργεια* στον αθλητή του Καράτε. Ο αντίπαλός σου αισθάνεται πως μάχεται ενάντια στη δυνατή φωτιά, η οποία γίνεται πιο έντονη και πιο ισχυρή όσο αυτός την χτυπάει περισσότερο και όσο επιχειρεί να την σβήσει.

Κάτω από την επίδραση του στοιχείου του ανέμου μάχεσαι με απλές αμυντικές κινήσεις, προστατεύοντας καλά τον εαυτό σου χωρίς να προκαλείς χωρίς λόγο τραύματα στον αντίπαλό σου. Χρησιμοποιείς τόση δύναμη όση για να τον αποθαρρύνεις χωρίς να χρειάζεται να τον αποκρούσεις σκληρά. Στο κέντρο του στήθους βρίσκεται το κέντρο κίνησης και συνείδησης του σώματος, που γίνεται πιο ευαίσθητο με την γρήγορη άρση βαρών που κάνουν οιμποξέρ. Ο αντίπαλός σου νομίζει ότι μάχεται με τον άνεμο -που κινείται συνέχεια και μάλιστα μισοκλείνει τα μάτια για να τα προστατέψει από τη σκόνη.

Κάτω από την επίδραση του νερού, του κενού χρησιμοποιείς τις δημιουργικές σου δυνάμεις στη σκέψη, στις λέξεις και στις ενέργειες και δημιουργείς ένα περιβάλλον μέσα στο οποίο δεν υπάρχει ανάγκη να παλέψεις με κάποιον. Αντίπαλος δεν εμφανίζεται ποτέ.

Αναφερθήκαμε σε κάθε στοιχείο της φύσης και πως εφαρμόζεται για αμυντικούς σκοπούς· είναι όμως και μια ειδική μαχητική μέθοδος από όπου προέρχονται οι αρχικές μαχητικές κινήσεις που πρέπει να χρησιμοποιηθούν στη συνέχεια. Η ίδια η κίνηση πραγματοποιείται, φυσικά, καθώς το σώμα ενεργεί την αμυντική κίνηση που απαιτείται. Μ' αυτό τον τρόπο, κάθε κίνηση ή αμυντική στάση του σώματος είναι φυσική αντίδραση της πνευματικής κατάστασης ή φιλοσοφικής τοποθέτησης.

Γήινη Στάση

Το γήινο επίπεδο συνείδησης χαρακτηρίζεται από τη φυσική στάση ή όχι συγκεκριμένη στάση. Όπως το λέει η λέξη, η στάση που παίρνεις, είναι η φυσική, άνετη, όρθια στάση. Τα πόδια είναι απομακρυσμένα μεταξύ τους, έτσι ώστε να μοιράζεται το βάρος του σώματος εξίσου στο κάθε πόδι. Τα γόνατα είναι στη κανονική κάθετη θέση, όχι να κλείνουν μπροστά ούτε να είναι τεντωμένα πίσω. Η ισορροπία του σώματος στηρίζεται στους μηρούς και στο κάτω μέρος των γοφών. Οι ώμοι είναι πεσμένοι κάτω, τα μπράτσα και τα χέρια κρέμονται φυσικά. Τα μάτια κοιτάζουν μπροστά, σαν να βλέπουν σε μεγάλη απόσταση, βλέποντας όλο το περίγραμμα, χωρίς να συγκεντρώνεται η προσοχή σε κάποιο συγκεκριμένο σημείο.

Το σώμα πρέπει να έχει αισθανθεί κάτι πολύ βαρύ, όπως όταν επιδρά επάνω του η δύναμη της βαρύτητας με μεγαλύτερο μέγεθος. Οι μυώνες βρίσκονται σε ηρεμία και το βάρος τους γίνεται αισθητό κάτω από το δέρμα. Στη φυσική στάση, ο πολεμιστής φαίνεται να στηρίζεται σταθερά και με σιγουριά στο έδαφος και αμετακίνητος όπως τα φυτά, που οι ρίζες τους εισχωρούν βαθιά στη γη.

Το να παίρνεις αυτή τη φυσική στάση είναι πιο δύσκολο από το να κρατήσεις την ισορροπία σου στο έδαφος δεν είναι κάτι που γίνεται εύκολα. Τρεις κινήσεις πρέπει να εκλείψουν από τις πάρα πολλές κινήσεις του σώματος, αυτές είναι: ισχυρό ή χαμηλωμένο βλέμμα, σφικτά ή χαλαρά χέρια και μετατόπιση του βάρους από το ένα πόδι στο άλλο.

Είναι πολύ ενδιαφέρον να εξασκείσε στη φυσική στάση στη καθημερινή ζωή για να παρατηρήσεις πόσες ασυναίσθητες κινήσεις κάνεις χωρίς να σκέφτεσαι. Μια άλλη μέθοδος εξάσκησης είναι να παρατηρείς τους άλλους σε διάφορες καταστάσεις, καθώς εφαρμόζουν ποικίλες μορφές άμυνας και στάσεις στήριξης. Παρακολουθώντας τις εξερχόμενες σωματικές εκδηλώσεις της φωνής, την κίνηση και το ύψος, μπορεί να κατανοήσεις τι σκέφτεται το συγκεκριμένο άτομο και ποιές είναι οι σχέσεις του με το περιβάλλον.

Σε περιπτώσεις αυτοάμυνας, η φυσική στάση αποδεικνύεται χρήσιμη σε αιφνίδιες επιθέσεις και σε περιπτώσεις μάλλον ακίνδυνες. Συνομιλητές σου που ξαφνικά γίνονται επιθετικά, περιπτώσεις ατόμων που προσπαθούν να πάρουν τη θέση σου στην ορά για την έκδοση εισητηρίου, ή κάποιο άψυχο αντικείμενο που εάν μετακινηθεί θα σε τραυματίσει είναι παραδείγματα αυτής της αλληλεπίδρασης. Η φυσική στάση, με σταθερή ισορροπία, σου δίνει επίσης την αίσθηση, πως έχεις τον έλεγχο σε κάθε περίπτωση και τη δύναμη να εμποδίσεις μια δραστηριότητα, βίαιη ενέργεια να γίνει εναντίον σου.

Στάση Νερού

Στο επίπεδο νερού της συνείδησης είναι χαρακτηριστική η αμυντική στάση (τσιμόνζι νο καμάε). Η φυσική θέση στην αμυντική μορφή πάλης (ιτζιμόντζι) δίνει την ικανότητα για αιφνιδιαστικές κινήσεις. Το σώμα βρίσκεται ελαφρά σκυμμένο προς τα μπρος, ο θώρακας στραμμένος προς το μέρος του αντιπάλου, τα πόδια και τα γόνατα λυγισμένα για να κρατηθούν οι γοφοί χαμηλά. Τα πόδια σχηματίζουν L. Το παρατεταμένο προς τα μπρος πόδι ακολουθεί την κατεύθυνση του αντιπάλου και το άλλο την κατεύθυνση που έχει πάρει ο κορμός. Το βάρος του σώματος στηρίζεται στο πίσω πόδι, το οποίο υποβαθμίζει περίπου το 70% του πραγματικού βάρους. Η ισορροπία του σώματος και τα κέντρα της κίνησης τα αισθάνεσαι στο κάτω μέρος της κοιλιάς και πίσω από τον αφαλό. Οι ώμοι και ο κορμός του σώματος βρίσκονται στην ίδια ευθεία με τον αντίπαλο, το τεταμένο προς τα μπρος χέρι βρίσκεται σε θέση ετοιμότητας και το άλλο το οποίο τείνει προς τα πίσω το κρατάει δίπλα στο πρόσωπο και το λαιμό για προστασία. Τα μάτια κοιτάζουν στο ύψος των ώμων και των μπράτσων έχοντας θέα ολόκληρο το σώμα του αντιπάλου.

Το σώμα έχει μια ελαφριά αίσθηση ετοιμότητας για αυτό και όλη η κίνηση αρχίζει από την κίνηση της κοιλιακής χώρας και μετά ακολουθεί το σώμα. Καθώς κινούνται οι γοφοί, τα πόδια και ο κορμός ακολουθεί μετά, αποφεύγοντας, την απώλεια της ισορροπίας ή τυχόν αργές εύκολα εννοούμενες κινήσεις. Για να εκτελέσεις την κίνηση ιτζιμόντζι από τη φυσική στάση, οι γοφοί πρέπει να χαμηλώσουν προς τα κάτω και η ράχη να πάρει μια κλίση 45° για την επίθεση. Καθώς οι γοφοί κινούνται προς τα κάτω και πίσω το προς τα πίσω πόδι ανασπώνεται κατά τρόπον ώστε το πόδι που τείνει προς τα μπρος να τραβηχτεί ελαφρά προς τα πίσω.

Στη θέση αυτοάμυνας, η στάση ιτζιμόντζι νο καμάε, που περιγράψαμε, είναι η πλέον κατάλληλη που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να αντιμετωπισθεί ένας πιο ογκώδης και επιθετικός αντίπαλος.

Η αμυντική στάση συνδυασμένη με τη χρήση των ποδιών γίνεται σκόπιμα* οι κλασικές κινήσεις ζικ-ζακ αποτρέπουν τις επιθετικές κινήσεις του αντιπάλου. Η χαμηλή στάση θα κρατήσει το σώμα σε ισορροπία και θα διευκολύνει γρήγορες και απρόβλεπτες κινήσεις ακόμη και σε ανισόπεδο ή ανώμαλο έδαφος. Από την ασφαλή αμυντική θέση καταφέρνεις δυνατά κτυπήματα κατά του σώματος του αντιπάλου.

Στάση φωτιάς

Η φωτιά σαν επίπεδο της συνείδησης έχει χαρακτηριστικά την επιθετική στάση ή τζουμόντζι νο κάμαε. Ενεργώντας μια κίνηση του σώματος προς τα μπρος, αυτή η στάση τζουμόντζι είναι η βάση από την οποία θα καταφέρεις τις γροθιές, τα κτυπήματα και τις κλωτσιές της μαχητικής μεθόδου ταιζού του Νίντζα. Το σώμα "βλέπει" προς τη μεριά του αντιπάλου, ελαφρά στραμμένο στα πλάγια, και το βάρος είναι μοιρασμένο στα δύο πόδια. Τα πόδια είναι λίγο απομακρυσμένα, με τις πατούσες ελαφρά προς τα μέσα τα γόνατα λυγισμένα για να δίνουν στα πόδια σταθερότητα. Τα κέντρα της κίνησης και της ισορροπίας βρίσκονται στη κοιλιακή χώρα, η πλάτη μένει ίσια χωρίς να γέρνει μπροστά ή πλάγια και οι γοφοί χαμηλωμένοι. Οι γροθιές είναι μπροστά στο στήθος, διασταυρωμένες στους καρπούς με το χέρι της κύριας πλευράς του κορμού μπροστά από το άλλο.

Το σώμα, αισθάνεται ελαφρή ένταση ή ένα "εκρηκτικό" συναίσθημα του ίδιου. Στη θέση τζουμόντζι πρόθεση, είναι να νικηθεί και να κατατρωθεί ο αντίπαλος. Για να πάρεις την επιθετική θέση από τη φυσική στάση το κύριο πόδι μπαίνει μπροστά και τα χέρια μπροστά στο στήθος, παράλληλα στα πλευρά. Οι γοφοί είναι πλάγια και κινούνται όπως κινείται το σώμα στην επιθετική θέση, τα μάτια εστιασμένα στο στόχο τους. Η κίνηση στο τζουμόντζι νο καμάι μπρος και πίσω γίνεται με μικρά κοφτά βήματα ή με σύρσιμο των ποδιών κατά τρόπον ώστε να μην κινείται το σώμα πάνω κάτω. Τα πόδια κινούνται συγχρόνως με το πάνω μέρος του σώματος, εμποδίζοντας τους ώμους να κάνουν επιθετική κίνηση, και κινώντας τα χέρια σύμφωνα με τα πόδια.

Στις καταστάσεις αυτοάμυνας καλύτερα να χρησιμοποιείται η επιθετική στάση τζουμόντζι για να αντιμετωπίσεις τον επίμονο ή επικίνδυνο αντίπαλο και να ενεργήσεις αφνιδιαστικά, προκειμένου να αντιμετωπίσεις μια κατάσταση, όπου επικρατείται μεγάλη εχθρικήτητα. Με την επιθετική στάση έχει την πρωτοβουλία στη μάχη και αναγκάζεις τον αντίπαλο να συμπεριφερθεί αμυντικά ή να υποχωρήσει. Οι δυνατές τεχνικές του τζουμόντζι ακολουθούν και φέρνουν στην επιφάνεια τα όπλα του αντιπάλου αντί να κρατάνε αμυντική στάση προς αυτά.

Στάση ανέμου

Το επίπεδο του ανέμου της συνείδησης χαρακτηρίζεται από μία δεκτική κίνηση ή χίρα νο κάμαε. Η δεκτική κίνηση συνδυάζει μια σταθερή εδαφική βάση και μια δύναμη να εναρμονίζεις το σώμα με τις προθέσεις του αντιπάλου. Τα πόδια τοποθετούνται σε μικρή απόσταση μεταξύ τους, στηρίζοντας το βάρος του σώματος. Τα γόνατα είναι ελαφρά λυγισμένα, περισσότερο από τη φυσιολογική στάση, δημιουργώντας μεγάλη ισορροπία στους γοφούς, που βρίσκονται χαμηλά σαν να κάθεται σε μια καρέκλα. Η πλάτη είναι σε ίσια στάση και οι ώμοι χαλαρωμένοι. Τα μπράτσα τείνουν προς τα έξω στα πλάγια με τα χέρια ανοιχτά, τα μάτια κοιτάζουν επίμονα μπροστά έχοντας όλη την εικόνα του αντιπάλου χωρίς να εστιάζουν σε ένα σημείο.

Το σώμα είναι ελαφρό να αισθάνεται σχεδόν, ότι επιπλέει. Εκπροσωπώντας μερικές έννοιες που είναι αντίθετες με αυτές που ενσαρκώνονται στη γήινη στάση, το επίπεδο του ανέμου, χίρα νο κάμαε, προετοιμάζει αυτόν που μάχεται να παραδεικτεί και να προσαρμοστεί με τις επιθετικές κινήσεις του αντιπάλου. Αυτή η αίσθηση προσαρμογής έχει κέντρο στο στήθος, πίσω από το στέρνο. Η ακριβής κατανομή της ισορροπίας διευκολύνει τις γρήγορες και εύκολες κινήσεις προς όλες τις κατευθύνσεις ανάλογα με τις προθέσεις αυτού που κάνει την επίθεση. Τα ανοικτά μπράτσα γίνονται εργαλεία για να καταφέρεις γροθιές, κτυπήματα, πετάγματα, κάμψεις όταν ενεργείς με έντονη ή ήρεμες τεχνικές. Σε καταστάσεις αυτοάμυνας η στάση χίρα χρησιμοποιείται για να υπενικήσεις τον αντίπαλο χωρίς να τον τραυματίσεις, αν κάτι τέτοιο είναι δυνατόν. Η στάση δεν τρομάζει και φαίνεται σαν προσπάθεια αποφυγής την επίθεση, ή σαν ένδειξη προς τον αντίπαλο, ότι δεν υπάρχει εχθρική πρόθεση, γιατί τα ανοιχτά χέρια συμβολίζουν υποταγή ή προσευχή. Από τη θέση χίρα νο κάμαε, τα πόδια κινούνται μπροστά ή κάνουν κυκλικές κινήσεις ανάλογα με την απαίτηση της κατάστασης. Τα μπράτσα με ελικοειδείς κινήσεις προσαθούν να μεπιδέψουν τον αντίπαλο ή να τον ανακόψουν με ευθείες κινήσεις.

Από τις διάφορες μαχητικές στάσεις που είδαμε, οι τεχνικές αυτοάμυνας του νίντζα ταϊζούτσου μπορούν να χωριστούν σε δύο γενικές κατηγορίες μαχητικών μεθόδων. Το Ντάκεν-ταϊζούτσου ή τεχνική επίθεσης στα κόκκαλα συντίθεται από κτυπήματα, γροθιές και κλωτσιές με κατεύθυνση τον σκελετό του αντιπάλου. Το Τζου-ταϊζούτσου ή τεχνική αρπαγής αποτελείται από πετάγματα, λαβές και κεφαλοκλείδωμα με κατεύθυνση τις κλειδώσεις και τους μύνες του αντιπάλου, καθώς και ευλύγιστες σχεδόν ακροβατικές δραπετεύσεις και αντεπιθέσεις για αποφυγή πεταγμάτων, λαβών και χτυπημάτων του αντιπάλου. Αντίθετα με τους αθλητικούς αγώνες, που περιορίζουν στις τεχνικές πετάγματος, γροθιάς, ή λαβών μόνο, στη πάλη για καθαρή αυτοάμυνα χρησιμοποιούνται κινήσεις και από τις δύο κυριότερες κατηγορίες τακτικής, όπως απόστασης, ενέργειας και επείγουσας προσταγής.

Κλωντ Γκέμπλ

ΠΑΝΕΥΡΩΠΑΪΚΟΙ ΤΖΟΥΝΤΟ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Από τη Νατάσα Καλαϊτζίδου

Αγαπητέ Κύριε Περισίδη,

Το τεύχος Νο.3, Το 8, του περιοδικού σας ήταν ίσως το καλύτερο που έχω δει ποτέ. Δεν είχε να ζηλέψει τίποτα από τα αντίστοιχα Αμερικάνικα, τα οποία λόγω του μεγάλου αριθμού των αναγνωστών τους έχουν πολύ καλή ύλη (ανταποκρίσεις απ' όλο τον κόσμο).

Σας στέλνω τις κρίσεις μου πάνω στο Πανευρωπαϊκό Πρωτάθλημα Τζούντο Γυναικών, που διεξήχθη στην Λαντσκρόνα της Σουηδίας, στις 16 και 17 Μαρτίου και παρακολούθησα από τη Γαλλική Τηλεόραση.

1. Στα 48 κιλά, κέρδισε επιτέλους η Γαλλίδα Μαρί-Φρανς Κολινιόν, μόνιμη δεύτερη των Αγώνων, επωφεληθείσα από την εκλογή της Βρετανίδας Κάρεν Μπριγκς να ανέβει μια κατηγορία. Μετά από δύο σκληρή νίκη στα ημιτελικά επί της Πολωνέζας Τσοντάκοβσκα, η Κολινιόν εντυπωσίασε στον τελικό, κερδίζοντας με ιππόν σε 78 δευτερόλεπτα την Γερμανίδα Μπίργκιτ Φρήντριχ. Η Γερμανίδα είχε νικήσει μετά από ωραίο αγώνα την νεώτερη σε ηλικία αθλήτρια των αγώνων, την Ολλανδέζα Τζέννυ Γκαλ, μόλις 15 χρονών, με κόκα.

2. Στα 52 κιλά, όλοι περίμεναν τον αγώνα της Βρετανίδας Κάρεν Μπριγκς με την Αυστριακή Έντιτ Ρόφατ. Η εμφάνιση της Κάρεν Μπριγκς ήταν εντυπωσιακή και η νίκη της με κόκα επί της βαρύτερης κατά 3 κιλά αντιπάλου της σχετικά εύκολη. Στον ημιτελικό θα αντιμετώπιζε τη Γαλλίδα Πασκάλ Ντοζέ της οποίας οι συνεχείς ήττες στους μεγάλους αγώνες δημιουργούσαν την απορία γιατί οι Γάλλοι επέμεναν να την χρησιμοποιούν. Η Πασκάλ είχε ευνοηθεί από την κλήρωση (είχε περάσει στις 8 άνευ αγώνος και στις 4 κερδίζοντας με γιούκο την αδύναμη Νορβηγίδα Νέσε) μέχρι εκείνη τη στιγμή. Στον αγώνα των δύο κοριτσιών έγινε η μεγάλη έκπληξη. Κέρδισε η Ντοζέ με βάζα-άρι. Ο τελικός ήταν εύκολη υπόθεση για την Ντοζέ που νίκησε με ιππόν τη Σουηδέζα Κανταγιάρβι. Ήταν η πρώτη νίκη της Ντοζέ σε μεγάλους αγώνες. Έκπληξη ήταν η χρησιμοποίηση από τους Ολλανδούς της Βερονίκ Ακκερμανς αντί της Ίγκε Χούβελμανς, που στην Βιέννη είχε αποκλείσει την Πασκάλ Ντοζέ.

3. Στα 56 κιλά, η επανεμφανισθείσα Μπατρίξ Ροντριγκέ, μετά την αποθεράπυση του τραυματισμένου γόνατός της, απέδειξε ότι είναι μεγάλο όνομα της Κατηγορίας, κερδίζοντας σχετικά εύκολα τις δύο μεγάλες αντιπάλους της, στα ημιτελικά τη Βρετανίδα Ντάιαν Μπελ με κόκα και στον τελικό την Αυστριακή Γκέρντα Βίγκεμπαουερ με βάζα-άρι.

4. Στα 61 κιλά, είχαμε άλλη μια μεγάλη έκπληξη με την επικράτηση της Πολωνέζας Μαρία Ολέκνοβιτς επί της Γερμανίδας Γκάμπυ Ρίτσελ (επιτέλους την προτίμησαν ξανά από την Βανσόντλερ). Φαίνεται, ότι το άστρο του μεγάλου ονόματος της κατηγορίας της 31χρονης Γαλλίδας Μαρτίν Ροττιέ άρχισε να δύει. Η Μαρτίν έχασε εύκολα τόσο από την Βελγίδα Ντε Μπράμπαντερ με βάζα-άρι, όσο και από τη Βρετανίδα Χιουζ με κόκα (την είχε νικήσει σε αγώνα στη Βιέννη). Το μόνο καλό παιχνίδι της Ροττιέ έγινε εναντίον της Αυστριακής Λέρερ, που την νίκησε με ιππόν. Το παιχνίδι της εναντίον της γάλης αντιπάλου της Λάουρα Ντι Τόμα ήταν το χειρότερο της κατηγορίας. Έκπληξη προκάλεσε και η ήττα της δεύτερης νικήτριας της Βιέννης, Ολλανδέζας Τσάντελ Χαν από τη Γιουγκοσλάβια Τσσίνοβιτς.

5. Η ήττα της 27χρονης Μπριζίτ Ντεντιέ στο Πρωτάθλημα Γαλλίας από την Μισέλ Λιοννέ με κόκα είχε δημιουργήσει πολλές αμφιβολίες στους Γάλλους σχετικά με την φόρμα της. Οι αμφιβολίες όμως αποδείχθηκαν τελείως αβάσιμες, καθώς η Μπριζίτ κέρδισε άνετα τον τίτλο της Πρωταθλήτριας Ευρώπης στην Σουηδία. Μόνον η Βελγίδα Λήκενς πολέμησε πραγματικά εναντίον της (πλήρωσε όμως την προσπάθειά της με ήττα, συνεπεία εξαντλήσεως από την Ισπανίδα Μπελλόν). Η εμφάνιση της Μπριζίτ εναντίον της Αυστριακής Ροσμίτα Χαρτλ στον τελικό ήταν επιβλητική.

6. Στα 72 κιλά, όλοι περίμεναν τον τελικό να θαυμάσουν τις δύο περίφημες τζουντόκα, την Ίνγκριντ Μπέργκμανς από το Βέλγιο και τη Γερμανίδα Μπάρμπαρα Κλάσεν. Και πράγματι, ο τελικός μας αποζημίωσε. Τελικά νίκησε το μεγάλο φαβορί, η Βελγίδα Μπέργκμανς με γιούκο. Μέχρι 60 δευτερόλεπτα της λήξεως, η μεγάλη Γερμανίδα τζούντοκα (26 ετών, 1,78 ύψος) είχε αφήσει να εννοηθεί, ότι αυτή θα ήταν η νικήτρια. Σίγουρα ήταν οι δύο καλύτερες τζούντοκα του Πρωταθλήματος. Η Γαλλίδα Ναταλινά Λουπινό, που είχε τόσες επιτυχίες στα +72 κιλά, έκανε το λάθος να αγωνισθεί στην κατηγορία αυτή, αφού έχασε τους τελευταίους μήνες περίπου 5 κιλά (από 77 κιλά στα 72). Σίγουρα επηρεάστηκε από την νίκη της με ιππόν επί της Μπέργκμανς στο τελευταίο τουρνουά Φουκουόκα της Ιαπωνίας τον περασμένο Δεκέμβριο. Στην Σουηδία η Ναταλινά και η Ίνγκριντ συναντήθηκαν στον ημιτελικό. Η Ναταλινά έχασε με ιππόν. Σίγουρα θα μετάνιωσε που δεν πήρε μέρος στα +72 κιλά, όπου όλα τα φαβορί παρουσιάστηκαν ντεφορμέ.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΠΑΝΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΤΖΟΥΝΤΟ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ΧΩΡΕΣ	48 κιλά	52 κιλά	56 κιλά	61 κιλά
ΓΑΛΛΙΑ	ΚΟΛΙΝΙΟΝ 1η	ΝΤΟΖΕ 1η	ΡΟΝΤΡΙΚΕ 1η	ΡΟΤΤΙΕ 5η
ΠΟΛΩΝΙΑ	ΤΣΟΝΤΑΚΟΒΣΚΑ 3η	ΜΑΣΝΤΑΝ	ΓΚΟΝΤΟΒΙΤΖ 3η	ΟΛΕΤΣΝΟΒΙΤΖ 1η
Μ.ΒΡΕΤΑΝΙΑ	ΜΠΡΑΙΟΝΤΥ 3η	ΜΠΡΙΓΚΣ 3η	ΜΠΕΛ 3η	ΧΙΟΥΖ 3η
ΟΛΛΑΝΔΙΑ	ΓΚΑΛ 5η	ΑΚΚΕΡΜΑΝΣ	ΓΚΡΟΣ	ΧΑΝ
ΒΕΛΓΙΟ				ΝΤΕ ΜΠΡΑΜΠΑΝΤΕ
Δ.ΓΕΡΜΑΝΙΑ	ΦΡΗΝΤΡΙΧ 2η	ΓΚΡΙΜ	ΦΙΛΙΠΣ 5η	ΡΙΤΣΕΛ 2η
ΑΥΣΤΡΙΑ		ΡΟΦΑΤ 3η	ΒΙΝΚΑΜΠΑΟΥΕΡ 2η	ΛΕΝΕΡ 3η
ΣΟΥΗΔΙΑ	ΠΕΚΚΟΛΑ	ΚΑΝΓΙΑΖΑΡΒΙ 2η	ΕΝΓΚΟΥΙΣΤ	ΜΠΙΛΜΠΥ
ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ	ΧΕΛΕΝΙΟΥΣ 5η	ΡΟΝΚΑΙΝΕΝ 5η	ΡΙΤΑΜΟ 5η	ΚΟΚΚΑ
ΙΤΑΛΙΑ		ΜΟΝΤΑΓΚΟΥΤΙ 5η	ΣΟΡΑΤΣΙ	ΝΤΙ ΤΟΜΑ
ΙΣΠΑΝΙΑ	ΒΕΓΚΟΥΓΙΑΣ	ΜΟΓΙΑΝΟ	ΜΑΝΕΣ	ΓΚΟΜΕΖ
ΝΟΡΒΗΓΙΑ	ΠΕΝΤΕΡΖΕΝ	ΝΕΣΕ	ΝΥΓΙΟΡΤ	
ΔΑΝΙΑ			ΑΝΤΕΡΣΕΝ	ΟΛΜΠΥ
ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ				ΤΟΣΙΝΟΒΙΤΣ 5η
ΕΛΒΕΤΙΑ		ΓΚΡΥΒΑ	ΚΡΑΣΕΡ	
ΙΣΡΑΗΛ		ΜΑΖΕΝ	ΑΡΑΝΤ	ΣΟΣΝΟΒΣΚΙ
ΜΑΛΤΑ			ΠΕΙΣ	

ΧΩΡΕΣ	66 κιλά	72 κιλά	+72 κιλά	-ΑΝΟΙΧΤΗ
ΓΑΛΛΙΑ	ΝΤΑΙΝΤΙΕ 1η	ΛΟΥΠΙΝΟ 3η	ΚΑΡΛΥ 5η	ΜΕΝΙΑΝ 5η
ΠΟΛΩΝΙΑ	ΝΤΥΡΝΤΑ	ΑΝΤΑΜΖΥΚ 5η	ΜΑΚΣΙΜΩΦ	ΜΑΚΣΥΜΩΦ 3η
Μ.ΒΡΕΤΑΝΙΑ	ΝΕΔΕΡΓΟΥΝΤ 5η	ΧΕΥΝΤΕΝ	ΜΠΡΑΝΤΣΩ 1η	ΧΕΥΝΤΕΝ 3η
ΟΛΛΑΝΔΙΑ		ΣΤΑΠΣ 5η	ΒΑΝ ΟΥΝΕΝ 3η	ΒΑΝ ΟΥΝΕΝ 1η
ΒΕΛΓΙΟ	ΛΗΚΕΝΣ 5η	ΜΠΕΡΓΚΜΑΝΣ 1η		ΛΗΚΕΝΣ
Δ.ΓΕΡΜΑΝΙΑ	ΚΡΟΥΓΚΕΡ	ΚΛΑΣΕΝ 2η	ΖΙΓΚΜΟΥΝΤ 5η	ΚΟΥΤΖ 5η
ΑΥΣΤΡΙΑ	ΑΡΤΛ 2η	ΠΟΣ 3η	ΦΟΥΡΕΡ	ΠΟΣ 2η
ΣΟΥΗΔΙΑ	ΚΑΡΛΣΟΝ 3η	ΜΠΙΟΡΝΕΛΦ		ΜΠΕΡΓΚ
ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ			ΒΑΙΝΙΟ 2η	ΒΑΙΝΙΟ
ΙΤΑΛΙΑ	ΜΙΡΑΚΑΠΙΛΛΟ	ΦΙΟΡΕΝΤΙΝΙ	ΜΟΤΤΑ 3η	ΚΑΛΑΟΥΤΤΙ
ΙΣΠΑΝΙΑ	ΜΠΕΛΛΟΝ 3η	ΓΚΟΥΤΙΕΡΡΕΖ	ΜΠΕΛΛΑ	ΜΠΕΛΛΑ
ΝΟΡΒΗΓΙΑ	ΑΝΤΕΡΣΕΝ		ΚΟΟΠ	ΑΝΤΕΡΣΕΝ
ΔΑΝΙΑ	ΧΑΟΥΕΡΣΛΕΦ	ΓΚΡΕΥ	ΓΚΑΟ	ΓΚΡΕΥ
ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ	ΜΠΟΣΚΟΒΙΤΣ		ΑΡΣΕΝΟΒΙΤΣ	ΑΡΣΕΝΟΒΙΤΣ
ΕΛΒΕΤΙΑ	ΜΠΟΥΣΜΑΝ			
ΙΣΡΑΗΛ				
ΜΑΛΤΑ				

7. Στα +72 κιλά, είχαμε την ήττα-έκπληξη της νικήτριας του Παγκοσμίου Πρωταθλήματος, Ιταλίδα Μαρία-Τερέζα Μόττα από την Φινλανδέζα Βένιο (πάντα αγωνιζόταν και μάλιστα χωρίς επιτυχία σε μικρότερες κατηγορίες -66 έως 72 κιλά). Είχαμε επίσης και την απροσδόκητη αποτυχία της Ολλανδέζας Μαργιόλεν Βαν Ούνεν απέναντι στη Θηριώδη (110 κιλά) Γερμανίδα Ρεγκίνα Ζίγκμουντ, με απόφαση (στη Βιέννη, η Μαργιόλεν είχε κερδίσει τη Ρεγκίνα με ιππόν.) Η Γαλλία στην κατηγορία αυτή αντιπροσωπευόταν από την 25χρονη Φλωράνς Καρλύ (προκρίθηκε κερδίζοντας στο Γαλλικό Πρωτάθλημα την Μπεατρίς Ντυς και την Ιζαμπέλ Πακ). Η Καρλύ, τζουντό κα μέτρια, έχασε και αυτή από την Βαίνιο. Τελικά η Βρετανίδα Μπρέντσω επωφεληθήκε και κέρδισε το χρυσό μετάλλιο νικώντας την Βαίνιο στον τελικό. Το σύστημα Ρεπεσάζ που εφαρμόστηκε για πρώτη φορά κατά τέτοιο τρόπο στη Σουηδία, έδωσε το δικαίωμα στην Ολλανδέζα Μαργιόλεν Βαν Ούνεν, κερδίζοντας την Καρλύ, να πάρει την τρίτη θέση, ενώ η Ρεγκίνα Ζίγκμουντ χάνοντας με ιππόν από την Μαρία-Τερέζα Μόττα βγήκε πέμπτη, αν και είχε νικήσει την Ολλανδέζα στον μεταξύ αυτών αγώνα.

8. Στο όπεν, η απουσία της 'Ινγκριντ Μπέργκμανς, της Μαρία-Τερέζα Μόττα και της Ναταλινάλου πινό, έδωσε την ευκαιρία στην Μαργιόλεν Βαν Ούνεν να κερδίσει εύκολα τον τίτλο, επαναλαμβάνο -

ντας την επιτυχία της στο Όσλο, στις 13 Μαρτίου 1982 και στο Πιρμάσεν στις 17 Μαρτίου 1984. Απορίες προκάλεσε η χρησιμοποίηση της 24χρονης Λετισιά Μενιάν από τη Γαλλία (στο Γαλλικό Πρωτάθλημα ήρθε τρίτη χάνοντας από την Ναταλινά Λουπινό με ιππόν). Είναι η Μενιάν σίγουρα μια κλάση κάτω από την τρίτη νικήτρια του Παγκοσμίου Πρωταθλήματος της Βιέννης Βερονίκ Βινιερόν (δεύτερη στο Γαλλικό Πρωτάθλημα, χάνοντας με απόφαση από την Λουπινό). Η Μενιάν έχει στο ενεργητικό της μόνο την καλή της εμφάνιση στο διεθνές τουρνουά του Μόναχου στις 8 Φεβρουαρίου 1985.

9. Πρέπει να σχολιαστεί ιδιαίτερα η άνοδος των Πολωνίδων. Κερδίσανε μια πρώτη νίκη με τη Μαρία Ολέκνοβιτς και τρεις τρίτες με τις Κρντάκοβσκα, Γκόντοβιτς και Μανσούμωφ. Η μόνη που δεν απέδωσε τα αναμενόμενα ήταν η Μάζνταν που είχε διακριθεί στη Βιέννη.

Κλείνω με την ελπίδα να δούμε σύντομα ένα πρωτάθλημα τζούντο και στο περίφημο στάδιο Φιλίπας και Ειρήνης στον Πειραιά. (Στην Σουηδία έγιναν οι αγώνες, όπως και στο Όσλο προ τριών ετών για να βοηθηθεί η ανάπτυξη του αθλήματος στις χώρες της Σκανδιναβικής Χερσονήσου.)

Φιλικά,
Νατάσα Καλαϊτζίδου

ΓΡΗΓΟΡΕΣ ΚΑΙ ΑΠΡΟΣΜΕΝΕΣ ΕΠΙΘΕΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΥΠΟΥΛΕΣ!

ΟΙ «ΣΑΡΩΣΕΙΣ» ΣΑΝ ΕΠΙΘΕΣΗ

Από τον Κλωντ Γκέμπλ
Απόδοση: Εύα Παπανικολάου

Είναι πρακτική, γρήγορη, οικονομική. Είναι ύπουλη, επιδέξια, αθόρυβη. Είναι τόσο απλή, που ακόμη κι ένα παιδάκι θα μπορούσε να τη μάθει.

Η "σάρωση" είναι σίγουρα μια από τις αποτελεσματικότερες τεχνικές αυτοάμυνας. Είναι τεχνική, που δεν εξαρτάται από το ύψος και το βάρος του ατόμου. Είναι μια πρακτική μέθοδος, η οποία δρα αποτελεσματικά επί του αντιπάλου και εφαρμόζεται σε άτομα για τα οποία δεν νοιάζεσαι καθόλου για το αν θα πληγωθούν και πόσο. Είναι αμυντική κίνηση και οι τραυματισμοί που προκαλεί σοβαροί.

Το πρόβλημα με τις σαρώσεις και μερικές άλλες τεχνικές με λάκτισμα είναι, ότι εφαρμόζονται σε συγκεκριμένες περιπτώσεις. Το πώς είσαι ντυμένος και το πόσο θέλεις να τραυματίσεις τον αντίπαλό σου καθορίζουν τις τεχνικές που πρέπει ή όχι να εφαρμοστούν.

Για παράδειγμα, σε πολλές περιπτώσεις η σάρωση είναι στην ουσία δυνατή κλωτσιά στον αστράγαλο ή στην άρθρωση του γονάτου με την πρόθεση να πέσει κάτω ο αντίπαλος με όσο το δυνατόν περισσότερο φόρα. Τώρα, πώς μπορείς να κάνεις εξάσκηση στο ντότζο χρησιμοποιώντας σαν αντιπάλους φίλους σου; Η απάντηση είναι ότι δεν μπορείς. Αναγκαστικά, θα καταφύγεις σε τεχνητά μέσα. Όταν όμως είσαι στον δρόμο και δεν δίνεις δεκάρα για το αν θα συντρίψεις το γόνατο του αντιπάλου σου, να πού είναι πολύ αποτελεσματικές οι σαρώσεις.

Οι σαρώσεις είναι εξαιρετικά οικονομικές από την πλευρά της δαπανώμενης ενέργειας. Και, σε περίπτωση που δεν μπορείς να κάνεις τίποτε άλλο, τουλάχιστον ... σάρωσε.

"Όταν άνοιξα την πρώτη μου σχολή στα 1955" λέει ένας εκπαιδευτής στην Αμερική, "είχα σαν μαθητή μου κάποιον της F.B.I. και σοβαρολογώ όταν λέω πως ήταν πολύ βαρύς. Πρέπει να ζύγιζε τουλάχιστον 150 κιλά. Ο τύπος ήρθε σε μένα με την ελπίδα να μάθει μερικές τεχνικές που θα τον αποζημιώσαν για την μεγάλη κοιλιά του και για να γίνει πιο ευκίνητος. Ήταν φοβερά δυσκίνητος.

"Πρώτον απ' όλα, τον έμαθα να κινείται γρήγορα σε ευθεία γραμμή" ύστερα, να κάνει γρήγορη επίθεση, να κλωτσιάει στον αστράγαλο, στο γόνατο" τέτοια πράγματα. Το θέμα είναι, πως από τη στιγμή που μπορείς να κάνεις ένα βήμα μπροστά -εάν ξέρεις να περπατάς- δεν μένει τίποτε άλλο από το να εξασκηθείς στην επιτάχυνση και στην ταχεία μετάβαση από το ένα σημείο στο άλλο. Είναι κίνηση που αφιονιδιάζει και είναι αυτός ο αφιονιδιασμός, που σου δίνει το πλεονέκτημα."

Αυτό που εντυπωσιάζει περισσότερο είναι η φοβερή δυσκολία που παρουσιάζει ο αντίπαλος στο να αποφύγει το χτύπημα της σάρωσης. Σε βλέπει που

έρχεσαι προς το μέρος του και περιμένει να του βαρέσεις γροθιά στο σαγόνι, όταν εντελώς ξαφνικά τον κλωτσάς στο γόνατο ή στον αστράγαλο με όλο σου το βάρος και όλη σου την ορμή. Το χτύπημα είναι τόσο γρήγορο και δυνατό, που είναι σχεδόν αδύνατο να κάνει κάτι για να το αποφύγει -άλλωστε είναι πολύ χαμηλό. Η φυσική αντίδραση είναι να κάνει πίσω, πράγμα που σου δίνει τη δυνατότητα να τον ρίξεις στο έδαφος.

Δεν εκπλήσσει το γεγονός, ότι ο κόσμος συμπαιθεί ιδιαίτερα τις πρακτικές τεχνικές αυτοάμυνας, οι οποίες εκτελούνται στο δρόμο. Είναι ο πρακτικός και "παράδοσιακός" τρόπος για μια νίκη σε καυγά.

Ο τρόπος με τον οποίο το φουλ-κόντακτ έχει αρχίσει να βρίσκει απήχηση στον κόσμο, είναι ενδιαφέρον. Η στενή του σχέση με την πυγμαχία δεν έχει μειώσει τη δημοτικότητα του και, μέσα πάντα στα δικά του πλαίσια, θα συνεχίσει την ανοδική πορεία εξέλιξης. Το θέμα όμως είναι, ότι οι κλωτσιές ή οι σαρώσεις (για παράδειγμα, στο γόνατο) μπορούν να προκαλέσουν τέτοιο τραυματισμό, ο οποίος να σήμαινε το τέλος της καριέρας ενός καλού μαχητή. Δεν υπάρχει στην ουσία ανάγκη να συμβεί κάτι τέτοιο στο φουλ-κόντακτ.

Προσέξτε τους τραυματισμούς στα αθλήματα επαφής. Ποιο είναι το σημείο, όπου παρατηρούνται πιο πολλοί; Φυσικά, το γόνατο. Ποιους εναλλακτικούς τρόπους έχεις σε περίπτωση τραυματισμού στο γόνατο; Ή να το αφήσεις στην κατάσταση που είναι γεγονός που οδηγεί στην περιορισμένη λειτουργικότητα του ή να καταφύγεις σε εγχείρηση, που μπορεί να σε αφήσει ανάπηρο για το υπόλοιπο της ζωής σου. Το θέμα είναι, ότι θα πρέπει, ακόμη και στα αθλήματα επαφής, να εφαρμόζονται κανονισμοί για τα χτυπήματα. Αλλά, σε περίπτωση ζωής και θανάτου, το λάκτισμα στο γόνατο είναι ένας καλός τρόπος άμυνας.

Τα περισσότερα προβλήματα στους καυγάδες του δρόμου δεν προέρχονται από μαχητές κλάσεως. Φαίνεται, ότι ο καθένας σήμερα όλο και κάποια γνώση έχει γύρω από τις μαχητικές τέχνες. Ένας κορυφαίος όμως αθλητής δεν θα βγει στο δρόμο και θα αρχίσει να συμπεριφέρεται παρανοϊκά. Νομίζω, ότι οι περισσότεροι αστυνομικοί ή θυρωροί σε ταβέρνες, για παράδειγμα, θα πρέπει να μνηθούν σ' αυτές τις τεχνικές.

Αλλά, είτε ο αντίπαλος είναι μεθυσμένος είτε είναι έμπειρος αθλητής μαχητικής τέχνης, οι σαρώσεις είναι σίγουρα από τις πιο χρήσιμες και αποτελεσματικές τακτικές άμυνας, που μπορεί να κατέχει κάποιος.

Κλωντ Γκέμπλ

NINTZA, Ο ΑΟΡΑΤΟΣ ΕΚΤΕΛΕΣΤΗΣ

ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΣΤΟ
ΕΙΔΟΣ ΤΟΥ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελ.
Ο Άρθουρ Τανολει	6
Ο Θύμιος Περισίδης	8
Πρόλογος	11
Κεφάλαιο 1- Οι δύο κορυφές του Νιντζουτσου	13
Ο Μισάκι Χατσούμι	13
Ο Γιουμιο Ναβα	16
Κεφάλαιο 2- Ιστορική εισαγωγή στο Νιντζουτσου	19
Παράδοση και αναγέννηση	19
Κρισιότερα ιστορικά γεγονότα	25
Βιβλία Νιντζουτσου	26
Κεφάλαιο 3- Η οργάνωση των Νιντζα	38
Ιεραρχία και αρμοδιότητες	38
Κεφάλαιο 4- Η εκπαίδευση και οι γνώσεις των Νιντζα	42
Σκληρή εκπαίδευση σε θεωρητικές γνώσεις, αλλά και σε πρακτική εφαρμογή	42
Κεφάλαιο 5- Τα όπλα των Νιντζα	62
Όπλα της εποχής αλλά και ειδικές επινοήσεις	62
Κεφάλαιο 6- Μερικές μέθοδοι εκπαίδευσης και τεχνικές μάχης των Νιντζα	89
Τεχνικές άοπλης μάχης	89
Τεχνικές μάχης με όπλα	95
Κεφάλαιο 7- Στρατηγική, Τακτική, Διαφυγές	105
A- Εισχωρήσεις	105
B- Κατασκοπία	110
C- Διαφυγές	110
Αποσπάσματα από το 13ο Κεφάλαιο του περιφημού βιβλίου του Σουν Τσου «Η τέχνη του Πολέμου»	114
Η χρησιμοποίηση των Μυστικών Πρακτορών	114
Κεφάλαιο 8- Οι πιο γνωστές ιστορίες για τα κατορθώματα των Νιντζα	121
Οι 47 Σαμουράι	121
Ο γάμος Ουκιρσίινε, Τζινάι	126
Ο περιφημος Σακούκε Σιρουτόμπι	127
Η αυτοκτονία του Νιντζα	129
Η κινέζικη περπατητή	130
Ο μικρός Νιντζα	131
Κεφάλαιο 9- Το σημερινό Νιντζουτσου και η πρακτική του χρησιμότητα	134
Η εκπαίδευση σήμερα	134
Η διάσωση της τέχνης	141

BUJINKAN

NINPO

TAIJUTSU

忍者

武神館

道場

SPECIAL SEMINAR

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΣ: Ο κ. Δ. Παπανικολάου, εκπαιδευμένος από τον Bo F. Munthe, αρχηγό των Νinja στην Ευρώπη και των Μεγάλων Μάστερ των Ninja, Ιάπωνα Μασάκι Χατσούμι, 33 Μ. Μάστερ Τογκακούρε Ρύου.

Οι ενδιαφερόμενοι για το ΝΙΝΖΟΥΤΣΟΥ από όλη την Ελλάδα μπορούν να συμμετάσχουν στα σεμινάρια που θα ακολουθήσουν στο κεντρικό Ντότζο της Κορίνθου απ'ευθείας από τον σκληρότερο Νίντζα της Ευρώπης, κ. Δ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ για την εξάπλωση του ΝΙΝΖΟΥΤΣΟΥ σε ολόκληρη την ΕΛΛΑΔΑ.

Togakure - Ryu Ninjutsu

ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ ΝΙΝΖΟΥΤΣΟΥ ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΠΟ ΜΟΥΝΤΕ, 4 ΝΤΑΝ.

Στις 7 και 8 Σεπτεμβρίου, πραγματοποιούνται ειδικά σεμινάρια ΝΙΝΖΟΥΤΣΟΥ για τους ενδιαφερόμενους από όλη την ΕΛΛΑΔΑ, οι οποίοι ενδιαφέρονται σοβαρά για την εξάπλωση και τη δημιουργία Ντότζο σε διάφορες πόλεις της ΕΛΛΑΔΟΣ. Αυτοί, καθώς και οποιοιδήποτε άλλοι, θα έχουν τη δυνατότητα να εκπαιδεύονται από τώρα και στο εξής στα ειδικά σεμινάρια που θα οργανώνονται στο HONBU DOJO της ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΝΙΝΤΖΑ, για να μπορούν με τη σειρά τους να επιστρέφουν στους οικείους τόπους και να εκπαιδεύονται μόνοι τους, εφόσον οι αποστάσεις δεν μπορούν να τους εξυπηρετήσουν.

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να επικοινωνήσουν απ'ευθείας με τον κ. Δημήτρη Παπανικολάου στο τηλέφωνο 0741-25150 από 10:30-13:00, Δευτέρα-Παρασκευή.

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να συμμετάσχουν σε αυτό το σεμινάριο, τηλεφωνώντας στο ανωτέρω αριθμό τηλ., για να πάρουν σειρά προτεραιότητας συμμετοχής, καθώς και 5.000 που θα μπορούν να καταβάλουν πριν την έναρξη του σεμιναρίου στα ταμεία του συλλόγου.

Οι ενδιαφερόμενοι θα μπορούν να έχουν ένα ΓΚΙ λευκό ή μαύρο ή και μια φόρμα γυμναστικής. Το Ντότζο θα παραχωρηθεί για τη διανυκτέρευση αυτών που θέλουν να αποφύγουν τυχόν έξοδα ξενοδοχείου. Αυτοί θα μπορούν να έχουν μαζί τους ένα σλίπινγκ μπαγκ ή κάτι παρεμφερές για την εξυπηρέτησή τους

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΕΣ: BO F. MUNTHE
YODAN SHIDOSHI-HO
CHIEF INSTRUCTOR OF EUROPE
DIMITRIS PAPANICOLAOU
SHODAN SHIDOSHI-HO
BR. CHIEF OF GREECE

NINJA CENTER

BUJINKAN BO HONBU DOJO GREECE KORINTHOS

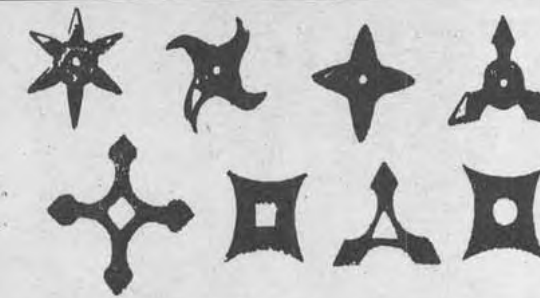
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΤΗΛ. 0741-26450

ΠΑΤΡΩΝ 87 201 00 ΚΟΡΙΝΘΟΣ

GREEK BUJINKAN NINJUTSU SOCIETY OF NINJA

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΝΙΝΤΖΑ

NINJA TA OPIA
TON
NINTZA

忍者中

ΘΑΝΑΤΗΦΟΡΑ ΟΠΛΑ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ

Από την Μασάε Ματσουμότο

Η ιστορία εξελίσσεται γύρω στο 700 μ.Χ. στην Ιαπωνία, ένας Γιαπωνέζος κατασκευαστής σπαθιών που ονομαζόταν Αμακούνι, έκλαιγε, καθώς παρακολουθούσε την αξιολύπητη επιστροφή των τραυματισμένων στρατιωτών της Επαρχίας Γιαμάτο, ύστερα από την ήττα τους. Έμπαιναν στο σιδηρουργείο του και του έδειχναν τα σπασμένα σπαθιά, που είχαν καταστραφεί κατά την διάρκεια της μάχης.

Ο Αμακούνι ορκίστηκε πως ποτέ πια δεν θα αισθανόταν υπεύθυνος για το θάνατο των φίλων του και των γειτόνων του, εξαιτίας των σπαθιών του, που έσπασαν την ώρα της μάχης. Μερικοί είπαν ότι ήταν θεία έμπνευση, όμως με αυτό, εκείνο τον χρόνο ο Αμακούνι κατασκεύασε το παραδοσιακό Γιαπωνέζικο ξίφος. Τον επόμενο χρόνο πλέον έκλαψε από χαρά, καθώς όλοι οι στρατιώτες επέστρεψαν στην πατρίδα, κραδαίνοντας τα γερά σπαθιά τους πάνω από τα κεφάλια τους, σε ένδειξη ευγνωμοσύνης, ενώ περνούσαν από την ανοιχτή πόρτα του σιδηρουργείου του.

Από τότε, το μοναδικό Γιαπωνέζικο όπλο που αντιμετώπιζαν οι εχθροί, ήταν το σπαθί.

Και γιατί όχι; Δοκίμαζαν μεγάλα σπαθιά, κόβοντας εφτά αιχμαλώτους στη μέση με ένα μόνο χτύπημα. Μετά έβριχναν μια μονή κλωστή από μετάξι στην ίδια λεπίδα, που θα μπορούσε να κοπεί στα δύο και μόνο από το βάρος της.

Οι σιδεράδες ήταν σχεδόν θεοί. Τα σπουδαία σπαθιά του Μουσαμούνε φημίζονταν για το ότι δεν χρειαζόντουσαν ακόνισμα για 1000 χρόνια. Και οι λεπίδες του Μουραμάσου, μαθητή του Μουσαμούνε, έλεγαν, πως "δίψαγαν για αίμα".

Παρ'όλα αυτά, το γεγονός πως κάθε Γιαπωνέζος πολεμιστής ήταν ξιφομάχος, τα τελευταία 1280 χρόνια, εδραίωνε την αλήθεια.

Μια αυθεντική λεπίδα του Αμακούνι στοιχίζει σήμερα όσο ένα τζετ F-16. Άμα αποκτήσεις ένα σπαθί του Μουσαμούνε, αυτομάτως γίνεσαι εκατομμυριούχος. Ακόμα και μ'ένα σπαθί του Μουραμάσου, από Φορντ αποκτάς Ρολς Ρόυς.

Αυτά ισχύουν στη σημερινή εποχή... Χιλιάδες χρόνια πριν, ένα καλό σπαθί άξιζε όσα ένας άνθρωπος κέρδιζε σε τρία με τέσσερα χρόνια. Το παραδοσιακό ξίφος ήταν ένα καλάμι από μπαμπού. Το μπαμπού ήταν φτηνό και απόδιδε καλά, οι Γιαπωνέζοι, ανέκαθεν ήταν πρακτικοί άνθρωποι.

Οι πιο φημισμένοι παλιοί σαμουράι διακρίθηκαν σαν μεγάλοι τοξότες ή λοχιοφόροι. Ο Μιναμότο νο Γιοριγιόσι επιλέχθηκε για να οδηγήσει τα στρατεύματα εναντίον των Φούσου το 1063 επειδή, εκτός του ότι ήταν γενναίος και σοφός, ήταν σπουδαίος τοξότης.

Σύμφωνα με την παράδοση, οι θεοί έδωσαν στους αυτοκράτορες τρεις θησαυρούς: το σπαθί, τα κοσμήματα και τον καθρέφτη. Αλλά οι πρώτοι πόλεμοι διεξάγονταν πάνω στο άλογο-τουλάχιστον από τους

αρχηγούς. Οι Φούσου, τους οποίους ο Μιναμότο συνέτριψε, ήταν διακεκριμένοι τοξότες.

Οι ικανότητες στην τοξοβολία ονομάζονταν κιουτζούτσου. Έφτασαν σε τόσο μεγάλα ύψη ανάπτυξης ώστε το μπουσίντο, (ή συμπεριφορά του πολεμιστή) ήταν επίσης γνωστό σαν "η συμπεριφορά του τόξου και του αλόγου".

Όλα τα Γιαπωνέζικα όπλα απαιτούσαν μεγάλη δεξιότητα και δύναμη. Αλλά η τοξοβολία, διδασκόταν σαν θρησκευτική ιεροτελεστία και χρειαζόταν, περισσότερο χρόνο εκμάθησης και μεγαλύτερη αυτοσυγκέντρωση, ίσως περισσότερη απ'ότι τα άλλα όπλα. Ήταν για τους αριστοκράτες και σπάνια στις μάχες υπήρχε τοξότης που προερχόταν από τις λαϊκές τάξεις. Το Γιαπωνέζικο έθιμο για τους τοξότες ήταν να αγωνίζονται με το άλογο τους στη πρώτη γραμμή και να ανταλλάσουν βέλη με τον εχθρό, ιδίως καλπάζοντας. Όταν η θήκη του άδειαζε, τότε ο τοξότης μπορούσε να επιστρέψει στα μετώπισθεν. Μ'αυτόν τον τρόπο, ο σαμουράι μπορούσε να επιδείξει το θάρρος και την επιδεξιότητά του σαν άτομο πλέον μπροστά από τους δύο στρατούς.

Τα παραδοσιακά όπλα περιλαμβάνουν τουλάχιστον 12 είδη:

Κατάνα - το Γιαπωνέζικο μακρύ ξίφος. Υπάρχουν παραλλαγές αλλά γύρω στο 700 π.Χ. το κατάνα έχει μια λεπίδα, με μονή κόψη μακρούς δύο έως πέντε ποδιών, χωρίς να συμπεριλαμβάνουμε το τσούκα (λαβή). Το ατσάλι έχει σφυρηλατηθεί μέσα σε λεπτά φύλλα μετάλλου και έχει τυλιχθεί μέσα σ'αυτά. Αυτά τα φύλλα του μετάλλου τα ζεσταίνουν, τα σφυρηλατούν και τα ενώνουν μεταξύ τους. Μια καρδιά μαλακού σιδήρου την τυλίγουν σε φλούδα από το διπλωμένο αυτό ατσάλι και βάζουν μέτριας σκληρότητας ατσάλι στο πίσω μέρος και στα πλάγια της λεπίδας και πολύ σκληρό ατσάλι στην κοφτερή άκρη της. Κατά την επεξεργασία, το μήκος της λεπίδας παίρνει μια χαρακτηριστική καμπύλη, επειδή η κοφτερή άκρη είναι λεπτότερη από την πίσω πλευρά της λεπίδας. Καθώς η κατεργασία γίνεται σε διαφορετικά μέρη της λεπίδας κάτω από διαφορετικές θερμοκρασίες, είναι δυνατή η κατασκευή πολύ σκληρής, και εύθραυστης κοφτερής άκρης, πιο κοφτερής και από ένα τέλειο ξυράφι, ενώ το μαλακότερο μέταλλο στα πλάγια, στο κέντρο και στο πίσω μέρος της λεπίδας, έχει τη δύναμη και την ανοχή του μέτριας σκληρότητας ατσαλιού.

Αντίθετα με τα περισσότερα σπαθιά της Δύσης, τα Γιαπωνέζικα χρησιμοποιούνται για να χαράσουν και όχι για να κατακρέουργούν.

Στην επίθεση ο ξιφομάχος φέρνει τη λεπίδα μπροστά του (ή την τινάζει απότομα μακριά) κυριολεκτικά φράσσοντας το δρόμο στον αντίπαλό του. Η απόκρουση γίνεται με το πίσω ή με το πλαϊνό μέρος της λεπίδας. Αλλά συνήθως η άμυνα στο κενζούτσου, την τέχνη της Γιαπωνέζικης ξιφομαχίας, περιλαμβάνει ελιγμούς.

Οι διαφορές στο μήκος του ξίφους οφείλονται, στις διαφορετικές φάσεις της ιστορίας. Όταν οι σαμουράι καβαλίκευαν άλογα, οι μακρές λεπίδες ήταν απαραίτητες για να φτάνουν τον αντίπαλο που ήταν στο έδαφος. Αυτά τα μακριά σπαθιά κρεμόντουσαν από ένα σχοινί, δεμένο στην όμπι (ζώνη) του ξιφομάχου και ονομάζονταν "τάτσι". Μετά το 1600, οι περισσότεροι σαμουράι δεν μπορούσαν να έχουν άλογα. Τα κρεμασμένα τάτσι ήταν σε κλίση, και οι ξιφομάχοι σκόνταφταν. Γι'αυτό κόντυναν τα σπαθιά τα οποία τώρα φορούσαν χωμένα μέσα στην όμπι, με την λεπίδα προς τα πάνω. Αυτά τα ξίφη ταίονόμασαν Κατάνα. Πολλά παλιά σπαθιά μετά το 1600 σμικρύνθηκαν σε μέγεθος για να φοριούνται σαν τα κατάνα

Βακιζάσι - το συμπληρωματικό σπαθί. Ο σαμουράι ήταν τίτλος, παρεμφερής με αυτόν του υπηρέτη. Η δουλειά του σαμουράι ήταν σαν του στρατιώτη και το έμβλημα της τάξης του και των υπηρεσιών του, ήταν δύο σπαθιά χωμένα στη ζώνη. Το μήκος του βακιζάσι είναι μεγαλύτερο από ένα σάκου (περίπου 30 εκατ.) και μικρότερο από δύο σάκου. Το μήκος της λεπίδας πάντα υπολογίζεται από την αιχμηρή άκρη μέχρι το τέλος της ράχης του σπαθιού. Υπάρχουν διάφορα στυλ ξιφομαχίας με βακιζάσι, αλλά η κυριώτερη χρησιμοποίησή του, κατά την εποχή των Τοκάγκβα, ήταν σαν σύμβολο της τάξης των σαμουράι. Αυτό δεν σημαίνει πως το βακιζάσι δεν είναι όπλο. Στα αρχοντικά των ντάιμυιο (αφεντάδων) και των αριστοκρατών, δεν επιτρέπονταν σ'ένα σαμουράι να φέρει μακρύ ξίφος. Είχε όμως πάντα μαζί του το βακιζάσι, το συμπληρωματικό ξίφος.

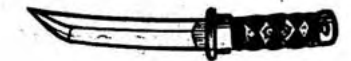
Ο Ασάνο Ναγκανόρι, ο ντάιμυιο του κάστρου Ακο σκοτώθηκε από βακιζάσι, στο ηρωικό επεισόδιο με τους 47 σαμουράι. Ο Ασάνο, στο παλάτι των σογκούν (αρχόντων του στρατού), τράβηξε το βακιζάσι του, και μέσα στην οργή του, τραυμάτισε τον Κίρα Γιοσιχίσα, ανώτερό του, αρχηγό του πρωτοκόλλου, που είχε διαπληκτιστεί μαζί του. Το γεγονός, ότι ο Ασάνο τράβηξε το μικρό του ξίφος μέσα στο παλάτι, άσχετα με το ότι τραυμάτισε τον Κίρα, τον οδήγησε στο σεπούκου (τελετουργική αυτοκτονία) και ολόκληρη η φυλή του στερήθηκε του δικαιώματος ψήφου. Όλοι ξέρουν ασφαλώς την ιστορία των 47 ρόνιν (σαμουράι χωρίς συγκεκριμένο αφέντη), που σχεδίαζαν για ένα χρόνο την γνωστή τιμωρία του Κίρα, προτού κάνουν σεπούκου οι ίδιοι.

Οι ρόνιν, τυχαία, ήταν τότε πρόσκαιρα, πότε μόνιμα σαμουράι χωρίς συγκεκριμένο αρχηγό. Μερικές φορές οι σαμουράι έπαιρναν την εντολή να γίνουν ρόνιν, για να εκαιδευτούν οι ίδιοι για κάποιο σκοπό, πράγμα το οποίο θα αντανάκλυσε ντροπή στη φυλή εκείνου του σαμουράι που θα αποτύγχανε. Παρ'όλα αυτά, οι ρόνιν ήταν άνθρωποι απελπισμένοι. Το δραματικότερο απ'όλα, ήταν ότι, όταν έχαναν τις θέσεις τους, έθαβαν το συμπληρωματικό

ξίφος τους στο πλάι του δρόμου, γεγονός που συμβόλιζε τη μοίρα τους.

Οι Γιαπωνέζοι αναγνωρίζουν επίσημα ένα κανονικό σχολείο μαχητικής τέχνης, το οποίο περιλαμβάνει ξιφομαχία και με μακρύ και με κοντά σπαθί συγχρόνως. Ονομάζεται νέιτο και επινοήθηκε από το Μουσάσι Μιγιαμότο, θρυλικό Γιαπωνέζο ξιφομάχο. Παρ'όλα αυτά, όλοι οι άλλοι μεγάλοι ξιφομάχοι χρησιμοποιούσαν το Γιαπωνέζικο ξίφος και με τα δύο χέρια. Το βακιζάσι το μεταχειριζόντουσαν όταν ξιφομαχούσαν σε σπίτι.

Ένα βακιζάσι μπορεί να φτιαχτεί ακριβώς όπως ένα κατάνα, μόνο που γίνεται μικρότερο. Συνήθως κατασκευάζεται από μονό κομμάτι καλοδιπλωμένου μετάλλου. Το μικρότερο μέγεθος δεν απαιτεί ίδια σκληρότητα με το μεγαλύτερο, (όπως το κατάνα, που επιτυγχάνεται με το συνδυασμό μαλακού, μεσαίου και σκληρού ατσαλιού).

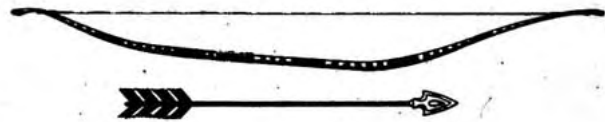
Τάντο - στιλέτο μήκους μικρότερου από 30εκ. Στη Γιαπωνέζικη οπλοποιία, υπάρχουν πολλά είδη, τάντο. Υπάρχει μαχαίρι για γυναίκες για αυτοάμυνα. Υπάρχει η φήμη ότι με αυτό αυτοκτονούσαν για να περισώσουν την τιμή τους. Η συνηθέστερη μέθοδος αυτοκτονίας των γυναικών ήταν να κόβουν τις φλέβες τους. Οι περισσότερες κανονικές αυτοκτονίες γίνονταν επίσης με το τάντο. Τύλιγαν τη λαβή και το χαμηλότερο άκρο της λεπίδας με άσπρο χαρτί. Αυτός που αυτοκτονούσε, έχωνε το μαχαίρι όσο πιο βαθιά μπορούσε στην αριστερή πλευρά της κοιλιάς του και προσπαθούσε να το σύρει μέχρι τη δεξιά πλευρά. Αλλάζοντας τον τρόπο πιασίματος του μαχαιριού, ανέβαζε την λεπίδα, κόβοντας τις νότες πλευρές και τρυπώντας τους πνεύμονες. Ο καϊσάκου ή δεύτερος, μπορούσε να αποκεφαλίσει αυτόν που αυτοκτονούσε τη στιγμή που το αίμα έτρεχε. Συνήθως, ο αυτόχειρας και ο δεύτερος συμφωνούσαν από πριν, πότε θα γίνει ο αποκεφαλισμός, είτε με ένα σινιάλο, όπως κλίση του κεφαλιού, είτε όταν το χέρι αυτού που αυτοκτονούσε έπαυε να μετακινεί το μαχαίρι. Το μακρύτερο και βαθύτερο κατά το δυνατό κόψιμο ήταν επιβεβαίωση θάρρους και αποδοχής του κώδικα των σαμουράι, σύμφωνα με τον οποίο "ο θάνατος δεν είναι τίποτα παρά ένα φτερό".

Τα πρώτα χρόνια του Ιαπωνικού πολέμου, όταν οι σαμουράι φορούσαν τα μακριά τους σπαθιά με το στυλ τάτσι, συνήθως είχαν μαζί τους και ένα τάντο. Το πιο χρήσιμο τάντο ονομαζόταν "κοφτερή αρματώσι". Ήταν μια φοβερά βαριά λεπίδα, με τριγωνική διαγώνια τομή και ήταν προορισμένη για να διαπερνά το θώρακα.

Αν και τα κατάνα και βακιζάσι συνήθως έχουν πάντα ένα τσούμπα (θήκη), το τάντο άλλοτε έχει και άλλοτε όχι. Είναι απλώς ένα είδος, δεν έχει καμία σχέση με τη λεπίδα.

Σούρικεν - απλής ή διπλής αιχμής μαχαίρια χωρίς λαβές. Το μεγαλύτερο έχει μήκος περίπου 25,4 εκατ. Κυρίως το σούρικεν χρησιμοποιείται για να πετιέται στα μάτια του εχθρού.

Σάκεν - μαχαίρια και αυτά χωρίς λαβή, με τρεις ή περισσότερες αιχμές.

Γιούμι - το τόξο. Το Γιαπωνέζικο τόξο κατασκευάστηκε για τους έφιππους πολεμιστές. Το πάνω μέρος του τόξου είναι μεγαλύτερο από το κάτω. Αρχίζοντας με το τόξο στην κανονική του θέση ο τοξότης το κρατάει κατά μήκος του χεριού πάνω από το κεφάλι και περνάει το βέλος. Καθώς κατεβάζει τα χέρια του, τραβάει το βέλος, μέχρι να τεντωθεί τελείως το τόξο, αφήνοντάς το όταν το βέλος βρίσκεται στο ύψος του προσώπου. Το τέντωμα του τόξου μπορεί να υπερβεί τα 50 κιλά και δυνατοί, αγύμναστοι άνδρες μπορεί να αποτύχουν στην πρώτη δοκιμή τεντώματος του τόξου.

Οι Γιαπωνέζοι είχαν ανέκαθεν το τόξο. Το μακρύ και το κοντό τόξο, είχαν σχεδιαστεί για να κάνουν τους έφιππους τοξότες πιο αποτελεσματικούς. Το γιούμι είναι κατασκευασμένο από λουρίδες μπαμπού και από άλλα υλικά κολλημένα μεταξύ τους και λουστραρισμένα με λάκκα.

Το κουτζούτσου άρχισε να παρακμάζει κατά τη διάρκεια του 16ου αιώνα. Και ενώ χρειαζόντουσαν, χρόνια για να εκπαιδευτεί ο τοξότης, με την εμφάνιση των πυροβόλων στην Ιαπωνία εκείνη την εποχή, ήταν ζήτημα ωρών να μετατραπεί ένας αγρότης σε στρατιώτη.

Γιάρι - ένα δόρυ με μικρό κεφάλι. Το πιο λεπτό από όλα τα όπλα, σχεδιασμένο με το δικό του τρόπο. Το μήκος του γιάρι ποικίλει από 1,60μ. έως 6,5 μ. και μπορεί να αντικρούσει σχεδόν οποιοδήποτε άλλο όπλο. Ο μέσος όρος του μήκους του κυμαίνεται γύρω στα 2,80 μ.

Το κλειδί για το χειρισμό του γιάρι είναι οι γρήγορες εναλλαγές της απόστασης, για να προκύψει όφελος από το μήκος του κονταριού. Το γιάρι μοιάζει πολύ με το ξύλινο τζο και είναι γνωστό πως ο Μουσάσι Μιγιαμότο δέχτηκε στη ζωή του μόνο μια ήττα - από ένα μοναχό με τζο.

Το γιάρι είναι παραδοσιακά το όπλο ενός άνδρα και ενός σαμουράι. Υπάρχει η αληθινή ιστορία ενός Γιαπωνέζου πωλητή μαγειρικού λαδιού, ο οποίος ενώ πουλούσε το λάδι, το έχυσε σε δοχείο δια μέσου ενός μικρού δαχτυλιδιού, χωρίς όμως να το βρέχει. Διαλαλούσε ότι όποιος κατάφερνε το ίδιο, θα του έδινε το λάδι δωρεάν. Ένας σαμουράι που είδε την επίδειξη, συνεχάρηκε τον πωλητή για την ικανότητά του και τον συμβούλεψε ότι θα μπορούσε να γίνει σαμουράι. Έτσι ενθαρρυμένος, ο πωλητής αγόρασε ένα γιάρι και προπονήθηκε, αφού τοποθέτησε ένα στόχο μέσα σε βαρέλι. Μετά άρχισε να ρίχνει μέσα στο στόμιο του βαρελιού, επιτιθέμενος από διαφορετικές γωνίες. Λόγω αυτής της ικανότητας ανέλαβε τη θέση του σωματοφύλακα σε ένα ντάιμιο (αφέντη) και χρησιμοποιώντας την ικανότητά του, με ραδιουργίες και πονηριά, έγινε σημαντικός άρχοντας και κυβερνήτης μίας επαρχίας.

- Ναγκινάτα - σημαίνει λογχοπέλεκυς. Είναι δόρυ με δύο άκρα, με μεγάλο κεφάλι, συνήθως, με καμπυλωτή λεπίδα στη μια πλευρά. Υπάρχουν πολλά είδη. Το ναγκινάτα συνήθως περιγράφεται σαν τσεκούρι στην άκρη ενός μακρού κονταριού, που χρησιμοποιείται για να σκίζει την πανοπλία.

Το ναγκινάτα ήταν το ευνοούμενο όπλο, παραδοσιακό στην πραγματικότητα, των ιερών των ναών. Συχνά συναντάμε στις παλιές ζωγραφιές, φρουρούς των ναών και των παλατιών, οπλισμένους με ναγκινάτα, οι οποίοι όφειλαν να σταματούν τους επερχόμενους έφιππους και τα στρατεύματα.

Για κάποιο λόγο σήμερα, το ναγκινάτα συνήθως διδάσκεται σαν γυναικείο όπλο, στις Γιαπωνέζες στα κέντο-ντότζο. Ίσως επειδή χρειάζεται χάρη και συντονισμό, περισσότερο, από τότε που χρησιμοποιούνταν στις επιθέσεις και στις οπισθοχωρήσεις και που δινόταν μεγαλύτερη σημασία στην κοφτερή του λειτουργία.

Ναγκιμάκι - ξίφος με μακριά λαβίδα. Κατά την διάρκεια του εμφύλιου πολέμου στην Ιαπωνία, 1300-1600, κατασκευάστηκαν με απεριόριστη σπατάλη περίεργα και εξειδικευμένα όπλα. Ένα από αυτά ήταν το ναγκιμάκι. Ξίφος με μακριά λαβή, όπως το ναγκινάτα, είχε επίσης τσούμπα και μεγάλη λεπίδα σπαθιού.

Κατά τη χρησιμοποίησή του, η λαβή επέτρεπε στον πολεμιστή να την στριφογυρίζει πάνω από το κεφάλι του, με συνεχείς κοφτές κινήσεις. Το μήκος της τον εξυπηρετούσε, για να χτυπά εξοπλισμένους ιππείς. Το ναγκινάτα και το ναγκιμάκι έδιναν την δυνατότητα στον αμυνόμενο να τεμαχίσει στο γόνατο, το πόδι ενός αλόγου.

Νο-ντάτσι - μεγάλο σπαθί. Είναι αξιοσημείωτο η ύπαρξη ειδικού μακρού σπαθιού, ονομαζόμενου νο-ντάτσι. Ήταν ένα ασυνήθιστο μακρύ, βαρύ σπαθί που το κρέμαγαν στην πλάτη.

Κουσαρίγκαμα - δρεπάνι και αλυσίδα. Κατά την διάρκεια της ανάπτυξης της Ιαπωνία, ένας ντάιμιο μπορούσε να διατάξει, ό,τι ήθελε τους ανθρώπους του, δηλ. τους χωρικούς, τους σαμουράι και τους στρατιωτικούς, που ζούσαν στο φέουδό του. Κάποτε ένας φημισμένος άρχοντας, ενώ γινόντουσαν οι προετοιμασίες για πόλεμο, διέταξε όλους τους άνδρες της επικράτειάς του, μεταξύ 17 και 70 χρονών, να συγκεντρωθούν στο ανάκτορό του, ο κάθε ένας με ένα μαχαίρι ή ξίφος ή πυροβόλο και δεν είχαν όπλα με δρεπάνια ή ο,τιδήποτε άλλο για να βοηθήσουν στον πόλεμο.

Έτσι πολλά όπλα φτιάχτηκαν από εργαλεία. Το κουσαρίγκαμα είναι ένα από αυτά. Στο "Βιβλίο των Πέντε Κρίκων" αναφέρεται ότι ο Μουσάσι Μιγιαμότο ένας γνωστός κουσαρίγκαμα, κάρφωσε το στήθος του αντιπάλου του με σιλιέτο (το οποίο πιθανά να είχε πετάξει), προτού τον αποτελειώσει το σπαθί του.

Το κουσαρί-γκάμα είναι δρεπάνι, που στο τελείωμα της λαβής του έχει μια αλυσίδα με βαρίδι ή σιδερένιο γάντζο στην άκρη της. Ο κουσαρίγκαμα, στριφογυρίζει πάνω από το κεφάλι του την αλυσίδα για να χτυπήσει το κεφάλι του αντιπάλου με το βαρίδι της ή να παγιδεύσει τα χέρια, τα πόδια ή το όπλο του. Όταν συμπλακούν σώμα με σώμα, το δρεπάνι γίνεται φονικό όπλο, γιατί με αυτό μπορεί να χτυπήσει την πλάτη του αντιπάλου του.

Μερικοί χρήστες του κουσαρίγκαμα στριφογυρίζουν τα δρεπάνια (κάμα) από την άκρη της αλυσίδας τους, τα πετούν στον εχθρό και τα τραβούν πίσω απότομα και με δύναμη. Αυτή η χρήση των δρεπανιών απαιτεί ατσάλενο έλεγχο και σιδερένια νεύρα.

Πολλά από τα παραδοσιακά όπλα έπαψαν να χρησιμοποιούνται μετά από τη μάχη του Σεκίγκα-χάρα, το 1600. Μόνο ένας πραγματικός πόλεμος έγινε το καλοκαίρι και το χειμώνα του 1614-15, όπου η οικογένεια Τογιοτόμι εξολοθρεύθηκε στη μάχη του κάστρου της Οσάκα. Αν και τα στρατεύματα συγκεντρώθηκαν μετά τη μάχη, επακολούθησε επέλαση εναντίον των σχετικά ανυπεράσπιστων χριστιανών και των χωρικών. Το ξίφος και το δόρυ έγιναν τα κυρίαρχα όπλα (τα τουφέκια αντικατέστησαν τα τόξα) και πολλά από τα υπόλοιπα όπλα, όπως η πανοπλία, παρέμειναν σαν εθιμοτυπικά. Η ποιότητά τους είχε μάλλον μειωθεί.

Μετά την εντολή του Τοκουγκάβα, οι σαμουράι σταμάτησαν να καβαλικεύουν άλογα και έμειναν πεζοί. Αυτό επέφερε σμίκρυνση στο μέγεθος των σπαθιών και σταθεροποίησε άλλο ένα ασυνήθιστο Γιαπωνέζικο έθιμο: δεν υπήρχαν αριστερόχειρες ξιφομάχοι. (Το να χτυπήσεις το σάγια (θήκη) ενός άλλου άνδρα ήταν θανατηφόρα προσβολή. Επειδή ο δεξιόχειρας φορούσε το σπαθί του στην αριστερή πλευρά για να το βγάζει πιο εύκολα και ένας αριστερόχειρας φορούσε τη θήκη του στη δεξιά, γινόντου-

σαν πολλές μονομαχίες όποτε το σπαθί και η θήκη συγκρούονταν).

Πολλοί δάσκαλοι του κέντο ξέρουν το γιαντο, την τέχνη του τραβήγματος, του χτυπήματος και της επιστροφής του σπαθιού στη θήκη του με μια πεταχτή κίνηση. Μερικοί τη διδάσκουν στους μαθητές τους. Επίσης, δεν είναι ασυνήθιστο να βρεις δάσκαλο του κέντο να διδάσκει στους μαθητές του το ναγκινάτα και κάπου-κάπου το γιάρι.

Μερικοί ανταγωνιστές Ιάπωνες δάσκαλοι του παραδοσιακού καράτε, όπως ο Φούμιο Ντεμούρα στη Σάντα Άκα της Καλιφόρνια, κάπου-κάπου παραμερίζουν τις άλλες σπουδές και διδάσκουν τη χρήση των όπλων. Αλλά σπάνια είναι υγιής επιχείρηση.

Με έκπληξη μαθαίνουμε, ότι στις Η.Π.Α. υπάρχουν συλλέκτες θηκών των σπαθιών.

Υπάρχουν αρκετοί δάσκαλοι του τάντο-Τσίτσου, και του γιαντο.

Η καλύτερη λύση για τους μαθητές, που ενδιαφέρονται για αυτή την εκπαίδευση, είναι να ερευνηθούν τα παραδοσιακά Γιαπωνέζικα σχολεία μαχητικών τεχνών. Πολλοί δάσκαλοι σε τούτες τις σχολές μαθαίνουν μια παραδοσιακή τέχνη για να ανεβούν, πιο ψηλά στην ιεραρχία.

Το ιδιαίτερο συναίσθημα που δημιουργείται από την εκμάθηση των όπλων είναι αυτό της έντασης. Με το ξίφος ο μαθητής αποκτά την εμπειρία της βαθιάς αυτοσυγκέντρωσης, που ποτέ δεν ελαττώνεται. Τυχόν μετατόπιση του καρπού ή μια στιγμή ταλαντευόμενης αυτοσυγκέντρωσης μπορεί να προκαλέσει, το σχίσιμο μιάς χοντρής φόρμας τζούντο σε λουρίδες ή να σπάσει μια ξύλινη θήκη τόσο εύκολα, όσο μια βουτυρωμένη φρυγανιά.

Η εκπαίδευση στα όπλα είναι κάτι το ιδιαίτερο και σίγουρα δεν προτείνεται για όλους τους μαθητές. Είναι η απόλυτη αίσθηση της ταύτισης του ατόμου με το όπλο, που επιτυγχάνεται με τη θέληση, την αυτοσυγκέντρωση και την προπόνηση. Μερικοί αθλητές του καράτε περιφρονούν τα όπλα και χρησιμοποιούν μόνο το σώμα και το μυαλό τους σαν όπλα. Είναι μια άλλη άποψη του θέματος. Αλλά υπάρχει χώρος και για τις δύο απόψεις, που πλαισιώνεται κι ενισχύεται από τη δύναμη του μυαλού.

Μασάε Ματσουμότο

ΤΩΡΑ ΣΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΔΥΝΑΜΙΚΟ ΘΑ ΒΡΕΙΤΕ ΚΑΙ ΤΑ ΓΙΑΠΩΝΕΖΙΚΑ ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ

MIZUNO

ΕΦΑΡΜΟΣΤΑ ΚΑΙ ΠΑΝΑΛΑΦΡΑ, ΜΕ ΑΝΘΕΚΤΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΑΓΚΑΛΙΑΖΟΥΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΥΝ ΤΟ ΠΟΔΙ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΠΟΝΗΣΕΙΣ ΚΑΘΕ ΑΘΛΗΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ. ΔΥΝΑΜΙΚΟ, ΖΑ·Ι·ΜΗ 38 Ή ΚΑΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑ!

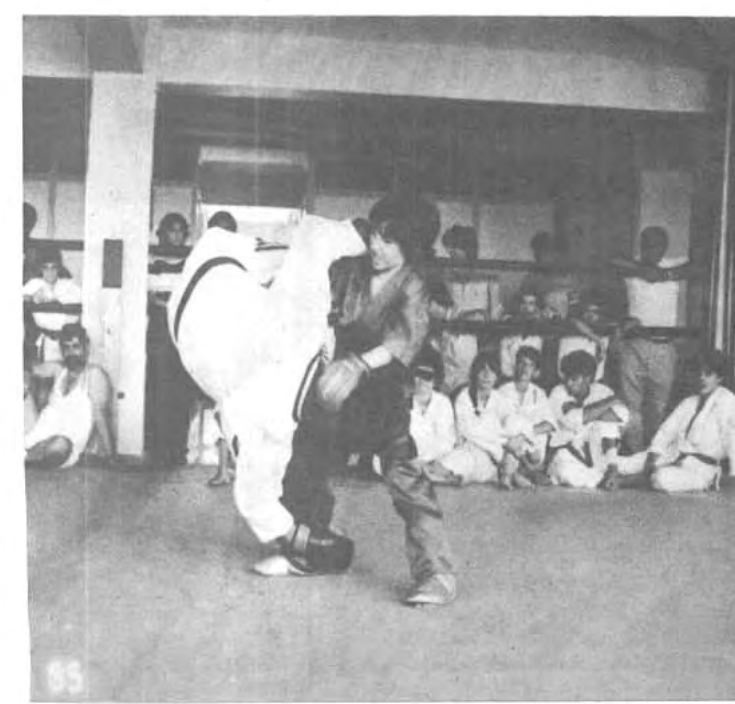
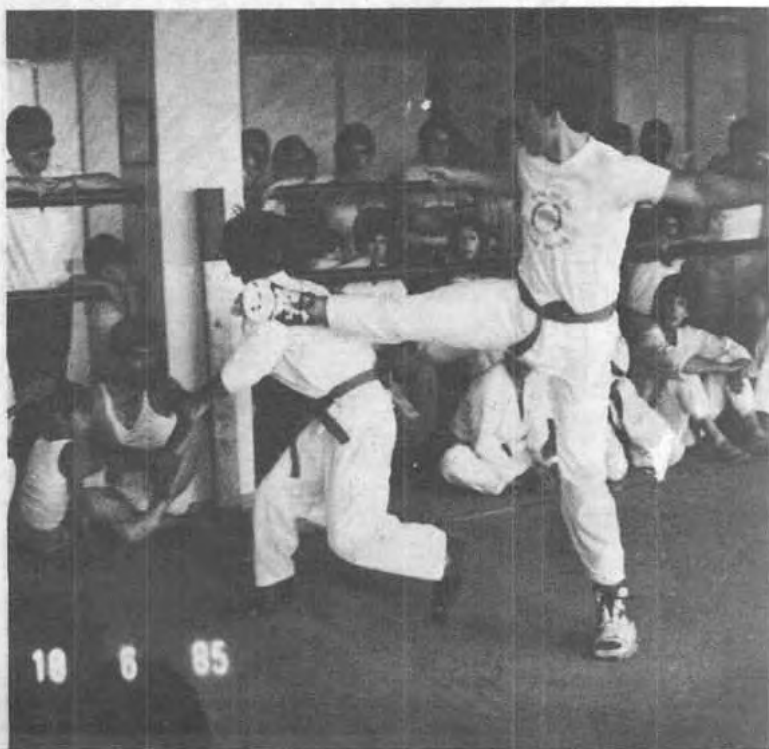
ΦΙΛΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΜΕΤΑΞΥ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΩΝ ΣΤΥΛ

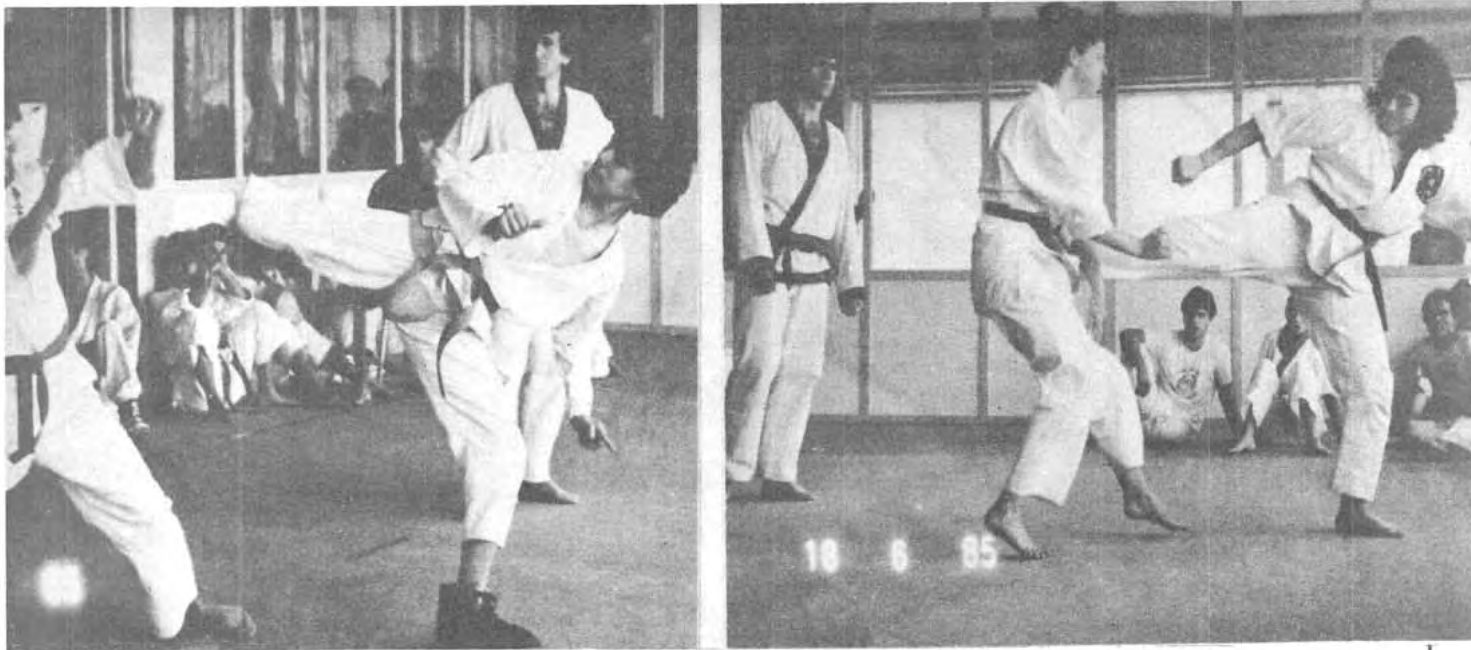
ΦΙΛΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ
ΣΕΜΙ-ΚΟΝΤΑΤ

Την Κυριακή 16 Ιουνίου έγιναν στη Σχολή Καράτε του Γιάννη Κανέλλη αγώνες "Ημιεπαφής" μεταξύ αθλητών από διάφορα στυλ. Στους αγώνες αυτούς πήραν μέρος αθλητές του Τάε-κβον-ντο από τη Σχολή

των Α/φών Αλεξανδρή (θεσ/νίκη), του Κυόκουσιν από τη Σχολή του Γιώργου Κοσμίδα, του Τανγκ-σου-ντο του Γιώργου Μάλλιου και του Γουάντο-ρούου του Γρηγόρη Βόβλα και του Γιάννη Κανέλλη.

Οι αγώνες αυτοί παρ'όλο που τα χτυπήματα δίνονταν (εκτός από το κεφάλι και τα γεννητικά) κύλησαν μέσα σε ένα άψογα φιλικό κλίμα. Γενικά, όμως

μάλλον έλειπε η κατάλληλη προετοιμασία των αθλητών, αλλά και των δασκάλων τους στο πολύ σοβαρό θέμα των κανονισμών. Είναι πραγματικά δύσκολο το να παίζεις αλάνθαστα με κανονισμούς έστω κι αν προπονεύσαι με αυτούς χρόνια. Πόσο μάλλον αν δεν τους ξέρεις και στους εξηγήσουν λίγο πριν από τον αγώνα.

Η σκέψη αυτή, των κοινών αγώνων διάφορων στυλ, είναι παλιά και ακούγεται ενδιαφέρουσα. Κρύβει όμως πολλές δυσκολίες. Όλοι θα θέλαμε ένα μέτρο να συγκρίνουμε σε αγώνες όλους τους αθλητές όλων των στυλ. Θα πρέπει όμως να κατασκευαστεί ένα τέτοιο μέτρο που να μην αδικεί καίρια κανένα σύστημα. Και αυτό είναι κάτι που θέλει πολύ μελέτη και πολλές δοκιμές.

Τέτοιες σκέψεις και εφαρμογές έχουν γίνει και στο εξωτερικό, ακόμα και στην Ιαπωνία. Δεν έχουν όμως ακόμα αναπτυχθεί. (Εκτός από την Αμερική. Εκεί βρίσκεται πρόσφορο έδαφος και η πιο παράξενη ιδέα.)

Σε διάλειμμα των αγώνων έκανε επίδειξη ο Γιώργος Σφέτας με το γυιό του Κρις. Στιγμιότυπα από την επίδειξη αυτή και από τους αγώνες βλέπετε στις φωτογραφίες μας.

Η γνώμη μας είναι πως τέτοιου είδους αγώνες θα είχαν μεγάλο ενδιαφέρον και θα ήταν ο συνδυασμός κρίκος όλων των στυλ, αλλά οι δυσκολίες προσαρμογής των κανονισμών είναι μεγάλες και ο κίνδυνος αποπροσανατολισμού των αθλητών από το παραδοσιακό στυλ τους αρκετά υπογίσιμος.

Θύμιος Περισίδης

**Αναλάβουμε
την κεντρική διάθεση
για τις πρωτεΐνες
PROVITA.
Για Σχολές και Γυμναστήρια
σε χονδρικές Τιμές.**

**ΝΤΟΠΙΟΙ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΤΕΣ ΣΤΟ ΣΙΚΑΓΟ,
ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΑΠΟΛΥΤΗ ΑΝΑΓΚΗ!**

ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΑΥΤΟΑΜΥΝΑΣ ΠΟΥ ΣΩΖΟΥΝ ΖΩΕΣ

**Από τη Μασάε Ματσουμότο
Απόδοση: Εύα Παπανικολάου**

Οι τεχνικές που μπορούν να σας σώσουν τη ζωή:

- Αναγνώριση κι εκτίμηση του αντιπάλου.
- Ταχεία αναχαίτηση αυτού.
- Έλεγχος του ρυθμού συμπλοκής με την εφαρμογή τεχνικών που σας προσφέρουν πλεονέκτημα στην αντιμετώπιση του αντίπαλου κι αρμόζουν στις διαστάσεις του σώματός σας.
- Κατάσταση ετοιμότητας, πνευματική και σωματική.

Η λίστα αυτή αντιπροσωπεύει τις αρχές του Τζων Λιούις, καθηγητή αυτοάμυνας, ο οποίος έχει εκπαιδεύσει εκατοντάδες πολιτών του Σικάγου στις τεχνικές αυτοπροστασίας τους. Πρέπει να τονίσω, ότι ο Λιούις προσφέρει τις υπηρεσίες του αφιλοκερδώς.

Αντί να διδάξει πολυάριθμες τεχνικές, ο Λιούις έχει ρίξει την προσοχή του σε σχετικά περιορισμένο αριθμό τεχνικών σε παραλλαγές, ώστε να προσαρμόζονται και να εφαρμόζονται σε κάθε περίπτωση. Η σύλληψη αυτής της "περιστασιακής ανάλυσης" είναι το σύστημα της διδασκαλίας του. Συγκρατά λέγει το σύστημά του στις "παραμαχητικές τέχνες" πράγμα που σημαίνει, ότι οι μέθοδοί του σαν αποκλειστικό σκοπό έχουν την προστασία του ατόμου ενάντια στις βίαιες επιθέσεις στο δρόμο κατά του προσώπου του. Επιμένει στις παραλλαγές των τεχνικών επειδή καλύπτουν όλες σχεδόν τις περιπτώσεις επίθεσης. Μεσ από την πειθαρχημένη εξάσκηση εφαρμόζονται αποδεδειγμένες πολεμικές στρατηγικές".

Με άλλα λόγια, είναι ένα σύστημα αυτοάμυνας, που ρίχνει το μεγαλύτερο βάρος στην εφαρμογή ρεαλιστικών τρόπων προπόνησης, τεχνικών αυτοάμυνας επιλεγμένων ώστε να αρμόζουν σε κάθε περίπτωση κι αποδεδειγμένων στρατηγικών με σκοπό την αναχαίτηση του αντιπάλου.

Γνώρισε τον εχθρό σου.

Πρωταρχική σημασία πρέπει να δίνεται στο πότε είναι πιθανή η περίπτωση επίθεσης και πως. Ο Λιούις προσπαθεί επίμονα να ανεβάσει στους μαθητές τους το βαθμό αντίληψης της συμπεριφοράς του επιτιθέμενου ατόμου με βάση τα χαρακτηριστικά, το τρόπο με τον οποίο αντιδρά και τα κίνητά του. Πιστεύει, πως η καλή εκτίμηση της επίθεσης μπορεί να κατατροπώσει τον αντίπαλο, προς έκπληξη του αμυνόμενου προσώπου πάντα.

Μελέτες στο Παν/μιο του Σικάγου σε άτομα που έπεσαν θύματα ληστείας στο δρόμο οδήγησαν στο συμπέρασμα, ότι τα "θηράματα" δεν διαλέγονται στην τύχη. Αυτό σημαίνει, ότι ο κακοποιός έχει επιλέξει το θύμα του ακριβώς επειδή πιστεύει ότι αυτό δεν μπορεί να αμυνθεί.

Από τη στιγμή που έχει "σταμπάρει" ένα σχετικά ανύμφορο άτομο δεν περιμένει απ'αυτό να προβάλλει ικανοποιητική αντίσταση.

Στη διάρκεια των κρίσιμων αυτών στιγμών κρίνεται σημαντικό το να πάρει το θύμα στάση επίθεσης, προκειμένου να αντιμετωπίσει τον αντίπαλό του, κοιτάζοντάς τον απευθείας στα μάτια. (Σύμφωνα με τον Λιούις, η βία μπορεί συχνά να αποφευχθεί απλά και μόνο με τούτη την αντιμετώπιση).

Τη στιγμή που ο αντίπαλο προσπαθεί να συνειδητοποιήσει την κατάσταση οι μαθητές του συστήματος παραμαχητικών τεχνών του Λιούις κάνουν σύντομη εκτίμηση του αντικειμένου τους. Δίδεται προσοχή σε παράγοντες, όπως τα ρούχα, ο τύπος όπλου του αντιπάλου και το περιβάλλον.

Κρίσιμοι παράγοντες

Παρ'ότι το μέγεθος είναι σημαντική ένδειξη, ο Λιούις πιστεύει, πως τα μικρόσωμα άτομα δεν είναι απαραίτητα σε μειονεκτική θέση. Τονίζει στους νεαρότερους μαθητές του, ότι ο κοντός άνθρωπος μπορεί να διαταράξει το κέντρο ισορροπίας του ψηλού ατόμου επεμβαίνοντας στο κέντρο βάρους αυτού. Ο Λιούις επισημαίνει επίσης, ότι δεν θα πρέπει οι μαθητές του να βρίσκονται σε τέτοια θέση, στην οποία θα μπορούσαν να νικηθούν από απλή εξάσκηση δύναμης.

Με αυτούς τους τρόπους, ο Λιούις προϋπαθεί να εξαφανίσει το συναίσθημα του φόβου, εκτιμώντας τον τρόπο σκέψης κάθε μαθητή του κι επιλέγοντας τις τεχνικές που εκτελεί με τη μεγαλύτερη δυνατή επιτηδειότητα. Κάθε μαθητής ενθαρρύνεται στην εκτέλεση της τεχνικής που τον βολεύει καλύτερα.

Σημαντικό ρόλο παίζει η ένδυση του επιτιθέμενου στη συγκεκριμένη στιγμή. Εάν φοράει παλτό, το πέτο μπορεί άνετα να χρησιμοποιηθεί για να τον γραπώσει το θύμα, πριν εκτελέσει τη ρίψη. Από την άλλη μεριά, εάν φοράει μπλουζάκι, θα πρέπει να χρησιμοποιηθεί ο καρπός ή η παλάμη.

Ο τύπος του όπλου επηρεάζει σημαντικά την επιλογή της μεθόδου άμυνας. Κατά τη γνώμη του τα αιχμηρά όπλα, όπως οι σουγιάδες κι οι λάμες, απαιτούν "απόλυτες" και ακριβείς τεχνικές, οι οποίες θα αποπλίσουν γρήγορα και θα τιμωρήσουν τον αντίπαλο. Σε τούτες τις περιπτώσεις, προτιμάται το στρίψιμο του καρπού, η ακινητοποίηση των αρθρώσεων και τα κατάγματα οστών μεσ από ανάλογους τρόπους άμυνας. Τα ρόπαλα μπορούν να αντιμετωπιστούν με πιο ήπιες κινήσεις, εφόσον δεν υπάρχει αιχμηρή άκρη. Σε τέτοια περίπτωση, η άμυνα είναι λιγότερο ακριβής και συχνά πιο "ανθρώπινη".

Παράγοντας "Περιβάλλον"

Αντίθετα προς πολλούς καθηγητές αυτοάμυνας, ο Λιούις προτιμάει περιορισμένους χώρους (αδιέξοδα, δωματιάκια, ανελκυστήρες). Ενώ αυτές οι περιοχές δεν επιτρέπουν την εκτέλεση περιστροφικών κινήσεων και αρκετών ρίψεων, ο αντίπαλος εκτίθε-

ται σε πρόσθιες επιθέσεις που είναι πολύ αποτελεσματικές. Επίσης, επιτρέπουν στον αμυνόμενο να "εκτινάξει" σε κάποιο τοίχο το επιτεθμένο άτομο πράγμα που μπορεί να αποθαρρύνει τη συνέχιση της συμπλοκής.

Ο Λιούις έχει διαλέξει μερικές βασικές τεχνικές τζουτζίτσου, με βάση τις οποίες μπορεί το κάθε μαθητευόμενο άτομο να διαμορφώσει την προσωπική του μέθοδο αυτοάμυνας. Απ' αυτές, 90% αναφέρονται σε επίθεση με μαχαίρι. Οι άμυνες τούτες τυπικά αποτελούνται από την αποφυγή του μαχαιριού, προσπάθεια να πεταχτεί κάτω ο αντίπαλο και ακινητοποίηση αυτού στο δάπεδο.

Ένα κλειδί της προπόνησης της παραμαχητικής τέχνης είναι η ταχύτητα. Το χρονόμετρο είναι σημαντικό όργανο κατά την προπόνηση. Η ταχύτητα στις κινήσεις επιτρέπει σε κάποιον να αποφύγει τη κούραση (παράγοντας ευνοϊκός για τον δυνατότερο). Ο Λιούις ανεβάζει σε τέτοιο σημείο τους μαθητές του ώστε να μπορούν να αναχαίτσουν με επιτυχία τρία άτομα μέσα σε λιγότερα από 15". Αυτό επιτυγχάνεται μετά από εξάσκηση σε επίθεση ενός από μου κι άμυνα με ασαφείς κινήσεις, μπλοκαρίσματα και ρίψεις. Καθώς αναπτύσσονται ευελιξία και ταχύτητα οι μαθητές, αυξάνει ο αριθμός των επιτεθμένων ατόμων και η πολυπλοκότητα της επίθεσης. Σ' αυτόν τον τομέα παρουσιάζεται διαρκής εξέλιξη μέχρι να αποκτήσει τόσο ευλιγισία ο μαθητής, ώστε να μπορεί με ευκολία να αποκρούσει την επίθεση.

Η προπόνηση στις παραμαχητικές τέχνες δίνει έμφαση στην ανάπτυξη μάλλον του "ρυθμού συμπλοκής" παρά απλά και μόνο στην αντίδραση στον τρό-

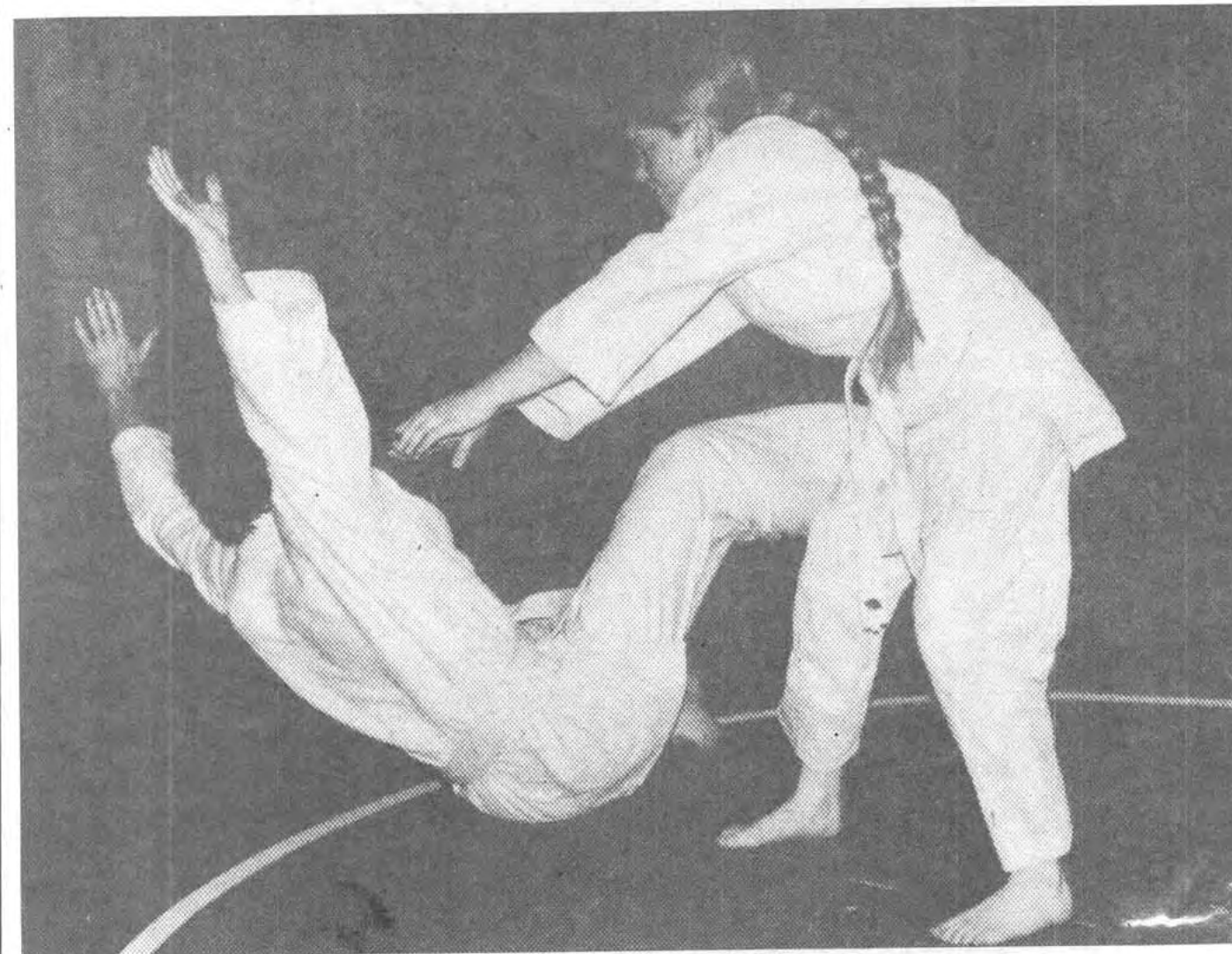
πο επίθεσης του αντίπαλου. Ένα "κλειδί" είναι ο περιστασιακός έλεγχος: για παράδειγμα, το να αρπάξει το θύμα αυτόν που κάνει την επίθεση πριν προλάβει να τραβήξει μαχαίρι. Ο ρυθμός συμπλοκής εξαρτάται επίσης από μερικές βιομηχανικές αρχές, μερικές από τις οποίες είναι αειθαλείς.

Βιομηχανικές αρχές

Από τούτες βασικότερη κρίνεται η κυκλική κίνηση. Αυτή η τεχνική έχει ευρέως εφαρμοστεί στις μαχητικές τέχνες από τον καιρό των αρχαίων δασκάλων, αλλά ίσως χωρίς τη γνώση του γιατί θεωρείται προνομιακή κίνηση.

Η κυκλική κίνηση είναι βασικό τμήμα του μινιάμα-ρίου τζουτζίτσου, ενός στυλ ιδρυμένου από τον Αντόνιο Περέιρα, το οποίο χρησιμοποίησε ο Λιούις για να δημιουργήσει το σύστημα αυτοάμυνας. Ο Περέιρα μύηθηκε στην τέχνη του στη διάρκεια του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου, όπου προπονήθηκε σε θέματα τζουτζίτσου, τζούντο, αϊκίντο και καράτε. Από τούτες τις μαχητικές τέχνες συγκέντρωσε την ουσία και δημιούργησε μια εκλεκτική τέχνη η οποία θα μπορούσε να καλύπτει τις ανάγκες προστασίας του πολίτη από επίθεση. Ονόμασε την τέχνη του "μινιάμα-ρίου τζουτζούτσου" (το σχολείο των τριών βουνών).

Οι τεχνικές του μινιάμα-ρίου είναι ειδικά σχεδιασμένες, ώστε να μπορεί το θύμα να ελέγχει απόλυτα τον αντίπαλο. Ενώ η άμυνα ενάντια στην αρχική επίθεση χαρακτηρίζεται από μανούβρες, μπλόκα, κλωτσιές ή μπουνιές, οι Περέιρα και Λιούις τονίζουν, ότι αυτό είναι μόνον το πρώτο στάδιο άμυνας

και πρέπει να εκτελεστεί κατά τρόπο, ώστε να οδηγήσει σε πλήρη έλεγχο του αντίπαλου. Οι βασικές τεχνικές ελέγχου περιλαμβάνουν ρίψεις, στραγγαλισμό, ακινητοποίηση κι έλεγχο του αντίπαλου στο έδαφος.

Η κυκλική κίνηση είναι χρήσιμη στο αμυνόμενο πρόσωπο, επειδή ακριβώς του επιτρέπει να αντισταθεί σε πιο δυνατούς αντιπάλους. Αυτό δικαιολογείται από το ότι ένα αντικείμενο σε κίνηση, όπως η γροθιά, τείνει στη διατήρηση της κίνησης και απαιτεί μεγαλύτερη δύναμη προκειμένου να αντενεργήσει, εάν δεχθεί άμεση αντίδραση. Η ορμή, όμως, της γροθιάς μπορεί να μεταβληθεί με την εκτέλεση κυκλικού μπλοκαρίσματος πολύ πιο εύκολα. Άρα η κυκλική κίνηση απαιτεί μικρότερη ισχύ διατηρώντας με αυτό τον τρόπο τη δύναμη.

Συνιστάται ακόμη η εφαρμογή της πράξης της ακολουθίας. Έτσι, οι γροθιές διδάσκονται σε παραλλαγές, στοιχείο ιδιαίτερα σημαντικό για τις γυναίκες, μια και φαίνεται μάλλον δύσκολη για αυτές η αναχαίτηση της επίθεσης με μια μόνο γροθιά.

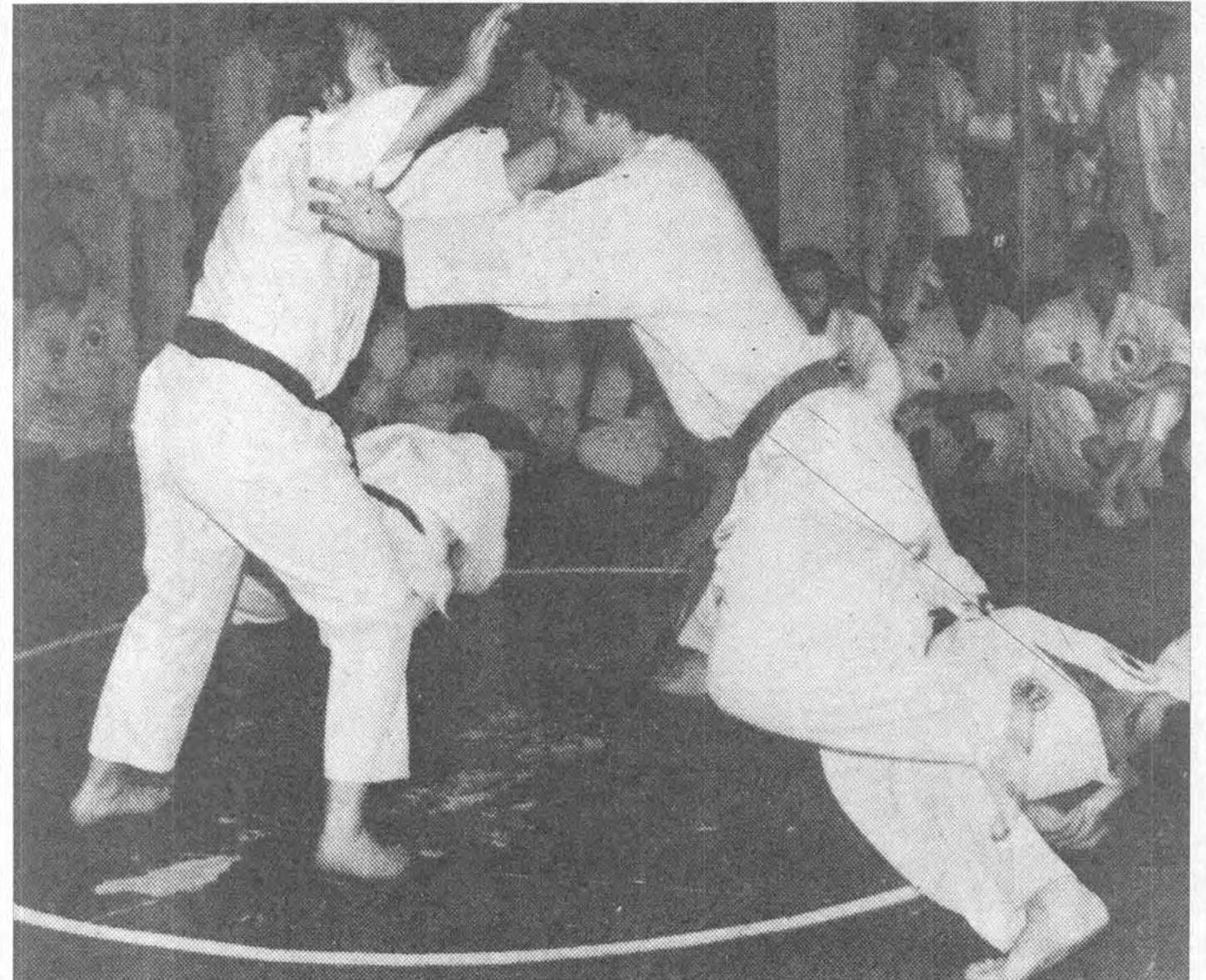
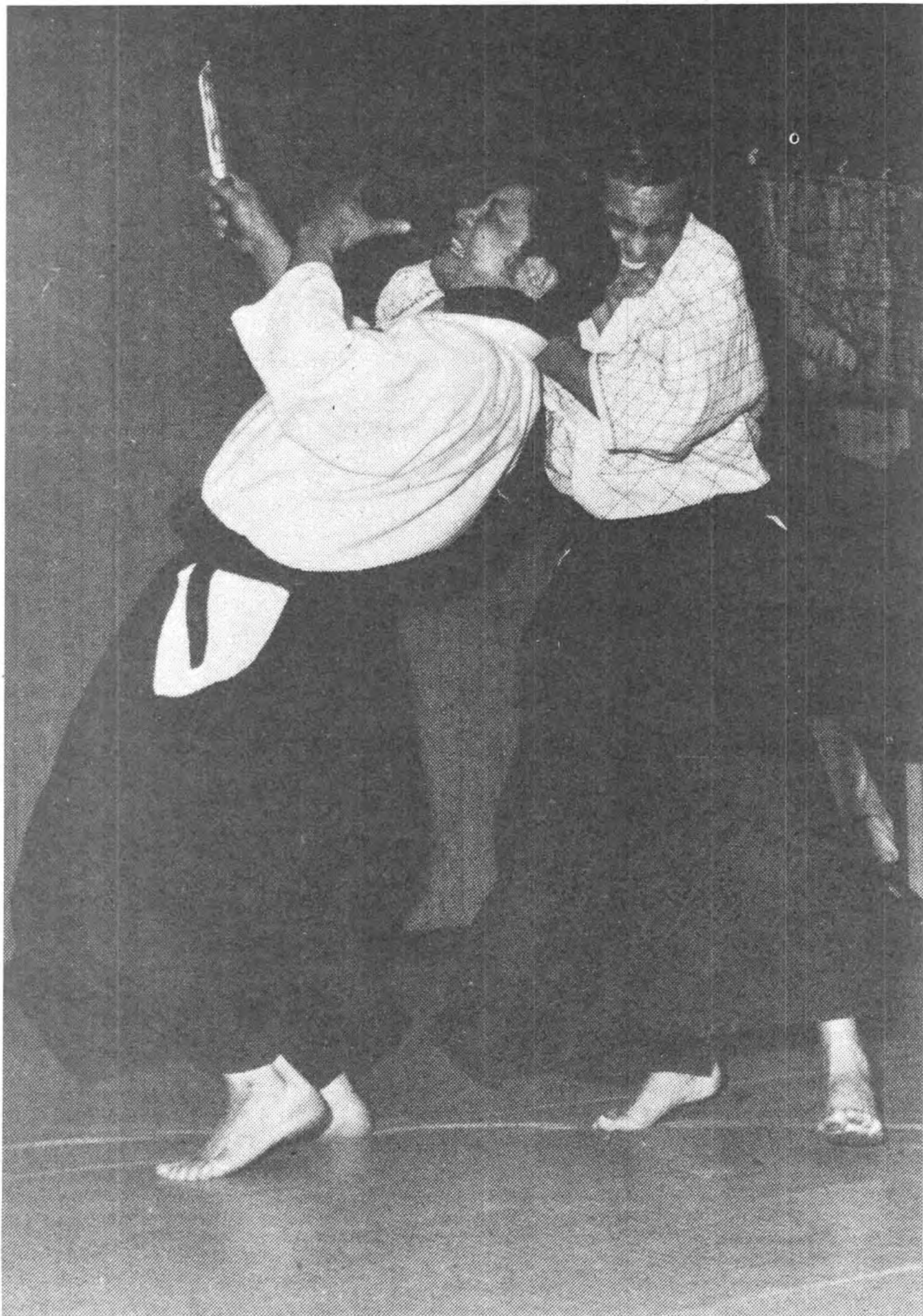
Διάθεση για οπισθοχώρηση

Η μείωση της ορμής του αντίπαλου με γροθιά ή ο αφοπλισμός του (σε περίπτωση που κρατάει μαχαίρι) είναι άλλος ένας σημαντικός παράγοντας. Ο μαθητής της παραμαχητικής τέχνης μαθαίνει να κινεί

το σώμα του προς το μέρος του αντίπαλου και μετά να γυρίζει προς άλλη πλευρά. Αυτή η συμπεριφορά έχει διπλό αποτέλεσμα: Ξαφνιάζει τον αντίπαλο με μια αποφασιστική κίνηση και φυσιολογικά μειώνει την απόσταση της επερχόμενης γροθιάς, μειώνοντας έτσι τη δύναμη. Προφανώς, ένα μεγάλο μέρος πνευματικής ενέργειας κι εξάσκησης απαιτείται, προκειμένου να υπερπηδηθούν τυχόν διαθέσεις προς υποχώρηση, αλλά με το χρόνο οι μαθητές αναπτύσσουν μια νέα πνευματική υπόσταση η οποία βασίζεται στο ένστικτο.

Ο Λιούις συνεργάζεται με τους μαθητές του, προκειμένου να προσεγγίσουν την ιδανική λύση για κάθε άτομο. Κάνει προτάσεις βασισμένες στην ταχύτητα, το συντονισμό και τις διαστάσεις των μαθητών του. Λόγω της αντίληψης τούτης, αρκετές τεχνικές, όπως οι ρίψεις θυσίας, δεν διδάσκονται. Από την άλλη μεριά, ο Λιούις συχνά διδάσκει τεχνικές καφέ ζώνης (άμυνες σε επίθεση με μαχαίρι) στους αρχάριους.

Η τεχνική επιλέγεται και παρουσιάζεται στους μαθητές, εάν εφαρμόζει στην πλειοψηφία των περιπτώσεων. Συχνά ο Λιούις λέει, πως η τάδε ρίψη "δεν είναι κομψή, αλλά κάνει τη δουλειά της". Τεχνικές που είναι δύσκολες στο μπλοκάρισμα ή προσφέρουν το πλεονέκτημα στο χειρισμό είναι οι πιο αγαπημένες του. Αντί να διδάξει μια σειρά από ρίψεις, ο Λιούις απαιτεί από τους μαθητές του να μάθουν 1-3 ρίψεις πο

λύ καλά. Μετά, κάνει επέκταση διδάσκοντας τις παραλλαγές αυτών των ρίψεων.

Περιπτώσεις τραυματισμού

Αμφότεροι οι Λιούις και Περέιρα προσπαθούν ν'απομακρύνουν το συναίσθημα του φόβου και να δημιουργήσουν εκείνο της εμπιστοσύνης στους "μαθητές τους" πάντα με μέτρο όμως. Τους έχουν προειδοποιήσει για περίπτωση τραυματισμού* παράλληλα, τους διδάσκουν ποιές είναι οι ευαίσθητες περιοχές, τις οποίες σε περίπτωση επίθεσης οφείλουν να προσφυλάξουν και ποιές είναι άτρωτες. Οι μαθητές προτιμούν να μαχαιρωθούν στο χέρι ή το πόδι, παρά στο στομάχι και στα έντερα, όπου κάθε χτύπημα με μαχαίρι μπορεί να αποβεί μοιραίο. Σε περίπτωση γροθιάς στο πρόσωπο, τα πλάγια ή ο θόλος του κρανίου προτιμούν

ται από τη μύτη ή τα μάτια, πράγμα που θα μπορούσε να προκαλέσει ζάλη ή δάκρυσμα και το οποίο θα αναχαίτιζε την αντίσταση του θύματος. Αυτή η πειθαρχημένη, υπό τύπον στρατιωτικών όρων, μέθοδος αντανακλά το υπόβαθρο των Περέιρα και Λιούις.

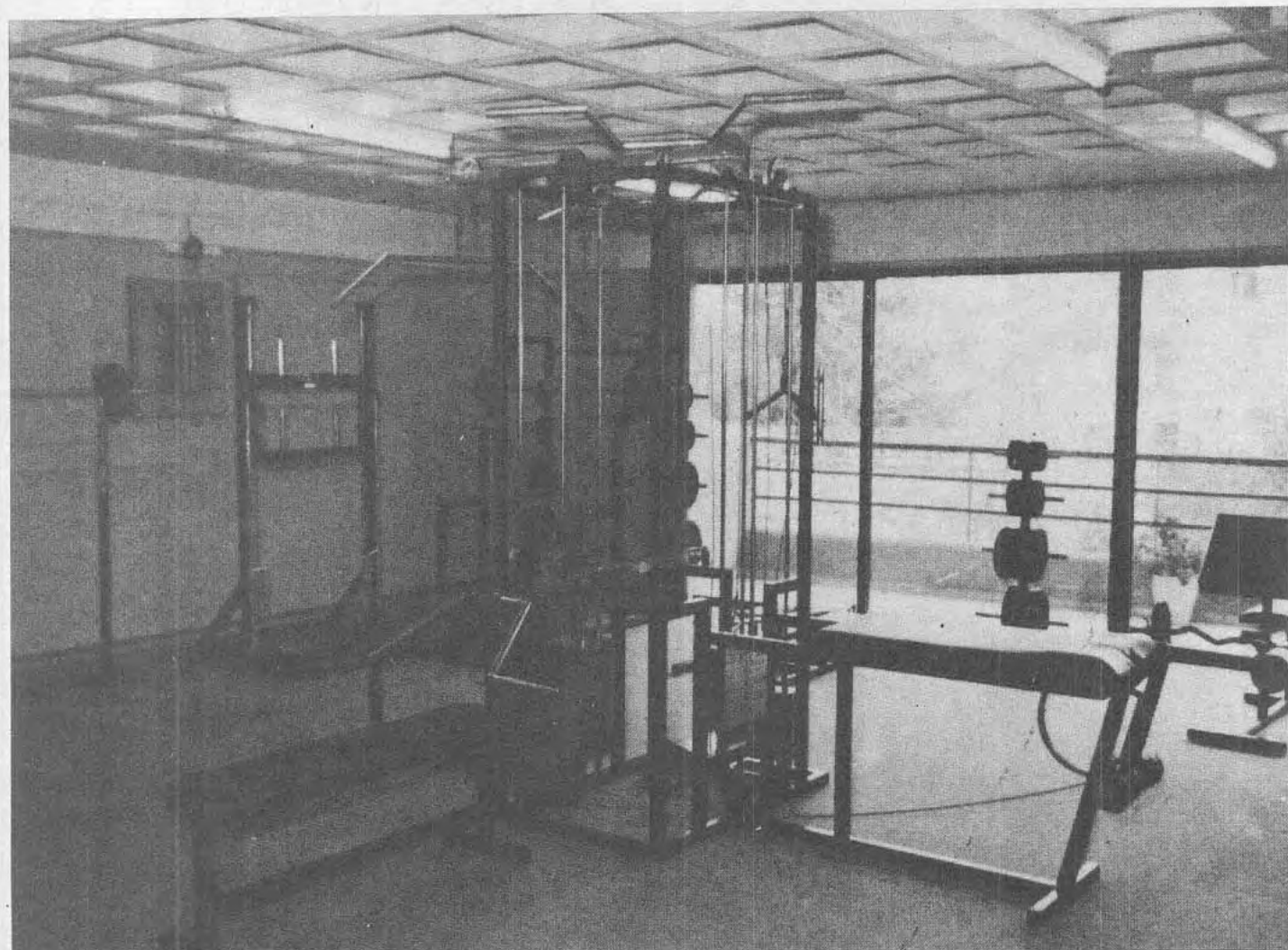
Ο Λιούις παλιά είχε υπηρετήσει σαν αξιωματικός στους πρασινοσκούφηδες με την ιδιότητα του Νομικού Συμβούλου. Ο Περέιρα, δάσκαλος του Λιούις, δίδαξε μινιάμα-ρίου τζουτζούτσου για 20 χρόνια στη σχολή Τρέμοντ στο Μπρονξ της Ν. Υόρκης.

Ο Λιούις δίδαξε την παραμαχητική τέχνη στο Πανεπιστήμιο Νόρδγουέστερν.

"Οι μαθητές μου πρέπει να μάθουν να επιζούν", λέει. "Άσχετα από τις συνθήκες ή τι ζημιά, πρέπει να επιμείνονται σε τούτο".

Μασάε Μασουμότο

ΜΙΑ ΛΕΠΤΗ ΔΙΕΥΚΡΙΝΗΣΗ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ

Στο περιοδικό "Σούπερ Καράτε", τεύχος 2, σελ 45, δημοσιεύτηκε μια διαφήμιση της "E & D INTERNATIONAL LTD.", των Αδελφών Καζακέα, όπου μεταξύ των άλλων φαίνεται η φωτογραφία αυτής της σελίδας, τριγυρισμένη από τις επιγραφές και λεζάντες:

ΕΠΙΣΗΣ: ΟΡΓΑΝΑ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ
ΓΙΑ ΣΠΙΤΙΑ ΚΑΙ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΑ
ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

Γράψτε μας για περισσότερες πληροφορίες στην διεύθυνση:

... Και λοιπά, και λοιπά!

Επειδή το όλο "σύστημα", έντεχνα παρουσιασμένο, δίνει την εντύπωση, ότι το πολυσύνθετο όργανο που φαίνεται στη φωτογραφία κατασκευάστηκε από την "E & D INTERNATIONAL", η οποία ζητάει (κι όλας!) και αντιπροσώπους και οι ενδιαφερόμενοι να γράψουν στην τάδε διεύθυνση για πληροφορίες, και επειδή η όλη αυτή παρουσίαση θίγει τα νόμιμα συμφέροντά μου, είμαι αναγκασμένος να κάνω τις επόμενες διευκρινήσεις:

1. Το πολυσύνθετο όργανο της φωτογραφίας, όπως και όλα τα όργανα γυμναστικής του γυμναστηρίου

HAGAKURE, των αδελφών Καζακέα κατασκευάστηκαν και προμηθεύτηκαν (τα εισαγωγής) στο HAGAKURE με σχέδια, επίβλεψη και ευθύνη του θύμιου Περισίδη. Για τον εξοπλισμό αυτό, συνδυάστηκαν ένας κατασκευαστής οργάνων γυμναστικής, δύο μηχανουργεία, ένα χυτήριο και δύο επιμεταλλώσεις, όλοι συνεργάτες-κατασκευαστές, κάτω από τον συντονισμό κι υπεύθυνη επίβλεψη του θύμιου Περισίδη.

2. Όταν η εγκατάσταση έγινε στο HAGAKURE και ο θύμιος Περισίδης πήγε να φωτογραφήσει την δουλειά του, όπως είχε προσυμφωνηθεί, οι αδελφοί Καζακέα του αρνήθηκαν την είσοδο.

3. Επειδή ο εξοπλισμός αυτού του γυμναστηρίου έγινε με θυσίες, για να χρησιμοποιηθεί και σαν έκθεση (πάντα κατά τα προσυμφωνηθέντα) των κατασκευών του ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ, αισθάνομαι ιδιαίτερη πικρία παρατηρώντας την έμμεση παραποίηση της αλήθειας.

4. Παρ'όλα αυτά, πάντα ισχύει για κάθε ενδιαφερόμενο να πηγαίνει να τα βλέπει στο HAGAKURE και να έρχεται σε μένα να κάνει τις παραγγελίες του.

Με βαθεία Ιαπωνική υπόκλιση,
θύμιος Περισίδης

ΑΓΩΝΕΣ-ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ-ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΟΠΩΣ ΜΑΣ ΤΙΣ ΣΤΕΛΝΟΥΝ ΣΥΛΛΟΓΟΙ, ΣΧΟΛΕΣ ΚΑΙ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΑ ΑΠΟ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Για όλους τους Συλλόγους, τις Σχολές και τα Γυμναστήρια:
Στείλτε μας νέα και φωτογραφίες για τις δραστηριότητές σας. Ευχαρίστως θα τα δημοσιεύουμε (πάντα βέβαια μέσα στα λογικά πλαίσια.)

ΝΕΑ - ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΣΥΛΛΟΓΟΥΣ, ΣΧΟΛΕΣ ΚΑΙ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΑ

ΤΑΕ-ΚΒΟΝ-ΝΤΟ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

Αλεξ/πολη, 9/7/85

Κύριε Περισίδη,

Γεια σας.

Πολλές φορές σας έχω γράψει, άλλοτε για να σας επαινέσω, άλλοτε για να σας υποδείξω κάτι κτλ., όσον αφορά βέβαια το "ΔΥΝΑΜΙΚΟ".

Αυτή τη φορά σας εκφράζω πικρία και παραπονούμαι εγώ, βασικά, και ένας ολόκληρος κόσμος του ΤΑΕΚΒΟΝ-ΝΤΟ στην Ελλάδα, που δουλεύει γι' αυτό, άλλοι βέβαια επαγγελματικά κι άλλοι απλά και μόνο από αγάπη γι' αυτό το άθλημα.

Στο τελευταίο τεύχος του "Δ", το μισό ασχολείται με το Τζούντο, το 1/4 έχει διαφημίσεις (μέχρι αστεράκια πουλάτε, δεν ξέρω αν τα αστεράκια πρέπει να τα μαθαίνουν τα παιδιά στις πολεμικές τέχνες και αν πρέπει να πουλιούνται ελεύθερα δι'αλληλογραφίας, ίσως βγάζουμε τώρα και Έλληνες Νίντζα) και το υπόλοιπο 1/4 του περιοδικού περιέχει ό,τι άλλο θέλεις εκτός από ΤΑΕ-ΚΒΟΝ-ΝΤΟ. Το ΤΚΝ δεν είναι το επίσημο άθλημα του ΣΕΓΑΣ;

Στις 23-24/3/85 έγινε στη Λάρισα το 2ο Πανελλήνιο Ανδρών-Γυναικών, στις 4-5/5/85 έγινε στην Αλεξανδρούπολη το 2ο Πανελλήνιο Διασυλλογικό Παίδων-Παμπαίδων, Παγκορασίδων-Κορασίδων, στις 15-16/6/85 έγινε στην Αθήνα το 6ο Πανελλήνιο Ανδρών-Γυναικών (εδώ σας είδα που παίρνατε φωτογραφίες) και στις 13-14/7/85 θα γίνει στη Θεσ/νίκη το 3ο Πανελλήνιο Εφήβων-Νεανίδων.

Δεν σας λένε τίποτα αυτές οι επίσημες διοργανώσεις του ΣΕΓΑΣ και σας ενδιαφέρει τι έκανε το

τάδε και το δείνα (δεν κατονομάζω, για να μην δημιουργήσω δυσαρέσκεια) σύστημα, από δήθεν επιδείξεις, μέχρι τι άλλα "καραγκιοζιλίκια" δεν ξέρω;

Παρακαλώ να με συγχωρήσουν οι αθλητές και φίλοι που αναφέρομαι πιο πάνω, αλλά δυστυχώς τα νέα τρέχουν γρήγορα και μαθαίνουμε τι γίνεται πιο κάτω. Επίσης, παρακαλώ να με συγχωρήσετε κι εσείς για τις υποδείξεις, αλλά, αν θυμούμαι καλά, εσείς μας δώσατε αυτό το δικαίωμα από τότε που ξεκινήσατε τον αγώνα για τα παράνομα γυμναστήρια και τους ψευτοδασκάλους, που αυτά που διδάσκουν τα έχουν μάθει σχεδόν όλα από τις ταινίες Καράτε του κινηματογράφου.

Εύχομαι στο μέλλον να προσέχετε περισσότερο το ΤΑΕΚΒΟΝ-ΝΤΟ' είναι άθλημα του μέλλοντος και του αξίζει.

Ευχαριστώ, που με διαβάσατε,

ΣΑΒΒΑΣ ΣΑΛΓΚΑΜΗΣ
ΠΟΛΗ

Φίλε μας, Σάββα Σαλγκάμη,

Δεν λέω όχι! Έχεις 50% δίκιο. Και δεν δέχομαι παραπάνω, γιατί κάθε φορά που κάνω προσπάθεια να πιάσω συστηματικά το ΤΚΝ, πάντα κάποια δυσκολία βρίσκω. Δεν υπάρχει χρονική ευχέρεια να "κυνηγώ" τα νέα του. Και αυτά πρέπει να είναι συνεχή. Αν, λοιπόν, πάω στον ΣΕΓΑΣ δύο-τρεις φορές και δεν βρω αυτά που χρειάζομαι, για διάφορους λόγους, τότε σπάει αυτή η συνέχεια. Πάλι πά ντως θα προσπαθήσω.

ΤΑΙ-JUTSU KARATE KOBUDO, ΡΟΔΟΣ

Χατζηπέτρος Αντώνιος Εκπαιδευτές Πολεμικών
Χατζηπέτρος Ιωάννης τεχνών.

Παρουσία πλήθους θεατών, έγιναν το Σάββατο, 15 Ιουνίου, 1985, στα γυμναστήρια ERMIS, οι καθι

ερωμένες εξετάσεις ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ, με σκοπό τη προαγωγή των μαθητών σε ανώτερες ζώνες και Κίου, σε συνδιασμό και με μια απολαυστική επίδειξη της τέχνης τους. Τις επιδείξεις "άνοιξε" με τέσσερα τρομερά λάκτισμα ο εκπαιδευτής της σχολής, Χατζηπέτρος Αντώνιος, σπάζοντας τρεις τσιμεντόλιθους σε κάθε λάκτισμα (1ο λάκτισμα γιόκο-γκέρι, 2ο λάκτισμα μαουσί-γκέρι, 3ο λάκτισμα ουσίρο-

Με μαθητές της σχολής στη Ρόδο.

Ο εκπαιδευτής Αντώνης Χατζηπέτρος σε εναέριο λάκτισμα, μπροστά σε μαθητές της σχολής.

Ο Αντώνης Χατζηπέτρος με τα έξι παιδιά του. Μια οικογένεια Καρατέκα.

13

Αχ, αυτός ο δαίμονας του τυπογραφείου, τι μας έκανε πάλι, με αποτέλεσμα να έχουμε διαμαρτυρίες και από τους δύο. Πρόκειται για τους δύο αξιόλογους συλλόγους Τζούντο που γράψαμε ανάποδα τις ομάδες τους στο προηγούμενο τεύχος. Το σωστό είναι επάνω το Τζούντοκαν Χολαργού και κάτω ο Σύλλογος Νέων Λιοσίων, και συγγνώμη, αυτά συμβαίνουν.

γκέρι και 4ο ένα εντυπωσιακό λάκτισμα στον αέρα, κατά το οποίο διαλύθηκαν οι τσιμεντόλιθοι που κρατούσε ένας μαθητής καθημένος στους ώμους ενός δευτέρου. Τέλος, με ένα χτύπημα του χεριού (κεντσούι) πλάγιο μέρος της γροθιάς, κατόρθωσε να σπάσει 7 τσιμεντόλιθους, σημειώνοντας έτσι ένα πραγματικά πολύ σπάνιο ρεκόρ. Τις επιδείξεις συν έχισε ο σενσέι Χατζηπέτρος Ιωάννης, 12 χρονών, γιος του πρώτου, με ένα φοβερό (κεντούι) κατόρθω σε να σπάσει 4 τσιμεντόλιθους, σημειώνοντας έτσι ένα πολύ σπάνιο ρεκόρ για την τόσο μικρή του ηλικία. Τέλος, στις εξετάσεις έλαβαν μέρος άλλα 76 άτομα, από 5 έως 45 χρονών, με άψογη παρουσίαση, αλλά, όπως δήλωσε ο εκπαιδευτής τους, κρίνοντας πολύ αυστηρά για το δικό τους καλό, προήγαγε μόνο 32. Κατά τις εξετάσεις, οι αθλητές εξετάστηκαν σε ΚΑΤΑ, ΒΑΖΑ (τεχνικές), ΚΟΥΜΙΤΕ, ελεύθερο αγώνα, ΦΟΥΛ ΚΟΝΤΑΚΤ και ΚΟΜΠΟΥΝΤΟ όπλα ΜΠΟ, ΧΑΜΠΟ, ΤΟΝΦΑ, ΣΑΙ, ΝΟΥΝΤΣΑΚΟΥ. Μεγάλη επιτυχία σημείωσαν οι προχωρημένοι αθλητές της σχολής και οι μεγάλες ζώνες στα όπλα ΚΟΜΠΟΥΝΤΟ εκπλήξεις κι οι τζούντο ΚΑΡΑΤΕΚΑ.

Πολλά χειροκροτήματα και ενθουσιασμοί εκδηλώθηκαν από τους θεατές κατά τη διάρκεια επίδειξης τεχνικών αυτοάμυνας.

Ίδιαίτερα εντυπωσίασαν και κατέπληξαν το κοινό τρία 9χρονα κορίτσια, με τεχνικές που βρίσκουν εφαρμογή στην καθημερινή μας ζωή. Τέλος, η 9χρονη Φανούλα Χατζηπέτρου έκλεισε το πρόγραμμα των εξετάσεων, κλέβοντας την παράσταση με την εφαρμογή ΚΑΤΑ με 12 αντιπάλους, που τους εξουδετέρωσε σε χρόνο 15".

Τέλος, εξετάστηκαν όλοι σε προφορικές εξετάσεις.

Οι επιτυχόντες είναι οι:

1. Αχιολάς Δημήτριος	Καφέ ζώνη	4 Κύου
2. Χατζηπέτρου Φανή	Καφέ ζώνη	
3. Χειμωνέτος Γεώργιος	Καφέ ζώνη	
4. Χατζηπέτρου Σωτηρία	Μπλε ζώνη	
5. Κύρης Στέλιος	Μπλε ζώνη	
6. Μορφωπός Ζαχαρίας	Μπλε ζώνη	

7. Περαντινός Αριστείδης	Μπλε ζώνη	1 Κύου
8. Μορφωπός Λουκάς	Μπλε ζώνη	
9. Φυλτζανίδης Ανδρέας	Μπλε ζώνη	
10. Θεοδοσίου Γεώργιος	Μπλε ζώνη	
11. Φυλτζανίδης Ιωάννης	Μπλε ζώνη	
12. Ξεπαπαδάκης Εμμανουήλ	Πράσινη ζώνη	3 Κύου
13. Περαντινού Ευαγγελία	Πορτοκαλί ζ.	4 Κύου
14. Χατζηπαρασκευά Μαρία	Πορτοκαλί ζ.	2 Κύου
15. Μαλλιάκας Αναστάσιος	Πορτοκαλί ζ.	2 Κύου
16. Μαλλιάκας Κων/νος	Πορτοκαλί ζ.	4 Κύου
17. Ζουγαράκης Νικόλαος	Κίτρινη ζώνη	
18. Καβαλιέρος Κων/νος	Κίτρινη ζώνη	1 Κύου
19. Παπασταματίου Φίλιππος	Κίτρινη ζώνη	1 Κύου
20. Μανθαίος Μιχαήλ	Κίτρινη ζώνη	1 Κύου
21. Παπαμάρκος Κων/νος	Κίτρινη ζώνη	1 Κύου
22. Καραγιάννης Θεόδωρος	Κίτρινη ζώνη	3 Κύου
23. Αρβανίτης Ιωάννης	Κίτρινη ζώνη	
24. Τεμερζής Βασίλειος	Κίτρινη ζώνη	1 Κύου
25. Καβάλλας Νικόλαος	Κίτρινη ζώνη	
26. Στεφανάκης Νικόλαος	Κίτρινη ζώνη	
27. Θεοδοσίου Μιχαήλ	Κίτρινη ζώνη	2 Κύου
28. Χατζηπέτρος Νεκτάριος	Κίτρινη ζώνη	
29. Μιαούλη Ειρήνη	Λευκή ζώνη	1 Κύου
30. Ισκάς Νεκτάριος	Λευκή ζώνη	1 Κύου
31. Βαμβακάς Γεώργιος	Λευκή ζώνη	1 Κύου
32. Μιαούλη Μαρία	Λευκή ζώνη	1 Κύου

Υ.Σ. Όσοι από τους αθλητές και μέλη του γυμναστηρίου ΕΡΜΗΣ επιθυμούν να παρακολουθήσουν τη ΒΙΝΤΕΟΚΑΣΕΤΑ που γυρίστηκε καθ' όλη τη διάρκεια των εξετάσεων μπορούν να τη ζητήσουν ΕΝΤΕΛΩΣ ΔΩΡΕΑΝ από τα εξής VIDEO CLUBS: ROCKY VIDEO (Στ. Κωτιάση 29), ΑΝΑΛΥΨΗ VIDEO (Μαλώνας) και VIDEO PHILIP (Μεσσαναγρού 42).

ΠΡΟΣΟΧΗ: Το κάθε μέλος του γυμναστηρίου ΕΡΜΗΣ για να προμηθευτεί τη βιντεοκασέτα, θα πρέπει να φέρει την κάρτα ΜΕΛΟΥΣ.

Σας ευχαριστούμε,

Οι εκπαιδευτές της σχολής
Χατζηπέτρος Αντώνιος
Χατζηπέτρος Ιωάννης
ΤΑΙΤΣΟΥ ΚΑΡΑΤΕ ΚΟΒΟΥΔΟ

**ΣΗΜΕΡΑ ΚΙ ΟΛΑΣ
ΓΡΑΦΤΕΙΤΕ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ ΣΤΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ.**

**ΔΙΑΛΕΞΤΕ ΤΗ ΣΕΙΡΑ ΠΟΥ ΣΑΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ
(ΜΑΧΗΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ - ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΔΙΑΠΛΑΣΗ - ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ)
ΚΑΙ ΣΤΕΙΛΤΕ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΑΓΗ ΜΕ ΤΗΝ ΑΞΙΑ 10 ΤΕΥΧΩΝ
ΣΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: Ε. ΠΕΡΣΙΔΗ, Ρ.Ρ. ΕΞΑΡΧΕΙΑ, ΑΘΗΝΑ 100 22.**

**ΜΕ ΑΥΤΟ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ, ΤΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ ΜΟΛΙΣ ΒΓΑΙΝΕΙ
ΘΑ ΕΡΧΕΤΑΙ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ.**

Πανελλήνιοι Τζούντο Γυναικών
5 ΜΑΪΟΥ, 1985

Στο θέμα αυτό που καλύψαμε στο προηγούμενο τεύχος μας (No 6, Το 8), στις σελίδες 20-25, διατυπώσαμε και τις απόψεις μας σε κάποιο ιδιαίτερο σημείο του. Τις επαναλαμβάνουμε εδώ:

Αναφέροντας τα γεγονότα, όπως έπεσαν στην αντίληψή μας, παρατηρήσαμε δύο "παράτραγουδα".

1. Στην κατηγορία των -56 κ. δεν έγινε δεκτή η αθλήτρια Φ. Μπότου του Α.Ο. Παραδείσου (Αμαρουσίου). Η εξήγηση ήταν, πως δεν είχε φτάσει στα χέρια της επιτροπής κλήρωσης το απόγευμα της Παρασκευής 3-5-85 η δήλωση συμμετοχής της από τον σύλλογό της και έτσι δεν είχε συμπεριληφθεί στην κλήρωση. Την Κυριακή το πρωί και πριν από τους αγώνες το παρατήρησε ο προπονητής (και εθνικός διαιτητής) Νίκος Χεκίμογλου και διαμαρτυρήθηκε επιδεικνύοντας και την σχετική επιστολή δήλωσης του συλλόγου του με ημερομηνία 30-4-85. Οι εκπρόσωποι των συλλόγων συσκέφθηκαν και αποφάσισαν να γίνει δεκτή η αθλήτρια Μπότου, μια και στην κατηγορία της έπαιζαν η κάθε μία με όλες, αν κανείς από τους αντιπροσώπους συλλόγων δεν έφερνε αντίρρηση. Έφερε αντίρρηση, όμως, ο κ. Σολόπουλος, πρό-

εδρος του "Σπύρου Λούη" και έτσι η Μπότου δεν έπαιξε.

Τασσόμαστε απεριφραστα ENANTION αυτής της απαράδεκτης συμπεριφοράς του κ. Σολόπουλου και το νίζουμε, ότι τέτοιου είδους "μικροπρεπή" συλλογικά συμφέροντα αποτελούν τροχοπέδη για το άθλημα και επίσης, αν θέλουμε να είμαστε τόσο αυστηροί με τους άλλους, να περιμένουμε και οι άλλοι να γίνουν αυστηροί με μας!

2. Το δεύτερο "παράτραγουδο" ήταν η καταγγελία, πως η αθλήτρια Σκούταρη του ΕΟΤΚ δεν έγινε δεκτή στα -66 κιλά, γιατί δηλώθηκε τηλεφωνικά την Παρασκευή στις 5 το απόγευμα, ενώ η κλήρωση της κατηγορίας της έγινε στις 4:30! Είμαστε για γέλια! Η περίφημη "οργάνωση" αυτής της "περίφημης" κλήρωσης μας έχει "κουφάνει" πολλαπλώς! Από ό,τι καταλάβαμε, στις κληρώσεις του τζούντο τόσα χρόνια έχουν γίνει τόσα πολλά, που θα μπορούσαν να ακυρώσουν όλους τους αγώνες. Αν πούμε μόνο, ό,τι όλα γίνονται με ανοιχτά χαρτιά και μπορεί "κάποιος" να κατευθύνει τους αθλητές του, όπου συμφέρει, φτάνει!

Θα είναι λίγο δύσκολο για την αυτοκέφαλη ομοσπονδία που θα αναλάβει σε λίγες μέρες να είναι αυστηρή προς όλους τους άλλους και ... τόσοσο πολύ επιεικής προς ... σεαυτήν!

Θύμιος Περισίδης

Σχετικά με το θέμα αυτό, πήραμε την επόμενη επιστολή από τον κ. Σολόπουλο, την οποία και δημοσιεύουμε λόγω ... Δημοκρατίας. (Σημειώστε, ότι επόμενες φορές θα κόβουμε τουλάχιστον τα 9/10, που δεν ... χρειάζονται άλλωστε, γιατί η πολλή δημοκρατία κάνει κακό.)

Από τον Θέμη Σολόπουλο

Πρόεδρο του Συλλόγου Τζούντο "ΣΠΥΡΟΣ ΛΟΥΗΣ"

Θέμα: Οι Δημοσιεύσεις στο τεύχος Νο.6, Το σελ. 20-25, σχετικά με τα "παράτραγουδα" στους Αγώνες Τζούντο Γυναικών.

Μαρούσι 1/8/1985

κ.ε. Περισίδη,

στο τεύχος αριθ. I τόμος 3 (1979) σελ. 42, 43 δίνετε μια συμβουλή σε αναγνώστες σας που είναι η παρακάτω: "Από την άλλη μεριά μια πρόκληση δεν είναι απαραίτητο να βρῖσκει απάντηση. Μπορεί και να αδιαφορήσει κανείς. Η αδιαφορία δεν σημαίνει αδυναμία αλλά ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ"

Παρ'όλο που θα μπορούσαμε να ακολουθήσουμε την συμβουλή αυτή αφού πιστεύουμε πως το κείμενό σας είναι προκλητικό όμως δεν το κάνουμε διότι ~~###~~ σε ορισμένες περιπτώσεις η πληροφόρηση των αναγνωστών σας ~~κ.ε.~~ αλλά και άλλων ενδιαφερομένων πρέπει να είναι αμφίπλευρη και όχι μονόπλευρη. Θεωρούμε απαράδεκτο λάθος ενός δημοσιογράφου ή τελοσπάντων κάποιου που δημοσιογραφεί η έλλειψη αυτή διότι η δημοσιογραφική δεοντολογία κ. Περισίδη είναι η διασταύρωση πληροφοριών η μελέτη τους, η καταγραφή των γεγονότων στην πληρέστερη μορφή τους και η ψηλάφηση και απόδοση της αλήθειας. Στο κείμενο όμως μέσα στο οποίο αναφέρεται και το όνομά μας δεν υφίσταται τίποτα από τα παραπάνω γιαυτό έχουμε το δικαίωμα να σας φέξουμε και για προσωπικούς αλλά και γενικώτερους λόγους που πιθανόν να αντιλαμβάνεστε.

Στο κείμενό σας γράφετε "θα ήταν ουσιαστική παράληψη αν δεν αναφέραμε για κάποια λεπτά σημεία της οργάνωσης των αγώνων που οδήγησαν σε δυσαρέσκειες, εξαίρεση αθλητριών από τους αγώνες και μείωση του Αθλητικού Πνεύματος του τζούντο. Κατ'αρχήν ουσιαστική παράληψη για μας είναι ότι δεν κάνατε τίποτα ~~#####~~ συμβουλές, συστάσεις-στην περίπτωση αυτή, ώστε άτομα που κατευθύνουν τις αγωνιστικές τύχες συλλόγων να είναι προσεκτικότεροι ακολουθώντας συγχρόνως τους κανόνες και τους κανονισμούς, πράγμα που θα είχε σαν αποτέλεσμα ένα καλύτερο κλίμα αγώνων με ταυτόχρονη την συμβολή τους στην ύπαρξη Αθλ. Πνεύματος που αναφέρατε στο κείμενό σας. Αλλά πέραν όλων των άλλων να σημειώσουμε ότι ενεργώντας έτσι θα προσφέρατε σωστές υπηρεσίες στον αθλητισμό γενικώτερα αλλά και στο τζούντο ειδικώτερα. Πιστεύουμε δηλ. ακράδαντα πως μέσα από μια παιδευτική μορφή κειμένων θα είχαμε λιγότερες δυσαρέσκειες, εξαίρεσεις αθλητών και αθλητριών που εμάς προσωπικά μας λυπεύ αφάνταστα καθότι από 11 ετών ασχολούμαστε με τον αθλητισμό σαν αθλητές -με το τζούντο επί 29 χρόνια- και αντιλαμβανόμαστε την ψυχική ταλαιπωρία των αθλητών που από παραλείψεις άλλων δεν συμμετέχουν στον αγώνα. Και κάτι άλλο κ. Περισίδη, για μας ο Αθλητισμός είναι κοινωνική δραστηριότητα ύψιστης σημασίας, τόν υπηρετήσαμε, τόν υπηρετούμε και θα τον υπηρετήσουμε με συνέπεια και ευθύνη και ας μάθουν όμως μερικοί να βλέπουν την δική μας συνέπεια και ευθύνη και ας προσπαθήσουν να συμπλεύσουν, αν όχι, άξιος ο μισθός τους.

Λίγα λόγια για το Αθλ. Πνεύμα φυσικά με μια μικρή παρατήρηση ότι μόνο ένα Αθλ. Πνεύμα υπάρχει, ~~##~~ τώρα βέβαια αν εσείς ανακαλύψατε και αθλητικό πνεύμα του τζούντο ειδικά σας το συγχωρούμε. Η μείωση του Αθλ. Πνεύματος κύριε Περισίδη προϋποθέτει και την ύπαρξη του. Εκείνοι όμως που δεν σέβονται κανονισμούς, διακηρύξεις και προσπαθούν άλλα να ισχύουν για τους και άλλα για τους άλλους δείχνει φανερά ότι δεν διαθέτουν κάτι τέτοιο και λυπούμαστε ειλικρινά που δεν το είχατε αντιληφθεί. (Όμως παρ'όλα αυτά την έλλειψή του την βρήκατε στο πρόσωπό μας εκτός βέβαια και αν κάνουμε λάθος σαυτήν μας την εκτίμηση).

Λέτε, ότι παρατηρήσατε 2 παράτραγουδα. Έχουμε λόγους να πιστεύουμε ότι τουλάχιστον στην περίπτωση ^{1ης} Φ. Μπότου δεν είσασταν

εκελ. Άρα πληροφορηθήκατε τα γεγονότα. Έτσι δέν είναι ;Εκείνοι πού σας πληροφορήσαν λοιπόν τα συμβάντα,σας τα μετέφεραν όπως ήθελαν. Εσείς δεν θάπρεπε να αναζητήσετε καλ την ALTERA PARS ; Δεν πειράζει .όμως, νέος είστε,θα μάθετε.Πως να το κάνουμε κύριε Περισόδη,δεν είναι δυνατόν η προκήρυξη των αγώνων να θέτει όρια χρονικά καλ άλλα για συμμετοχή,οι υπαύθυνοι νά τα τηρούν αλλά καλ να κατηγορούνται γιαυτήν την εμμονή τους στην ούσία του πράγματος επειδή μερικοί δέν θέλησαν η δέν μπόρεσαν να τα τηρήσουν.Καλ όχι μόνο αυτό αλλά καλ προσπάθησαν να παρακάμψουν την υπεύθυνη Επιτροπή Κλήρωσης όπως θα δείτε παρακάτω. Καλ αυτά όλα σας βρίσκουν σύμφωνο.

Δεν θα βρείτε ποτέ στις πράξεις μας καλ προθέσεις ληνος αδικίας πρδς κάθε κατεύθυνση καλ αυτό θα πρέπει να γίνει κατανοητό σύντομα από εκείνους πού σχεδόν συστηματικά προσπαθούν να μήν ακολουθοθν ότι ισχύει για όλους.Καλ για να τελειώνουμε να είστε βέβαιος όπως εμείς ότι πρωταρχικό στοιχείο για την ύπαρξη Αθλητ. Πνεύματος είναι ο σεβασμός των Κανόνων καλ Κανονισμών σε συνάρτηση με τον σεβασμό πρδς τους αντιπάλους σε όλα τα πεδία.Από την στιγμή πού κάποιος πιστεύουν ότι άλλα πρέπει να ισχύουν γιατους καλ άλλα για τους άλλους-πού έτσι αδικούνται-κάθε αναφορά στο θέμα είναι το λιγότερο αστεία.

Με την προκήρυξη τών αγώνων ανέλαβα την ευθύνη της κλήρωσης μαζί με άλλους.Με παρέμβαση δική μου,στην διάρκεια συζητήσεων για την επίλυση ωρισμένων προβλημάτων , άλλαξε η μέρα κλήρωσης από Τετάρτη πού γινόταν ως τότε σε Παρασκευή ώστε να διευκολυνθούν οι προπονητές των Συλλόγων -εξαντλώντας μεγαλύτερο χρόνο μέχρι τους αγώνες -για να συγκροτήσουν τις ομάδες τους κατά τον καλύτερο τρόπο. Έτσι καλ έγινε.Για πρώτη φορά ίσως ξεκινήσαμε στην ώρα μας -παρά τις πιέσεις-αποφασίσαμε καλ πραγματοποιήσαμε κανείς δεκτός εκ των υστέρων Προσπαθήσαμε να βάλουμε λίγη τάξη καλ το πετύχαμε.

Δινετε την πληροφορία πως ο κ.Χεκίμογλου διαμαρτύρεται την Κυριακή τό πρωι καλ πριν από τους αγώνες(πού έτσι τους καθυστερεί) Σωστά. Όμως ,πρέπει να προσθέσουμε πως έθεσε τό θέμα καλ την προηγούμενη μέρα(Σάββατο) καλ εζήτησε από την αγωνόδιο επιτροπή-κατά την γνώμη μας προσπάθησε να παρακάμψει την επιτροπή κλήρωσης-να λάβει θέσει καλ να επιτρέψει σε αθλητή του να λάβει μέρος στους αγώνες(Η ζύγιση είχε τελειώσει)Πάνω σαυτό γιατί ο πληροφοριοδότης σας δεν σας το ανέφερε; Μήπως επειδή η Αγων.Επιτροπή ευθυγραμμίστηκε με την Ε. κλήρωσης;Επανερχεται λοιπόν ο κ.Χεκίμογλου στους αγώνες γυναικών ενώ θάπρεπε-κατά την ταπεινή μας γνώμη-να τηρήση τους κανονισμούς καλ να αναζητήση άλλου ευθύνες καλ παραλείψεις,καλ όχι ιδιαίτερη μεταχείρηση σε σύγκριση με άλλους συλλόγους πράγμα αχαρακτήριστο.Λέτε πως ο κ. Χεκίμογλου επέδειξε την σχετική επιστολή δήλωσης.Εμείς δεν θέσαμε εν αμφιβόλω την αποστολή ούτε καλ θα μπορούσε να μας ενδιαφέρει. Εμάς μας ενδιέφερε όπως είναι φυσικό η παραλαβή του εγγράφου βάσει του οποίου γίνεται η κλήρωση.Αλλά καλ επί της αποστολής ας μας επιτραπή να έχουμε γνώμη για το καλό του αθλήματος καλ φυσικά συμβουλευτικά.

Δεν στέλνεται έγγραφο τέτοιας σημασίας 4 ημέρες πριν τους αγώνες όταν ενδιάμεσα υπάρχει ~~ααργλα~~(Ιη Μαίου)Τα γεγονότα μας δικαιώνουν. Στα γραφόμενα σας αποπροσανατολίζετ~~ε~~ σχεδόν τους αναγνώστες σας επιμένοντας στην αποστολή καλ όχι στην παραλαβή από εμάς του εγγράφου.

Καλ ερχόμαστε στην περιβόητη σύσκεψη εκπροσώπων συλλόγων -στην οποία δεν είμαστε παρών-πάνω στην οποία στηρίζεται το οικοδόμημα των κατηγοριών εναντίον μας.θα θέλαμε να μάθουμε ποιός θέλησε να παρακάμψει την Ε. Κλήρωσης μαυτόν τον τρόπο καλ να επιτύχει πράγματα αντίθετα πρδς την προκήρυξη των αγώνων.Ποιά αρμοδιότητα μπορεί να έχουν εκπρόσωποι συλλόγων όταν υπάρχει υπεύθυνη επιτροπή η οποία μάλιστα -σύμφωνη με τους κανονισμούς-δεν επέτρεψε τελικά την είσοδο στους αγώνες καλ άλλων αθλητών να αποφασίσουν αν θα λάβουν μέρος οι αθλητές του κ. Χεκίμογλου.Η επιτροπή μάλιστα δικαιώθηκε στην αποφασή της από την αγωνόδιο επιτροπή. 24 ώρες πριν.Αλλά εκτός τών άλλων στο γόνατο συγκρότηση κάποιου οργάνου καλ μάλιστα αναρμόδιου μαςπροξενεί θλιβερές σκέψεις για τό μέλλον του αθλήματος(Μπέτε σκύλοι αλέστε)Η αλήθεια είναι πως πετύχαμε την νομιμότητα με την άκαμπτη στάση μας.

Εμείς δεν είμαστε οι μόνοι πού φέραμε αντίρρηση-οπωςλέτε-ήταν καλ ο κ.Πέππας πού πρδς τιμήν του πήρε σαφή θέση στο θέμα.Μήπως καλ αυτός είχε μικροπρεπτή συλλογικά συμφερόντα; Είναι λυπηρό πού παρουσιάζετ~~ε~~ στους αναγνώστες σας τέτοιες θέσεις καλ κατ'αυτόν τον τρόπο πρόσωπα καλ πράγματα.Να είστε βέβαιος πως κατι τέτοιο διευκολύνει μελλοντικές τυχόν ανωμαλίες στην εξέλιξη καλ ανέλιξη του αθλήματος για το οποίο κ ο π τ ε σ τ ε.Αιδώς Αργέλου.

Το επιχείρημά σας πως η αθλήτρια θα έπαιζε με όλες τις αντιπάλους είναι χαρακτηριστικό άγνοιας (;)βασικών αρχών.Φυσικά θα πρέπει να νομίσατε ότι απευθύνεστε σε αφελείς.Ασυγχώρητο λάθος,αφού ~~κατά~~κατάκαποιο τρόπο στην πορεία των αγώνων θα ήταν εύνοια απαράδεκτη σε βάρος άλλων συλλόγων.Γιαυτό μέναμε αμετακίνητοι στις αποφάσεις μας σαν μέλος υπεύθυνο της Ε.κλήρωσης.

Ο κ.Χεκίμογλου υπηρέτησε τα συμφερόντα του συλλόγου του Καλά έπραξε.Εμείς υπηρέτησαμε τα συμφέροντα όλων των συλλόγων,γιαυτό έχουμε την συνείδησή μας ήσυχη.Καλ ας μάθουν όποιοι καλάν είναι αυτοί επιτέλους,ότι πρέπει να δρούν μόνο για τό καλό του αθλήματος.

Η επιπόλαια αλλά καλ επικίνδυνη θέση ότι"στις κληρώσεις του τζούντο τόσα χρόνια έχουν γίνει τόσα πολλά "μας αφήνει άφωνους αφού περνάει στη δημοσιότητα από άνθρωπο πού θέλει να υπηρετεί το άθλημα. Δηλ. τί θέλατε κ.Περισόδη να μήν τολμήσει κανείς να βάλει λίγη τάξη ; Οι θέσεις σας "μας έχουν κουφάνει πολλαπλώς "γιανα μιμηθούμε στιγμιαία το λεκτικό σας,αλλά μόνο στιγμιαία.Όσον αφορά το σημείο περί αυστηρότητας σας βεβαιώ σαν άτομο υπεύθυνο ότι δεν με ενδιαφέρει η επείκεια κανενός αφού δεν επιτρέπω στον εαυτό μουνα αδικεί σκόπιμα κάποιον.Την αυστηρότητα την επιδιώκω διότι πιστεύω πως οι ενέργειες μου αποκτούν μεγαλύτερο κύρος καλ σπουδαιότητα όταν κρινονται αυστηρά γιαυτό δέν θα εκλάβω σαν απειλή αυτό πού γράφατε.

Επειδή βέβαια αναφερθήκατε στο πρόσωπό μας με την ιδιότητα του Προέδρου του Α.Σ.Σπ.Λούης θά έχετε την πρόβουσα απάντησή σας βεβαιώ-εκτός και αν πο συμβούλιο του συλλόγου δεχθεί ότι τα όσα γράφατε εναντίον του προέδρου του είναι ανάξια απαντήσεως.-

Αυτά για την αλήθεια

Με αθλητικούς χαιρετισμούς

ΣΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Θ

Απάντηση από τον Θύμιο Περισίδη:

Φίλε Θέμη,

Με όλη την εκτίμηση, αυτά που μου γράφεις είναι "αέρας κοπανιστός". Πάρε παράδειγμα από μένα και μάθε να γράφεις με "ζουμί".

1) Αν είμασταν ΑΥΣΤΗΡΟΙ σε κάθε διοικητικό και τεχνικό θέμα στο χώρο του Τζούντο στην Ελλάδα, τότε εσύ δεν έπρεπε να κάνεις ΠΟΤΕ τον προπονητή, παρά τα ... 29 χρόνια τζούντο που κάνεις! (Αλήθεια, γιατί πιας τόσο αργά;)

καθεμία με όλες). ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΤΑΙ, ότι κωμικοτραγικά μικροσυλλογικά συμφεροντάκια υποκίνησαν την παράδεκτη επιμονή σου (ΜΟΝΟ εσύ αντέδρασες) να μην πάρει μέρος η Μπότου στους αγώνες, ώστε η Παντελούκα του συλλόγου σου να βρεθεί πιο κοντά στα μετάλλια. Αν υπήρχαν πειθαρχικοί κανόνες για παράγοντες, θα έπρεπε να τιμωρηθείς με δύο χρόνια αποκλεισμό από το τζούντο σαν παράγοντας! Πώς σου φαίνεται;

3) Μη μας κάνεις τον πολύ υπεύθυνο και τυπικό! Δεν είναι μακριά η εποχή που ΕΣΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΖΟΥΝΤΟ ΓΥΝΑΙΚΩΝ 5/5/1985

Κατηγορία: 56 κ.

ΟΜΑΔΑ (Α)

ΟΝΟΜΑ	ΣΥΛΛΟΓΟΣ	1	2	3	4	5	ΝΙΚ	ΒΑΘΘΕΣΗ
1	ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΔΟΥ	Π.Γ.Σ.	10	5	10		3	25 1
2	ΠΑΝΤΕΛΟΥΚΑ	ΣΠ.ΛΟΥΗΣ	0	1	0		1	1 3
3	ΡΕΜΗ	Ν.ΛΙΟΣΙΑ	0	0	0		-	0
4	ΠΑΤΣΕΛΗ	Π.Γ.Σ.	0	10	7		2	17 2
5								

ΚΑΤΑΤΑΞΗ

1. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΔΟΥ
2. ΠΑΤΣΕΛΗ
3. ΠΑΝΤΕΛΟΥΚΑ
- 3.

2) Στο θέμα της Μπότου, ΗΜΟΥΝ ΕΚΕΙ! Και, αν εγώ είμαι νέος και ... θα μάθω, εσύ είσαι τραγικά γέρος και έχεις χάσει κάθε ελπίδα! Δημοσιεύω το αντίγραφο έγγραφο δήλωσης της Μπότου από τον σύλλογό της, το οποίο πήρα αμέσως τη στιγμή διαμαρτυρίας του κ. Χεκίμογλου από τα χέρια του για δημοσίευση. Δημοσιεύω και τον Πίνακα Αγώνων στα 56 κιλά, όπου αποδεικνύεται ότι η Μπότου θα ήταν 5η στις τέσσερις αγωνιζόμενες και άρα το σύστημα θα παρέμενε ΠΟΥΛ (δηλαδή χωρίς κλήρωση παίζει η

είχες κλείσει το Κλειστό Γυμναστήριο "Σπύρου Λούη" στο Μαρούσι για Αγώνες Τζούντο, κάποια Κυριακή, και ενώ είχαν βγει και σταλεί διακηρύξεις, δύο ημέρες πριν διευκρινίστηκε πως την ίδια ώρα γινόταν εκεί αγώνας ... μπάσκετ! Αποτέλεσμα: Πήγαμε στην Γλυφάδα, αλλά μερικοί αθλητές και φίλοι πήγαν στο Μαρούσι και έψαχναν για ... Τζούντο εξ αιτίας σου.

4) Γράφεις: "Με την προκήρυξη των αγώνων ανέλαβα την ευθύνη της κλήρωσης μαζί με άλλους." Τό

ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ ΑΜΑΡΟΥΣΙ

Από: 2268 Έν: Αμαρούσι 12.30.11.85

ΤΙΜΗΛΙΑ

1) ΣΤΙΣΙΟΥ
2) ΟΝ. ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ
3) ΚΑΛΟΣΦΑΝΤΩΝ
4) ΕΘΝΟΥ
5) ΜΕΛΑΚΕΤ
6) ΟΥΛΙΑΝΙΔΗΣ
7) ΠΑΠΑΛΙΑΣ
8) ΠΑΛΗΣ
9) ΑΡΧΙΣΤΕΦΑΝΟΥ
10) ΤΖΟΥΝΤΟ
11) ΠΙΚ ΠΟΚ
12) ΣΚΑΚΙ

Ηρός
Την 'ελληνικήν' Ομ/δα... ΤΖΟΥΝΤΟ...
ΑΘΗΝΑΙ

Κατόπιν της υπ' αριθμ. 2268/11.11.85 προκηρύξεώς σας, δηλώνω συμμετοχήν του Ομίλου μας εις τους αγώνες... Τζούντο... της... 5/5/85...

Διά την κάτωθι αθλητών μας

1) Μπότου Θεοδώρα 56 κ.γ

2)
3)
4)
5)
6)
7)
8)
9)
10)

Σημειώσασθε μας όποιον τον κ. Α. Αγγελίδου

Μετά τιμής
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Α. ΠΑΠΑΛΙΑΣ
Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
Η. ΔΕΛΑΤΣΗΣ

τε, κ. Σολόπουλε, είσαι ο πιο ακατάλληλος για τέτοια δουλειά και αυτό γιατί τα ονόματα των αθλητριών ενός συλλόγου, όπως το είδα με τα μάτια μου, γράφτηκαν επί τόπου σε ένα πρόχειρο λευκό χαρτί, την ώρα της κλήρωσης την Παρασκευή, από τον προπονητή τους, αφού αυτός είχε δει, ποιες και πού παίρνουν μέρος από άλλους συλλόγους. Όταν δημιουργήθηκε το δεύτερο παρατάγιο με την Σκούταρη, την Κυριακή, τότε σε αυτό το χαρτί έσπευσε να βάλει υπογραφή ο αντιπρόσωπος του συλλόγου. Πού ήσουνα τότε, κύριε Σολόπουλε; Θέμηρη!

5) Μου γράφεις: "Η επιπόλαια, αλλά και επικίνδυνη θέση, ότι: 'Στις κλήρωσεις του Τζούντο τόσα χρόνια έχουν γίνει τόσα πολλά.' μας αφήνει άφωνος, αφού περνάει στη δημοσιότητα από άνθρωπο που υπηρετεί το άθλημα."

Σου απαντώ, κύριε Σολόπουλε:

Όταν εκθέτω τα ελαττώματα σε κάποιο σημείο της οργάνωσης του αθλήματος, ουσιαστικά εκθέτω (και αυτό θέλω) τα ελαττώματα των διοικητικά υπεύθυνων του αντίστοιχου τομέα. Είτε αυτοί είσαι εσύ, είτε άλλοι φίλοι, που τους γνωρίζω χρόνια, είτε είμαι εγώ, ΑΝ ΔΕΝ ΚΑΝΟΥΝ ΣΩΣΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ, ΤΟΤΕ ΝΑ ΦΥΓΟΥΝ! Ο κανόνας αυτός πρέπει να είναι αυστηρός και να ισχύει για όλους.

Αλλά, δεν θα σ' άρεσε να ισχύσει!

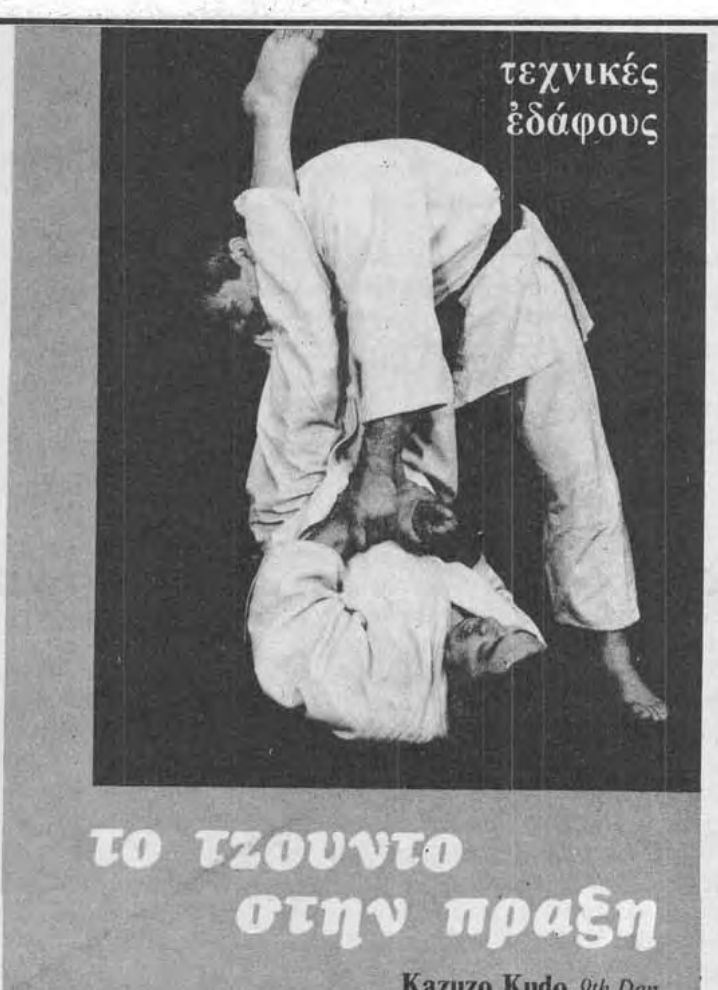
Ιδιαίτερα πρόθυμος πάντα να σου απαντώ,

Θύμιο Περισίδη

ΤΕΧΝΙΚΕΣ
ΡΙΨΕΩΝ

ΤΟ ΤΖΟΥΝΤΟ
στην πρραξη

ΤΕΧΝΙΚΕΣ
ΕΔΑΦΟΥΣ

ΤΟ ΤΖΟΥΝΤΟ
στην πρραξη

Kazuzo Kudo 9th Dan

Η ΣΚΙΑ ΤΟΥ ΣΟΓΚΟΥΝ

Η ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ
ΠΟΥ ΓΕΝΝΗΣΑΝ ΤΙΣ ΜΑΧΗΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ

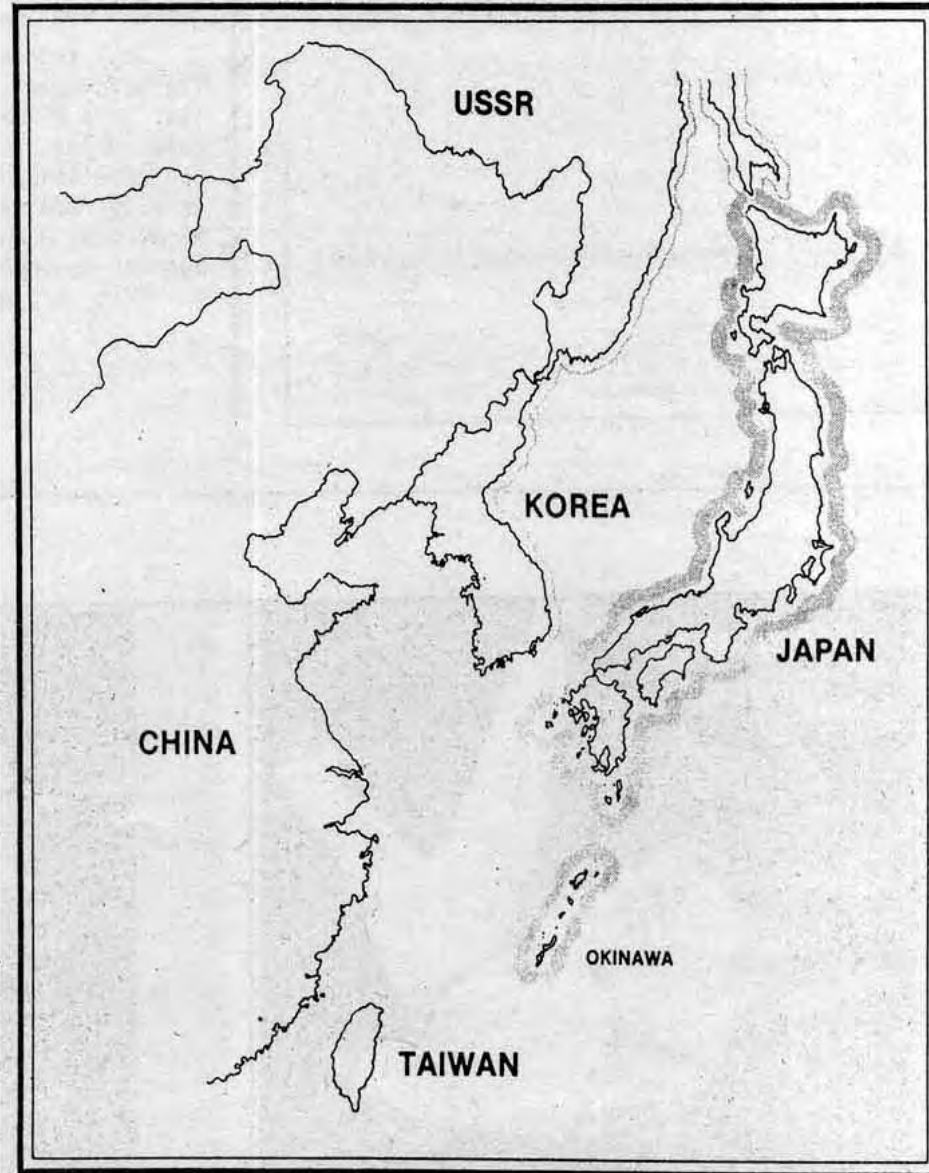
Μέρος Πρώτο

13ος αιώνας. Φεουδαρχική Ιαπωνία. Ο Αυτοκράτορας λατρεύεται σαν θεός. Είναι όμως ο Σογκούν (ανώτατος στρατιωτικός βαθμός) αυτός που εξουσιάζει. Η Ιαπωνία δεν θέλει πολλές επαφές με τους «βάρβαρους» της Ασιατικής ηπείρου. Η Κορέα είναι ανεξάρτητο κράτος· εν τούτοις πρέπει να ενδώσει στη θέληση της κινεζικής υπερδύναμης. Η Κίνα εξουσιάζεται από τον βάρβαρο Κούμπλα Χαν. Η μεγαλύτερη επιθυμία του Χαν είναι να υποτάξει κάποτε όλα τα κράτη της γήινης σφαίρας.

Μέσα στην περίοδο αυτή, η Κίνα έχει κατακτηθεί, η Κορέα έχει εκούσια δεχθεί την επικυριαρχία και η Ιαπωνία έχει αρνηθεί υποταγή στις επιθυμίες του Χαν.

Το πλοιάριο έρριξε άγκυρα μέσα στα μπερδεμένα βούρλα που διατρέχουν την ελώδη ακτή της αρχαίας Μιμάνα. Μία ακόμη επαρχία τώρα πια στη νοτιότερη άκρη της χερσονήσου της Κορέας, η Μιμάνα, υπήρξε σε περασμένους καιρούς ανεξάρτητο βασίλειο, σύμμαχος της Ιαπωνίας. Σε ανταπόδοση για την περιστασιακή στρατιωτική βοήθεια, η Μιμάνα είχε αναλάβει το ρόλο συνδέσμου με την Ασιατική ήπειρο. Αν και τώρα δεν υπάρχουν επίσημες διπλωματικές σχέσεις ανάμεσα στους κατοίκους της πρώην Μιμάνα και της Ιαπωνίας, ανεπίσημα δεν έχουν διακοπή. Στην ουσία, οι δεσμοί είναι πολύ ισχυροί. Λέγεται, ότι οι κάτοικοι της Μιμάνα συνδέονται εξ αίματος με τους Ιάπωνες.

Αυτός είναι ο λόγος που ο Σογκούν της Ιαπωνίας έστειλε τον Γιόσι Τανάκα Μιρουμπίσι να επισκεφθεί τους μακρινούς του συγγενείς στην Κορέα. Ο Γιόσι Μιρουμπίσι είχε ήδη φτάσει στην ακτή, έκρυψε το πλοιάριό του σε μια συστάδα καλαμιών και κατευθυνόταν προς το χωριό των συγγενών του. Καθώς βάδιζε, αναλογιζόταν πόσο αλλόκοτη ήταν η εποχή

που ζούσε. Ήξερε ότι η επίσημη πολιτική του Σογκούν στην Ιαπωνία αποσκοπούσε σε πλήρη απομονωτισμό. Όμως, τα τελευταία δύο χρόνια ο Σογκούν του είχε αναθέσει εφτά κατασκοπευτικές αποστολές μόνο στη νότια ακτή της Κορέας. Κάθε φορά που συνέτασε την αναφορά της πιο πρόσφατης αποστολής του, ο Γιόσι παρατηρούσε ότι ο Σογκούν έκανε αυτο-

ανάλυση και παρέμενε σιωπηλός. Ο Γιόσι δεν καταλάβαινε τι συμπέρασμα μπορούσε να βγάλει ο Σογκούν από τις πληροφορίες που είχε συγκεντρώσει από τις επισκέψεις στην Κορέα· μπορούσε όμως να διαπισθανθεί, ότι είχε μοχθηρά σχέδια στο μυαλό του. Καθώς πορευόταν μέσα στο σκοτάδι της νύχτας, αναρρωτήθηκε τι πληροφορίες θα μπορούσε να αποσπάσει

αυτή τη φορά. Ξαφνικά, ο ρεμβασμός του διακόπηκε. Κράτησε την αναπνοή του και αφουγκράστηκε. Πολύ αδρά μπόρεσε να διακρίνει τρεις φιγούρες να κινούνται μέσα στο σκοτάδι.

Κατευθύνθηκε προς τις τρεις φιγούρες. Ήταν δύο πολεμιστές σαμουράι, αν και ο οπλισμός τους δεν ήταν ακριβώς σωστός και ένας Κορεάτης. Ο ένας πολεμιστής κρατούσε τα ηνία των αλόγων, ενώ ο άλλος επέπληττε με υβριστικό τρόπο τον Κορεάτη. Πριν καλά-καλά μπορέσει ο Γιόσι να καταλάβει τι

και θα φονευόταν είτε θα ποδοπατιόταν από τα άλογα.

Ο Γιόσι πέταξε το καπάκι από το φουσητήρι του και έβγαλε γρήγορα από τις τσέπες του τσακμακόπετρες και κομματάκια σιδήρου. Μόλις τα άλογα είχαν πλησιάσει την κρυψώνα του, φύσηξε μέσα στο φουσητήρι και η νύχτα έλαμψε από ένα εκτυφλωτικό κίτρινο φως.

Ένα οξύ σφύριγμα που θύμιζε ήχο χιλιάδων ερπετών κι ένα πυκνό σύννεφο καπνού διαπέρασαν το πυκνό σκοτάδι. Ο Γιόσι είχε στρέψει το πρόσωπό του αλλού, γιατί

λοι πέρ' από τους ψαράδες. Η οικογένεια του Γιόσι ήταν μεγάλη και αποτελείτο όχι μόνον από αγρότες και ψαράδες, αλλά και από εμπόρους. Αυτό αποδεικνυόταν πολύ επωφελές για τον ίδιο στις αποστολές του στην Κορέα. Μπορούσε να εισχωρήσει σε διάφορα μέρη και να αποσπάσει πληροφορίες που κάτω από άλλες συνθήκες θα ήταν μάλλον δύσκολο.

Οι συγγενείς του Γιόσι χάρηκαν που τον είδαν, αν και ποτέ δεν ήξεραν ποτέ θα έφτανε και ποτέ θα

λέγαν οι δύο άντρες, ο Κορεάτης φώναζε κάτι στον ανταγωνιστή του, εκτέλεσε ένα τέλειο ανάποδο λάκτισμα που εξφενδόνισε τον πολεμιστή στο έδαφος κι άρχισε να τρέχει προς το μέρος του Γιόσι. Για μια στιγμή, οι δυο πολεμιστές συνήλθαν από τον αιφνιδιασμό και άρχισαν να τρέχουν προς την κατεύθυνση του Κορεάτη, που είχε φτάσει πλέον πολύ κοντά στον Γιόσι, ο οποίος δεν μπορούσε να πιστέψει στην ατυχία του. Αν δεν αντιδρούσε στιγμιαία, είτε θα ανακαλυπτόταν από τους πολεμιστές

ήξερε τι θα συνέβαινε. Οι αναβάτες και τα άλογά τους ήταν ανυποψίαστοι και η απρόσμενη στήλη φωτιά αιφνιδίασε τα ζώα με αποτέλεσμα να πετάξουν κάτω τους αναβάτες τους. Μέχρι να συνέλθουν, ο Κορεάτης είχε εξαφανισθεί και ο Γιόσι είχε σχεδόν φτάσει στο σπίτι των συγγενών του.

Μόλις είχε αρχίσει να φωτίζει και οι συγγενείς του Γιόσι προετοιμάζονταν για την καινούρια μέρα. Ήταν περίοδος θερισμού και όλοι στο χωριό βοηθούσαν στη συγκομιδή του φετινού ρυζιού· ό-

αναχωρούσε. Πάντα έβρισκαν κάποια δουλειά σαν πρόσχημα για να καλύψουν την εκάστοτε αποστολή του στην Κορέα. Σ' αυτό το ταξίδι, ο Γιόσι ενδιαφερόταν για συλλογή πληροφοριών κοντά στην αποβάθρα. Εξαιτίας, όμως, των επεισοδίων της προηγούμενης βραδιάς τα χέρια του ήταν πληγιασμένα. Οι συγγενείς του θεώρησαν καλύτερο να δουλέψει στους ορυζώνες μέχρι να επουλωθούν οι πληγές.

Πέρασε ένας μήνας μέχρι να γίνουν καλά τα χέρια του. Σ' όλο

αυτό τον καιρό, ο Γιόσι ξόδεψε τις μέρες του στο θερισμό του ρυζιού. Του άρεσε η δουλειά αυτή, κυρίως όταν έπρεπε να ξεχωρίζει την ψύχα του καρπού από το φλοιό. Ήταν μια ευκαιρία για κείνον να «φρεσκάρει» τις ικανότητές του στα γεωργικά εργαλεία όπως η τόμφα και το βουντσάκου.

Ο Γιόσι χτύπαγε το ρύζι προκειμένου να διαχωρίσει τον καρπό

ευκαιρία για κάτι τέτοιο. Όμως, ήξερε καλά ότι ήταν ασυγχώρητο να διακινδυνεύει την επιτυχία της αποστολής του, μόνο και μόνο για να προπονηθεί. Δεν θα ήταν σκόπιμο άλλωστε να παραβλέπει το επεισόδιο που είχε δημιουργηθεί από κάποιο πρεσβύτερο του χωριού με επίκεντρο τον ίδιο. Φαίνεται ότι ο ηλικιωμένος άντρας νόμισε, ότι ο Γιόσι φλερτάρει τη

ανάποδα. Ήξερε, ότι αν ήθελε να πετύχει η αποστολή του, δεν θά έπρεπε να συγκεντρώσει την προσοχή των άλλων επάνω του. Ήταν χαρούμενος που θα μπορούσε να πάει στην προκυμαία αύριο.

Στο Γιόσι Μιρουμπίσι δεν άρεσε ιδιαίτερα το καθάρισμα των ψαριών κι άλλων θαλασσινών. Δεν μπορούσε όμως να κάνει κι αλλιώς. Ο Σογκούν του είχε ζητήσει να

από το άχυρο και καθώς οι γυναίκες τίναζαν το υλικό, ώστε να παρσούρει ο αέρας το άχυρο και να αφήσει μόνο τον καρπό του ρυζιού, έκανε στα γρήγορα μερικές αμυντικές κι επιθετικές κινήσεις με τα γεωργικά εργαλεία που χρησιμοποιούσε. Του ήταν δύσκολο να συνειδητοποιήσει τότε έπρεπε να σταματήσει την εξάσκηση. Άλλωστε δεν του δινόταν συχνά η

κόρη του.

Εφόσον δεν είχαν γίνει οι εθιμοτυπικές συστάσεις από την οικογένειά του, ο ηλικιωμένος χωριανός το θεώρησε σαν προσβολή. Τόσο ατιμασμένος ένοιωθε, ώστε πήγε να χτυπήσει στο πρόσωπο τον Γιόσι με μια τόμφα. Αυτός απλώς έκανε στην άκρη, χτύπησε από πίσω τα γόνατα του γέρου με τη λαβή ενός εργαλείου και τον τίναξε

συγκεντρώσει κάθε δυνατό στοιχείο στο λιμάνι. Μετά από δουλειά δύο εβδομάδων, ο Γιόσι άρχισε να αντιλαμβάνεται, ότι τα πράγματα αποδεικνύονταν τελείως διαφορετικά απ' ό,τι στο τελευταίο του ταξίδι.

Άκουσε, ότι κατά μήκος όλης της νότιας ακτής της Κορέας είχαν επιστρατευτεί ξυλοκόποι και κατασκευαστές πλοίων. Καθημερινά ε-

πισκέφτονταν από το βορρά τα νότια παράλια της Κορέας караβά-νια με κομμένους κορμούς. Κυκλοφόρησε η φήμη, ότι η κυβέρνηση της Κορέας δρούσε κατόπιν εντολής του Κούμπλα Χαν. Οι φήμες επιβεβαιώνονταν από το γεγονός, ότι κανείς δεν μπορούσε να ταξιδέψει μακριά στις νότιες παράλιες επαρχίες χωρίς να έρθει σε σύγκρουση με Κινέζους πολεμιστές.

Ψιθυρίστηκε ακόμη, ότι προσφέρθηκαν μεγάλα ποσά για δήθεν άχρηστες πληροφορίες σχετικά με οικογένειες που ζούσαν σε τούτα τα μέρη. Επιπλέον, διεξάχθηκε απογραφή κατοίκων, που περιελάμβανε όνομα, ηλικία, τόπο γεννήσεως, τόπο διαμονής για όλους όσους ζούσαν κι εργάζονταν στη Ν. Κορέα. Ο Γιόσι μπορούσε να υποθέσει και τίποτε άλλο το τι σήμαινε όλη αυτή η δραστηριότητα, αλλά ήταν σίγουρος ότι αυτές τις πληροφορίες ήθελε ο Σογκούν. Σκέφτηκε ότι είχε παραμείνει για μεγάλο διάστημα στην Κορέα, τόσο όσο χρειαζόταν για να συγκεντρώσει το είδος πληροφοριών, που σίγουρα θα ευχαριστούσαν τον Σογκούν. Θα επέστρεφε απόψε στην Ιαπωνία.

Ήταν η ώρα του σκύλου και ο Γιόσι κατευθυνόταν προς τους βάλτους, εκεί που είχε κρύψει το πλοιάριό του. Ξαφνικά, βρέθηκε πρόσωπο με πρόσωπο με κάποιον οπλισμένο πολεμιστή. Χωρίς κουβέντα, ο πολεμιστής έρριξε το ακόντιό του προς τον Γιόσι. Εκείνος είχε ήδη καταφέρει να γλυστρίσει στα πλάγια χωρίς να τον πάρει είδηση και το ακόντιο πέρασε ξυστά από δίπλα του.

Ο Γιόσι έπεσε στο έδαφος με την πλάτη. Καθώς ο πολεμιστής πλησίασε για τη χαριστική βολή, ο Γιόσι πολύ γρήγορα χτύπησε με το αριστερό του πόδι τα πόδια του πολεμιστή από πίσω και αυτοστιγμή κύλησε προς τ' αριστερά, αφήνοντας το ακόντιο να καρφωθεί στο βράχο. Καθώς κύλησε στα πλάγια, βάρωσε κλωτσιά στην κοιλιά του αντιπάλου του. Αν και η κλωτσιά δεν προξένησε ζημιά στην πανοπλία από μπαμπού του πολεμιστή, τον έρριξε με θόρυβο στο έδαφος.

Μια και δεν είχε λεπτό για χάσιμο, ο Γιόσι έβγαλε απ' το μανίκι του τη λεπτή λεπίδα και την κάρφωσε στο σώμα του πολεμιστή. Τράβηξε γρήγορα τη λεπίδα, κύλησε στα πλάγια τον πολεμιστή και χάθηκε μέσα στο σκοτάδι. Περρίμενε λίγο για να δει αν κινείται, πράγμα που δεν έκανε γιατί ήταν ήδη νεκρός. Το γεγονός όμως δεν

πέρασε απαρατήρητο και τρεις πολεμιστές που φύλαγαν σκοπιά στο στρατόπεδο, αρκετά μέτρα μακριά, είχαν φτάσει στον τόπο της σκηνής. Καταλαβαίνοντας ότι κάθε απόπειρα φυγής ήταν αδύνατη για την ώρα, απλώς δίπλωσε τα πόδια του, έφερε το κεφάλι του στα γόνατα και παρέμεινε ακίνητος. Μέσα στην ομίχλη παρίστανε το βράχο. Βλέποντας οι τρεις πολεμιστές, ότι ο συνάδελφός τους ήταν νεκρός, άρχισαν τις έρευνες στη γύρω περιοχή. Ένας από αυτούς έφυγε από τον τόπο εκείνο για να ζητήσει βοήθεια από την κυρίως φρουρά. Οι δύο που παρέμειναν στο μέρος του εγκλήματος έλαβαν θέσεις περιμετρικά από τον χαμένο συνάδελφό τους.

Ο Γιόσι ήξερε ότι ή θα έπρεπε να το σκάσει ή να πεθάνει στην απόπειρα. Δεν θα μπορούσε να ζει με την ντροπή της αποτυχημένης έκβασης της αποστολής του και σε περίπτωση αιχμαλωσίας του θα έκανε χάρα-κίρι. Έβγαλε, χωρίς τον παραμικρό θόρυβο, ένα μικρό σούρικεν του οποίου την άκρη είχε αλείψει με δηλητήριο. Έπειτα ένα μασούρι μεταξένιου κορδονιού με βαρίδι στην άκρη. Ανασηκώθηκε από τον κρυψώνα του και άρχισε να στριφογυρίζει το σχοινί με το βαρίδι πάνω απ' το κεφάλι του. Όσο μεγάλωνε η ορμή, τόσο αυξανόταν ο οξύς θόρυβος του σχοινού που έσχιζε τον αέρα.

Τη στιγμή που ο κοντινότερος πολεμιστής αντιλήφθηκε το θόρυβο, ήταν πλέον πολύ αργά. Ο Γιόσι το άφησε ελεύθερο και με το που χτύπησε τον πολεμιστή, έσπασε την πανοπλία του και καρφώθηκε στο στήθος του. Ο πολεμιστής σωριάστηκε στο έδαφος χωρίς να έχει τη δύναμη να φωνάξει για βοήθεια. Ο άλλος άκουσε το συνάδελφό του να πέφτει και καθώς γύρισε, αισθάνθηκε κάτι οξύ να του τρυπάει το αριστερό αυτί. Νόμισε ακόμη, ότι είδε ένα μικρό αντικείμενο να περιστρέφεται μέσα στο σκοτάδι.

Πριν προλάβει να κάνει πέντε βήματα, ένοιωσε ναυτία, σουβλιές στο στομάχι και η τελευταία του σκέψη ήταν το ότι θα πέθαινε μόνος, μέσα στη μαυρίλα της νυκτιάς. Πριν πέσει στο χόμα, ο Γιόσι είχε αρχίσει να κατηγορείται προς τη μεριά που είχε κρύψει το πλοιάριό του. Το έσυρε γρήγορα στο νερό. Η κάρμα του δεν ήταν καλή κείνο το βράδυ και οι δυο πολεμιστές που τον είχαν δει να μπαίνει στο νερό, άρχισαν να τον κυνηγούν. Ο Γιόσι κωπηλατούσε όλο και πιο δυνατά, για να κερδίσει ταχύτητα τα βούρλα του βάλτου

όμως τον εμπόδιζαν. Πήρε βαθιά εισπνοή και βούτηξε στα μαύρα νερά. Αυτή τη φορά έμεινε κάτω από την επιφάνεια και κατέβηκε στον πάτο κρατώντας τις ρίζες των βούρλων.

Όταν ένοιωσε ότι δεν άντεχε άλλο κάτω απ' το νερό κι ότι τα πνευμόνια του ήταν έτοιμα να σκάσουν, έβαλε το καλάμι που 'χε κόψει, πριν βουτήξει, στα χείλια του και φύσηξε. Ευχαρίστησε τους προγόνους του και τους θεούς του βάλτου που τον προστάτευαν. Όταν η άκρη του φουσητήρα διαπέρασε το νερό και βγήκε έξω, ο Γιόσι κυριολεκτικά ρούφηξε το γλυκό, ζωογόνο, υγρό νυχτερινό αέρα. Αισθανόταν τα νερά να στροβιλίζονται γύρω του και ήξερε καλά, πως οι πολεμιστές βρίσκονταν εκεί κοντά ψάχνοντας με τα ακόντιά τους ανάμεσα στα βούρλα και μέσ' τα σκοτεινά νερά με την ελπίδα να ανακαλύψουν πού κρύβεται.

Για μια ακόμη φορά, ήξερε πως αν δεν έπαιρνε δραστηκιά μέτρα, οι πολεμιστές είτε θα τον έβρισκαν και θα τον σκότωναν επί τόπου είτε θα ανακάλυπταν το κρυμμένο πλοιάριο και θα το κατέστρεφαν. Αν αποτύγχανε στην αποστολή του, δεν θα 'χε το κουράγιο να ξαναγυρίσει — αν ήταν ζωντανός — στην Ιαπωνία. Τράβηξε τρία μεγάλα σούρικεν από τις θήκες τους και, καθώς έβγαλε το κεφάλι του από το νερό, είδε έναν από τους κυνηγούς του να στέκεται σε απόσταση περίπου 3 μέτρων μπροστά του.

Ο Γιόσι πήρε τα τρία σούρικεν και τα εξφενδόνισε στα καπούλια του αλόγου του πολεμιστή, ακριβώς κάτω από την προστατευτική πανοπλία του ζώου. Το άλογο έκανε προς τα πίσω, χώνοντας τα πίσω πόδια του βαθιά μέσ' τη λάσπη του βάλτου. Ο πολεμιστής παρέμεινε στη σέλλα, ανίκανος να κάνει οτιδήποτε πάνω στο νεκρό ζώο. Ο Γιόσι άρπαξε την ευκαιρία να τραβήξει από την κρυψώνα το πλοιάριο. Σιγά-σιγά, χωρίς να τον πάρει είδηση κανείς, έσυρε το σκάφος ανοιχτά στο νερό.

Ξαπλώνοντας στο πλοιάριο και αφήνοντας την παλίρροια να τον τραβήξει προς τα μέσα, σκέφτηκε πόσο πραγματικά καλή ήταν η κάρμα του. Οι μελλοντικές αποστολές του στην Κορέα θα ήταν τελικά πολύ δυσκολότερες απ' ό,τι στο παρελθόν. Ευχαρίστησε τους προγόνους του, τα πνεύματα και ιδιαίτερα κάτι που ούτε ο ίδιος ο Σογκούν γνώριζε. Ευχαρίστησε το ότι ήταν ένας Νίντζα!

Συνέχεια στο επόμενο τεύχος

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΚΥΟΚΟΥΣΙΝ

Από τον Γιώργο Κοσμίδη

ΚΥΟΚΟΥΣΙΝ, ΒΟΛΟΣ

κ. Περισίδη,

Την 5-5-85 έγινε το πρώτο Πανελλήνιο Φεστιβάλ πολεμικών τεχνών στο Κινηματοθέατρο "Αμαλία" στη Θεσσαλονίκη, με συμμετοχή 8 Σχολών από όλη την Ελλάδα. Οι Σχολές που έλαβαν μέρος ήταν, Τάε Κβον-ντο με τους Αφούς Αλεξανδρή, Κέσογλου κι άλλες μαύρες ζώνες του ΚΒΟΝ-ΤΣΕ-ΧΒΑ, Ταγκ-Σου-Ντο, με τον Γιώργο Μάλλιο, Γουάντο-Ρύου με τον Γιάννη Καννέλη, WADO-RYU ALL STYLE με τον Γιώργο Σφέτα, Κουνγκ-Φου με σχολές από την Θεσσαλονίκη και, τέλος, η Σχολή του Βόλου, το τμήμα του Γ.Σ. Βόλου ΚΥΟΚΟΥΣΙΝΚΑΙ με το Γιώργο Κοσμίδη. Η ομάδα επιδείξεως κάθε σχολής παρουσίασε ξεχωριστά τεχνικές ΚΑΤΑ, αυτοάμυνας, ΤΑΜΕΣΙΒΑΡΙ, τεχνικές σπασίματος και άλλες διάφορες τεχνικές, ανάλογες για κάθε σύστημα. Όλες οι ομάδες παρουσίασαν δύναμη, με μοναδικό τους σκοπό την γνωριμία της πολεμικής τέχνης στο κοινό και τη σωστή προβολή του. Η ομάδα του ΚΥΟΚΟΥΣΙΝΚΑΙ Βόλου με τον προπονητή Κ. Κοσμίδη και τους αθλητές: Στασινό Ευρισθέα, καφέ ζώνη, Στεφάνου Ιωάννη, 3 Κύου, Τουφεξή Μαρία, 4 Κύου, Φωτίου Κώστα, 6 Κύου, Πατοπούλου Ελένη, 4 Κύου, Χανή Ζωγραφούλα, 6 Κύου και Δασκαλόπουλο Χρήστο, 8 Κύου, παρουσίασε κατά σειρά τις κάτωθι τεχνικές:

1) Τεχνικές REN RAKU
(Συνδυασμένες τεχνικές λακτισμάτων, κτυπημάτων αγώνα).

2) TENCHO KATA (Κ. Κοσμίδης)
Αντιπροσωπευτικό ΚΑΤΑ του ΚΥΟΚΟΥΣΙΝ, αυτό που ο Μας Ογιάμα συστηματοποίησε το στυλ.

3) PINAN SON SAN
Τα κορίτσια παρουσίασαν δύναμη, συγχρονισμό, ταχύτητα και ακρίβεια και απέσπασαν τα χειροκροτήματα ακόμη και των δασκάλων.

4) Τεχνική Αυτοάμυνας με τον κ. Κοσμίδη και τέσσερις αντιπάλους σε διαφορετικές τεχνικές: α) επίθεση με μαχαίρι, β) επίθεση με γροθιά στο κεφάλι, γ) αρπαγή από πίσω λαιμού και δ) επίθεση από πυγμάχο με πολλές γροθιές στομάχι-κεφάλι.

5) Ελεύθερος αγώνας.
Ο κ. Κοσμίδης με Στεφάνου Γιάννη και Στασινό Ευρισθέα. Εδώ φάνηκε η δύναμη και η σκληρότητα του ΚΥΟΚΟΥΣΙΝΚΑΙ ΚΑΡΑΤΕ, διότι ο αγώνας ήταν επαφής, με ελεύθερα χτυπήματα και λακτίσματα.
6) Η Χανή Ζωγραφούλα έκανε αγώνα με τον Κώστα Φωτίου, ο οποίος περιορίστηκε στο Μπλον και έδειξε πραγματικά, ότι όλες οι γυναίκες μπορούν να γίνουν εξίσου δυναμικές και σκληρές στο ΚΑΡΑΤΕ και στις μονομαχίες.

7) Ο κ. Κοσμίδης επέδειξε την τεχνική του Γιοτσίν Κάτα (προχωρημένη ζώνη 1 νταν).

8) Ο κ. Κοσμίδης παρουσίασε την τεχνική δυναμικώς αντοχής χτυπημάτων, λακτισμάτων από την Σαν τσίν Ντάτσι. Στην τεχνική δυναμικώς πέρασαν όλοι οι μαθητές με διαφορετικές τεχνικές Ουσίρο γκέρι

Μάε γκέρι, Γιόκο γκέρι, Low Kick, Εσοόκι (γροθιές), Χίζα γκέρι (γονατιές), σφυροκοπώντας ασταμάτητα τον προπονητή τους, ο οποίος με την τεχνική Ιβούκι (τεχνική αναπνοής) δεχόταν τα χτυπήματα, χωρίς να λυγίζει.

9) Ο κ. Κοσμίδης επέδειξε την τεχνική ΤΑΜΕΣΙ ΒΑΡΙ, τεχνική σπασίματος, με τις παρακάτω τεχνικές: α) Ουσίρο μαβάσι γκέρι (περιστροφική κλωτσιά), β) Τρεις κλωτσιές μάε γκέρι - γιόκο γκέρι - Ουσίρο γκέρι ταυτόχρονα, σε τρεις σανίδες, γ) Low Kick με την κνήμη του ποδιού κυλινδρικό ξύλο διαμέτρου 6 εκατοστών, δ) με τσοόκι γροθιά 3 κεραμίδια γαλλικά και, τέλος, η δυσκολότερη τεχνική σπασίματος με τα δάκτυλα της παλάμης στην τεχνική Νουκίτε σε σανίδα 2 εκατοστών πάχους. Η επίδειξη έκλεισε με το Πίνο σον γκο ΚΑΤΑ, που εκτέλεσε πάλι ο κ. Κοσμίδης. Η όλη εκδήλωση ήταν άψογη και η οργάνωση και προετοιμασία των αδελφών Αλεξανδρή υποδειγματική. Ο Βασίλης και ο Αλέκος, εξαιρετικοί σαν χαρακτήρες και σωστοί δάσκαλοι, προσέφεραν κάθε εξυπηρέτηση, προκειμένου να διευκολύνουν τις ομάδες επιδείξεως των Σχολών. Αξίζει να σημειωθεί, ότι η φιλοξενία τόσο των αθλητών όσο και των δασκάλων υπήρξε άριστη, ώστε όλοι έφυγαν με τις καλύτερες εντυπώσεις. Ο Γιώργος Κοσμίδης ευχαριστεί τους αδελφούς Αλεξανδρή για το ζωηρό ενδιαφέρον και τη φιλοξενία, που πραγματικά τον κατέπληξαν. Με την εκδήλωση αυτή έγινε το σπάσιμο του πάγου, που υπήρχε μεταξύ των συστημάτων και των δασκάλων και άρχισε μια νέα περίοδος και μια καλή αρχή για τις πολεμικές τέχνες. Από την πλευρά μας, νομίζουμε πως όλοι οι εκδότες των περιοδικών πολεμικών τεχνικών είναι υποχρεωμένοι να αναλάβουν πρωτοβουλία για τη δημιουργία Ελληνικής Ομοσπονδίας ΚΑΡΑΤΕ και να προτρέψουν όλους να βοηθήσουν για το σκοπό αυτό. Κύριε Περισίδη, εσείς πιστεύουμε πως είστε ο μόνος κατάλληλος να αναλάβετε μια τέτοια ευθύνη κι ο μόνος ο οποίος θα το επιτύχει. Τελειώνοντας θέλουμε να ευχαριστήσουμε και τους υπόλοιπους δασκάλους και μαθητές, που έλαβαν μέρος στο Φεστιβάλ για τη συνεργασία και την άψογη συμπεριφορά τους στην εκδήλωση αυτή.

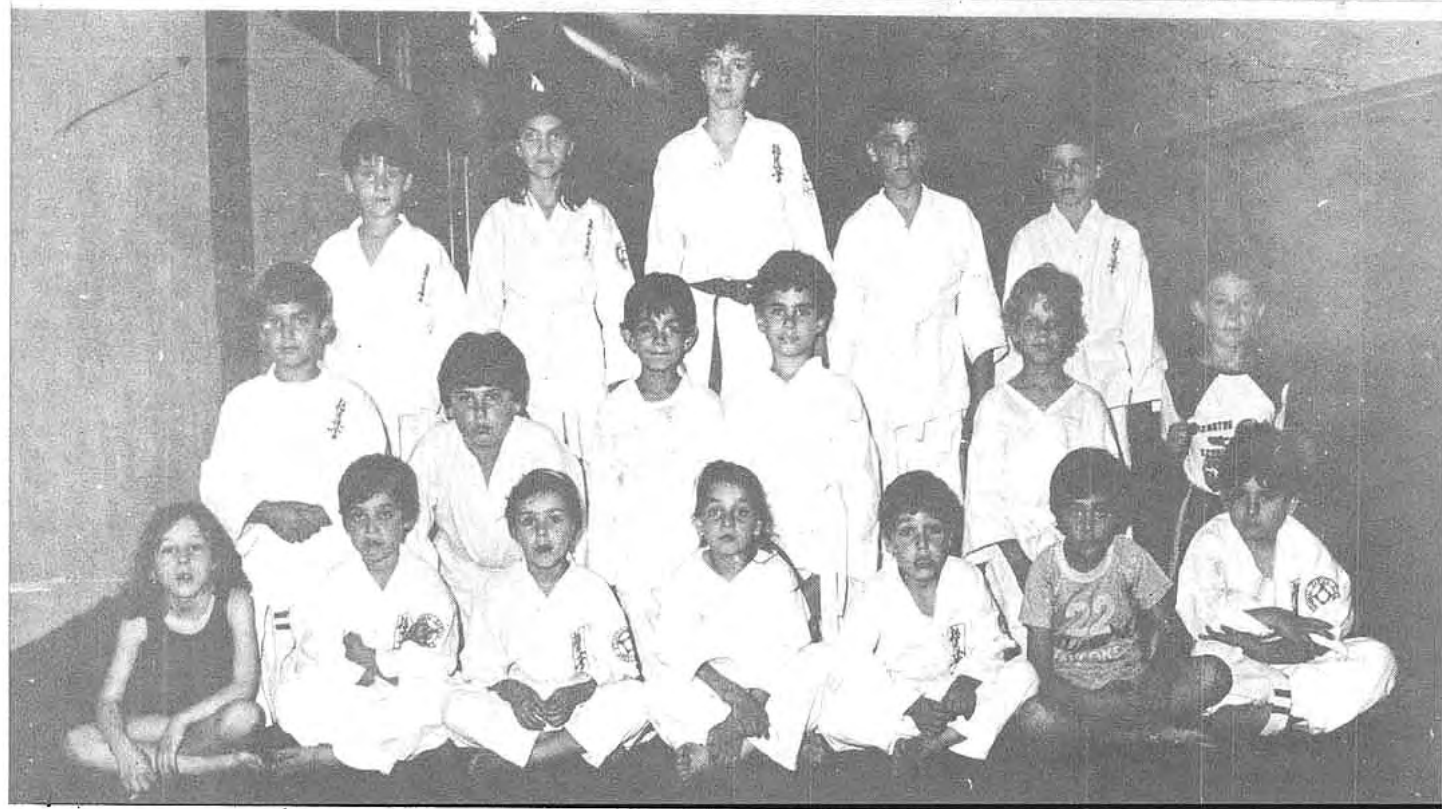
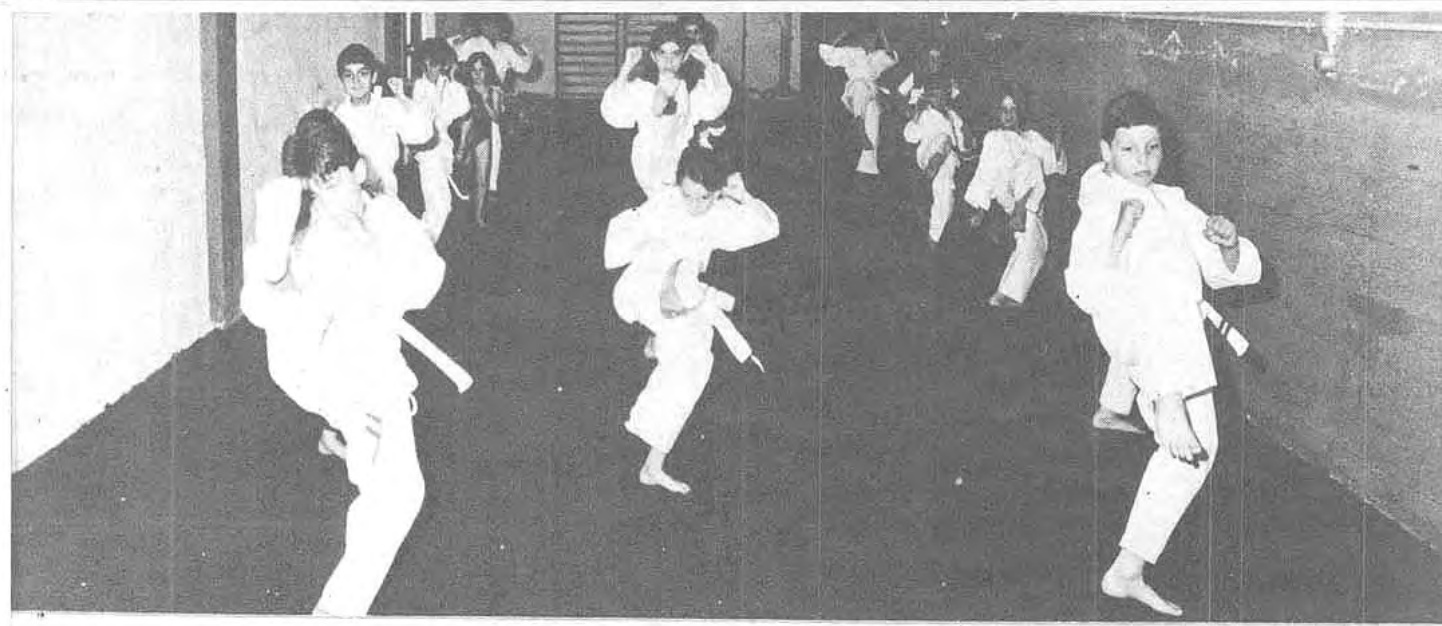
Με εκτίμηση,

Χατζηπλάτων Παύλος, Πρόεδρος
Γώγας Ζήνων, Αντιπρόεδρος
Ζαβός Τριαντάφυλλος, Γ. Γραμματέας
Τουφεξή Μαρία, Γραμματεία
Κοσμίδης Γεώργιος, Προπονητής
τμήματος ΚΥΟΚΟΥΣΙΝΚΑΙ-ΚΑΝ
Αρχηγός Ελληνικού Κλάδου

Ο Γιώργος Κοσμίδης σε σπασίματα

Οι μικροί καρατέκα του Κυόκουσιν.

Άλλα νέα του ΚΥΟΚΟΥΣΙΝ-ΚΑΙ ΚΑΡΑΤΕ:

Την 17-5-85 έγιναν εξετάσεις προαγωγής βαθμών στο παιδικό τμήμα, που λειτουργεί εδώ και 5 μήνες, με τις προπονήτριες Τουφεξή Μαρία (4κίου) και Χανή Ζωγραφούλα (6 κίου). Στις εξετάσεις παρέβρεθησαν όλοι οι γονείς των παιδιών, συγγενείς, φίλοι και η επιτροπή του τμήματος ΚΥΟΚΟΥΣΙΝ -ΚΑΙ ΚΑΡΑΤΕ. Πριν τις εξετάσεις, έγινε μια μικρή επίδειξη του ΚΥΟΚΟΥΣΙΝ-ΚΑΙ από τα δύο κορίτσια και τον κ. Κοσμίδη. Τεχνικές αυτοάμυνας, ΚΑΤΑ, ΚΟΥΜΙ ΤΕ, ήταν ένα πρωτοφανές θέαμα για τους γονείς οι οποίοι ενθουσιάστηκαν για το έργο που γίνεται στον Γ.Σ. Βόλου. Επίσης, ακολούθησε ομιλία για τη σημασία και τη χρησιμότητα που έχει το Καράτε σαν άθλημα, με την άθληση του σώματος, τη διάπλαση χαρακτήρα, την αυτοπεποίθηση και τη δημιουργία προσωπικότητας. Όλοι οι γονείς υποσχέθηκαν ότι θα βοηθήσουν στη σωστή και άνετη εκπαίδευση

των παιδιών και θα επιλύσουν όλα τα προβλήματα του τμήματος. Στις εξετάσεις επέτυχαν οι νεαροί αθλητές:

1. Σαλπαδήμος Μιχάλης	9 κίου (μισή μπλε)
2. Προπόδης Αναστάσης	9 κίου " "
3. Μαρτίου Σούλα	9 κίου " "
4. Μαρτίου Γιώργος	9 κίου " "
5. Κωστάκη Κατερίνα	9 κίου " "
6. Κωστάκης Μανώλης	9 κίου " "
7. Ντάτσιος Δημήτρης	9 κίου " "
8. Ιωαννίδης Σωκράτης	9 κίου " "

Σήμερα, το παιδικό τμήμα αριθμεί 30 μαθητές και ελπίζουμε, ότι ο αριθμός του θα διπλασιαστεί μέσα στο καλοκαίρι.

Με αθλητικούς χαιρετισμούς,

Γιώργος Κοσμίδης

κυκλοφορεί τώρα
στα περίπτερα

Θ
1/6

**Ζητείστε το
πριν εξαντληθεί**